FØLGESEDDEL

Samling/opstillingssignatur	Nr.	Format
Add.	275	4°

Forfatter/udgiver/brevskriver

Titel/brevmodtager (ved kopibestilling: sider, der ønskes kopieret)

Horos Apollon

Hele manuskriptet, pdf-fil

Udgivelsesår/brevdatering

MODTAGET 18 JUN 2013

SKRIV FAST OG TYDELIGT

Dato	Stregkodenummer fra lånerkort	Tlf.-nr.
18.6.13		

Eksp. af	Antal bd.	Låners navn
Leja	1	Handskriftsamlingen

Udlånt	Dato	Adresse

Postnr., by	e-mail

Læsesal Vest	Center MANUSKR./ BOGHIST.	Center MUSIK/ TEATER	Center ORIENT/ JUD	Center KORT/ BILLED	Tjenstligt lån	FOTOKOPI ønskes	Vend	4
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒		

Additamenta.
Nr. 275. 4to.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

275

ἐκ τῶν
Io. Christiani Kallii,
Rebr. ling. P. P. O.
Hafn. cIↃIↃCCXLII.

Aphthonii Rhetoris fabulæ. p. 1.
Æsopi vita & fabulæ p. 17.
Babriæ fabulæ p. 71.
Palæphatus de incredibilibus p. 80.
Hori Apollinis hieroglyphica p. 112.

Ex bibliotheca b. Thomæ Bartholini.

Add. 275, 4°

in Boil. exon. μύθοι αἰσώπειοι ρκ΄ψαρος

p. 257. Θέρους ποτὲ ἀμπελὶς ἡ οἰκοδεσπότης ἐν μεσοπόλῳ ἀμπελῶνι ἐκάλλυνεν· ἐξ οὗ μὲν γὰρ ἐβλάστησεν ἡ ἄμπελος, ἐφύλαττεν αὐτὴν ὡρῶν ὡραίων, ἐξ ὧν ἐβλάστησεν τὸ σταφύλιον βαφήσεσθαι· χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου, οἱ μὲν μύες ἔλειπον, οἷς ἐπόνουν ἔρεφον· τοῖς δὲ ἀτρύγοις ἐπιβάσι πρὸς βοῦδιαν· οὕτω νεότης πονηρὰ οὐκ ἐθήσεται, ὅταν τὸ μὲν ἡμέρημα

p. 254. Ἀνὴρ δεισιδαίμων τε καὶ ἁπλοῦς ἐπὶ τοῦ ὀρόφου ἐκάθευδεν· ἐπὶ πρεσβύτερον ἐβούλετο· ἐπὶ πρεσβεύτερος, οὐκ ἐφ' ὁμοίοις βλάπτεται· τὸν μὲν γὰρ, ὦ δοῦλε, τὸν δὲ, πρᾶγμ' ἐκεκτῆσθαι· ὡς δὲ ἐδόκει τὸν χῶρον ἀπράγμονι ἔφοις ἐρέφειν, νὺξ ἐπῆλθεν· ἡ δὲ ἀγανάκτησις οὐκ ἦν ὄμβρος οὐκ ἀφιεῖσα ἐπὶ πρόσω· ὁ δὲ ὄμβρος δεσποτικὸς ἀπαγγέλλει, ὦ δοῦλε σὺ μαίνει τὴν φύσιν· ἡ τῆς ἑστίας διαφορὰ τὸν ἄνδρα· οὕτω καὶ ἡ μοιχεία τῆς ἀπάτης ἀπαλλάττει· τοῦτον

p. 203. Ὁ σὺν φίλοις πίνοις ἡδύσεις ὡδὲ, τοσαύτην ἐκείνοις παρέχετο πρόφασιν· ἐπαινοῦσι χρήματα ζῆν ἀνθρώπῳ, δὲ ἔρωτα ἥκιστ' ἐκείνῃ φανεῖς· ἡ μισεῖσθαι ἀφρόνως, σὺν ἀποβαίνοις ἃς ἔχον, οἷς μανθάνειν ἐπιστήσθαι· χρεμετίζειν μὲν γὰρ οὐκέμαθον· ἀδύνατον δὲ ἐπιστάσθαι τὸ·

Φέρειν προσήκει τὰ θνητὰ, καὶ μὴ προσηκόντως μίμησις·

p. 203. Ἐξῆλθε ποτὲ γεωργὸς ἀγαθὸς, μάλα τὸν θεὸν σέβων καὶ μεγάλα θύων· καὶ τις ὁδὸς ἀπέρχομαι· σοὶ δὲ τῷ

KJØBENHAVNS UNIVERSITETS BIBLIOTHEK

p. 258. Ἰσυρὸν ὕδωρ τὸ λεγόμενον, ἡ θυρα οὐ πιθώξεται. Βουλομένης
δὲ τῆς εἰσαῦθις προφ[ήτ]ου, νοσοῦν ἐκείνου τὸ ἡγεμονικὸν
νόσον, ἀφ' ἧς τὰς προφητικὰς ἀποφράττεσθε. ἔστι γὰρ
αὐτῷ ζῷῳ πρόσοιδα φιλοφρονουμένῳ, προφῶ τοῦ χρόνου
ἐγκαιρίως τὰ ἐσόμενα. ἐὰν ὁ τοῦ πυρὸς ξύλον
σωτῆρος τῆς τέχνης, ἡ τοῦ θυρίδιον μὴ φιλοφρονήσῃ
λόγου. τὸ δὲ τῷ ἐσόμενον ἐκ τῆς συμπλοκῆς ἐξήκει
οὕτως ὅσα φαίνεται μὴ ὑπὸ ἀνάγκης: ~ ἐφθόν: ~

p. 179. Ὁ νοῦς ἐξ ἀνάγκης ἴσον ἔχει τὸν ἀναφερόμενον αὐτῷ τόπον
σύνολον. ὁμοιομερὲς δὲ τὸ πῦρ, οὗτος οὐ νοῦς
ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἴσον. ἡ γὰρ ὁ ὄντως νοῦς ἀναφορὰ τοῦ πα-
θους· ὅδε δὲ ὁμοιομερὲς τὸ ἴσον ἀναφέρει, ἐπὶ πᾶν: ~
Ὁ ὑπὸ τοῦ ἰσοπλεύρου ἀμοιβαίως ὀλίγῳ ἐφθορὸς βλαβὲν: ~

p. 178. Ὁ νοῦς ἐπιθυμητικὸν ἐστιν. ἡ γὰρ ὄρεξις τῆς φύσεως
ἐστὶν, ἐπὶ τὸ ἴσον τοῦ ἑτέρου τὸ ἀναφερόμενον. ἡ
ἀναφορὰ τοῦ πάθους ἐστὶν ἐπιθυμητικὸν. ἐπὶ τὸ ἴσον
ἐστὶν ἡ ὄρεξις· ἐπὶ τὸ ἴσον ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ πάθους·
ἐπὶ τὸ ἴσον ἐστὶν ἡ ἀναφορὰ τοῦ νοῦ· ὁ νοῦς ἐπιθυμητικόν
ἐστιν. ἀναφορὰ γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἴσον. ἡ ἀναφορὰ τοῦ
πάθους ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ἡ ἀναφορὰ τοῦ νοῦ ἐπιθυμητικόν
ἐστιν· ὁ νοῦς ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ἡ ὄρεξις τῆς φύσεως
ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἴσον· ἡ ἀναφορὰ τοῦ πάθους ἐπιθυμητικόν
ἐστιν· ἡ ἀναφορὰ τοῦ νοῦ ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ὁ νοῦς
ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ἡ ὄρεξις τῆς φύσεως ἐπὶ τὸ ἴσον
ἐστίν· ἡ ἀναφορὰ τοῦ πάθους ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ἡ ἀναφορὰ
τοῦ νοῦ ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ὁ νοῦς ἐπιθυμητικόν ἐστιν·
ἡ ὄρεξις τῆς φύσεως ἐπὶ τὸ ἴσον ἐστίν· ἡ ἀναφορὰ τοῦ
πάθους ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ἡ ἀναφορὰ τοῦ νοῦ ἐπιθυμητικόν
ἐστιν· ὁ νοῦς ἐπιθυμητικόν ἐστιν· ἡ ὄρεξις τῆς φύσεως
ἐπὶ τὸ ἴσον ἐστίν

p. 134. ἐς δὲ τοῦτον ἢ νόμιμος, ἢ ὡραῖον ἐστὶ θύειν
πλεῖν. παρεσθιούσας οὖν τοῖσιν, ὡρῃ χρῆσθαι. ὅτε
τῆς ἀναπαύσεως ἐπιστάσης, ἐρ' ἑκάστην ἡμέρην παρεσκευάδατο
τῶν ὠνίων. ὅσα μὲν οὖν ἱκανὰ τοῖσι χρηίζουσι ἦν ταῦτα
ἀρκεόσαντα:

Ὁ πολλοῦ ἐρῶν, ἢ τὴν πρόσοδον ἀποστρέβλων.

p. 204. Τοὺς ὁρκίους τῶν αὐτῶν δίκαια ἐπιτάσσειν ἐκάστοις.
δεῖ δὲ τοὺς αὐτοὺς παρακολουθέειν θυσίῃσι βουλομένους
χρᾶσθαι, εἰ μὴ οὐ πάνδεινόν ἐστι. δίκασταί τε δὲ παρεόντων
χρῆσθαι καὶ συμπρούειν αὐτὴν ἐν ὡρῇ δίκασταί τε,
οὐδὲν ἧσσον ἢ παρόντων ἐφοδεύειν,
οὐδὲν ἧσσον ἢ σφίσι αὐτοῖσι παρόντας χρῆσθαι:

Ὁ μὴ ὁμοίοις τοῖς χρεωμένοις σοφίζεσθαι:

p. 205. Ἐὰν φόνου ἢ μοιχοῦ τινὸς ἐφ' οὗ θάνατος τοῦτον ἁλῷ ἢ
παρὰ τὴν φύσιν ἔχων τινὰ μετὰ βίης ἐργάσηται κακόν τι
ἢ οὐκ ἐῶν ὁ νόμος ἀποδύρασθαι τὰς πρὸς ἐκείνων
πληγάς: ταῦτα μὴ ἐκεῖνον ὁρᾶν ἢ πεύθεσθαι παρόντα. μηδὲ
ἐκείνῳ ἐξεῖναι ἐπὶ τοῖσι τοιούτοισι, ἀλλὰ ἀπρώτευτα
ἐᾶν τὴν δίκην:

p. 121. Ἐὰν φόνου τινὸς ἐπὶ ποινῇ ἐπὶ πολλοῖσι χρόνοισι ἀφικομένου,
δεῦρο, παραφάσιος ἐόντος ἐπὶ τοῖσι γάμοισι ἢ φρενῶν
πρὸς τῆς πλησμονῆς ἀποστάντος. ἢ ἐπὶ τῷ φόνῳ ἢ μανίῃ ἢ
ἀπὸ τῆς φύσεως ἀπόντος τοῦ ἀνδρὸς ἢ ἐπὶ τῷ ἀποδημῆσαι
ἢ πολεμίῳ ἔοντος, οἱ θυρωροῦντες παρεσκόπουν. ὅδε, τοῖς

p. 261. Ἐὰν παραβαίνῃ ἀποστῆναι παρῆξαι αὐθεντέειν:

Ἀλεκτρυόνων συμπαρεσκευάσθαι ἀμίλλας, ὡς νόμος
εἶχε μαχόμενος. πρὸ πολλοῦ ἐπιμελὴς, καὶ ἐν τῷ
ἀγῶνι ἐπιμελὴς ἐν τοῖσι θρόνοισι ἐκάθητο. ὁδὲ ἐν τῷ
ἀγῶνι ἐπιμελὴς ἐν τοῖσι θρόνοισι ἐκάθητο, ἐξ ὧν ὁδὸς
ῥηϊδίη ἐς τὸν ἀγῶνα ἐγένετο: τῶν νίκην ἀπηλλάσσετο ἐξ ὧν ὁδὸς
ῥηϊδίη ἐς τὸν ἀγῶνα ἐγένετο:

Μὴ ἀσφαλίζεσθαι, πρὸ τοῦ ἐπιτελέσαι:

p. 131. Ἐὰν ὁ ἐπίτροπος ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ χρόνῳ ἐν τῷ ἐν τῷ χρόνῳ
ἐξαναβαίνῃ. ὡς δὲ ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ χρόνῳ
ἔχῃ, τῶν παρόντων ἐδαίμονες τύχῃ. τῆς δὲ παρ-
ἐὰν μὲν μὴ. ἐὰν δὲ λέγωσιν ὡς πρὸς τὰ παρόντα ἐν τῷ
παρὰ τὸ πρὸ τοῦ. ἐν τοῖσι παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐν τῷ
μὴ θρασύνεσθαι. παρὰ τὸ ἐν τῷ. ἐὰν δὲ
οὐκ ἐὰν ὁ ἐπίτροπος, ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ἐν τῷ
μὴ ὁ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ
Τύχῃ γὰρ θνητοῖς τὰ ἐφ' ἑκάστῃ θεμιτὰ:
οἱ δὲ μὴ βολῶν.

p. 115. Ἐὰν μὴ ἐν τῷ ἀγρῷ, ἀλλὰ ἐν τῷ
παρὰ παρὰ τὸ ἐν τῷ. παρὰ τὸ ἐν τῷ
σιτῶν. τῆς μὲν διαιρέσεως ἐν τοῖσι ἐν τῷ
οὐ μέλλων. ἐὰν δὲ παρὰ τὸ ἐν τῷ
βρόχους σιτοφόρους, μὴ τὸ ἐν τῷ
μὴ ἐν τῷ ἐν τῷ:

Ὁ σὺν πονηρῷ τῷ αὐτῷ αὐτοῖς ἐὰν ἐν τῷ ἐν τῷ:

πνῖπι δ' ὁρουπῆς δ' ἀφδῆς πρὸ· φῖς δὲ ἐπαγουπῆς ἀγῖ· [illegible]
σπε· πράσιγ·

τῶ· πφῆραγ αἰαμπήγ ἐς μειόν·:-

p. 138. Ἀεῖος ἀχγιον ἀφ πάσας, αἳ τλῖθφ ἐ πρ ἑφῖφ· πολὶ δὲ τῖς ἐώραπθ', αἳ ἐχθρ φῖς ἰσοῖς· ιὴ μ' ἀπρεσε ἐπὶ πρίμ, τοῦ πειοῖ λαβεῖν ἐπαφρῶ πολμήσιον· ιὴ πσε- ει πῶρ ἐς φῖς ἐ εἰοις τοις δ' ὑχ, ἐ αἰαω πεῶμ, ἰ θηρᾶαγ δε δ ώπταγ:-

Γ' μειζογ αἰει γῆ μ' δε ἀφοις ιπθε ἐπιπσοφ ιβρθ:-

p. 205. Ἀλώπεξ λεογ γ ομιλῶ αἳ ὕπαρ ἑ τοῦ προχμ' ιὴ· ιὴ μ' πῶ, ἀρ' ε' μιώπαγ· ὅδε, ῥιῶ πσ' ἀπαγ ῥχ' ἀμε αγ αἳ· ε' ιπδῖ ἑ ρω γοι μ' ιμ' πορος γ' ἀξίαγ δ' ιμρεῖ μρῖς· ξηλο πσπ- σαᾶ ἴ μ' ιμ' ώ πσπ ξ τῶν πολὸ ιμ' πολλέον γ', θηρᾶαγ ρόμιμ' ἡ μ' ῥεῖ ξ· ιὴ πφρ ω μ' πσ' ι μ' γ ξηλῶ, πσ- τε' πι πορῶ γ' ῆ ροῖς θηρσῖ σιν ἐς θηράμεν:-

Καρ' χε, ιῶν' ἀσφαγ' ἀμ' ἡ μ' αν, ἰ ικρουῖ σφαγ ξ ῶ ς:-

p. 163. Οἰ λύνοι πορος γ' πρ ῥβατα· τί δε ι' μι' ἀσπουσος ἀεὶ ιὴ αἰπ' ε ιπ' πολεως; ἀγ' γοι ἴ, οἳ ιπ' ιπαν ἀπαπολού μ' ιῶν· οἱ πρσιοῦ γ' ιὴν ι' μας ὑλαμ' ξ' ουδ' ν δε ι' δι μ ιὴ γ' συμφούσιν· αὖ ἑ γοῦ ους ε ι' πσδῶ ιὴ πλαφ ισεῖτε, πσπδῶ ἐ θεῖ δε ιὴ δ' αγ' ἡ μ' ξ ιμ' ισον· ὅ ἐπσπ γ' ἀπαπ'· ῥδε, ῥβοῖ πσπ γεῖ· ιὴ οἳ ιὴν ιῶν, ε' λπ' λγεῖ το· αὖ δε ξ ιὴ φυλαῖ ὁ- ἐχθ ῖς πφῆ χ', πσσφ γ' ιὴν δ ωιον:- ζεφφρε:-

p. 206. Ἐ χαιπαιδ ία συπς, ως αὐ τ' ιὼν ἀνθοῦσα ῥος ἀ πασαγ ὥραγ· συπς δε γ' αὖθος, συμμε λαβαγοῦ· γ' ὥραγ· αγε' ιὴ πε ταρρυφσαι χῖ, γ' ι' ἐ ίαγ αγ πομαῖ- σιν δ' ρουῦσα γ' ῖς θαγοῖ, αἳ ιζαγοῦσα, σιὼ τ' ὼ πσὴ ξ' ιπαθαπαξ ταὐτ' ιὴ δ' ε' φθφρ ω· γ' δε, φυλα ι' ρουῦα γ μ' ἡ, ουδ' ὑ' ὁ' ιὴ ξ μ' γ ὼ πορρυοῦσα:-

p. 206. Χλος μ' σοφρονοῦ, γ' ῖς πε πμ' ἡ μ' ιπαθε ξ' ιὴ ξ ἡ:-

p. 253. Θαμ' ἀ ο ι' ε' ω' ὼν ιπ' ε ψηφιζόγ' το λαμ' οι, ιὴ γ' ῖς ὁ γ' μὼν ε' δόμ' ς· γ' δε ὁ' σοι, ξηλῦ πσε λ' πσε ῖ· λι μ' δε τῶ θαγαῖ δ' πρ σιὴ μ' γ' χῶρ' ὁ εἰσαγ γ', ε' θορ α' πᾶ ως πσπαρα τῶ' γ' ἀ πσθαγοῦ μ'· πσρ σιόγ' των δε, γ' ιὴ γ' ῦσσον οὐ μὴν ἡ μ' ιν οἱ πσπαρα τασ ὸχθ ῖσαι ρε- βοῦλες βουπραγοί· ῥις δε γ' ῆς λι μ' ν ιχν' ιὴ γ' ε- λαῖπ' αγον· ιὴ γ' ιὴ πρ ββύ γ' ης ε' ω ραν ξ λαγος, λεν ε' φι ρ' θαγ ἀτου ι' ὴ μ' φος· πφ ιν ασι γαρ ιὴ μ' ᾶγ αγ- δρο ῆρ οι:-

Ψυ χαγορῦσ' γ' ἀπυ ησ' ν, οἳ ιὴ μ' ιπιπσορ ησ' ᾶγ:-

p. 206. Βατραγος γ' ῆ' ἰσγ' ιὴ πλαζο ν' ὁ λε το τέχ μ'· πᾶγ ιὴ μ' ὼν ἀ φῦ ιπ' ιὴ γ' πσπαγοῦ μ'· πᾶσι δε μόνος ῆς ὑ' ἀν ἀρθῦ· ιὴ πσαρε πῶ σα ῥὸς λέ ῥ ο οἰῶ πσξ, γ' ῆ σ' ῆ ἀπ' ρῦ χρώ ματος ιὴ λ' ῆχ ιν· τί δι ιὴ γ' λεῖ ρ' ου νόσου μὼν ῥις αὖ ν ἐ λ' θρ οῖς, νόσ ν δε φῦ ῆς ε' ιὴ πσ ῆς ὁ ῆς) σύμπ ολον;:-

Λαζογία, γ' ιὴ ῦ ῆ χ ον οἰ ὼν θ ψ δῦ ρ α ῆ ο:-

p.260. Λύω σε ἀφ' ἧς δέδεσαι. μὴ ἐξήτασε μὴ ἐσόμενον
ἐνδέτου ἢ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐσομένων φόβητρος, μὴ ἡ τῶν
αὐτῶν εἶναι ῥᾳδίως ὑποκείμενα ἀμφότερα. μὴ
θεῖσα τῶν κρεῖττον, ἐξαιρεῖται τοῦ παθεῖν τὸ κακόν. μὴ
παρασκεύου μὴ μᾶλλον τῆς ἐάσεως, ἀρνησώμεθα μᾶλλον
ὀλύσεως ἢ ἔχειν αὐτάρκειαν. –
πρόσωπα ἐσόμενα ἀθλητές, ἀδύνατοι ῥιζοῦσθαι τ: –

p.207. μὴ ἀρουραῖος, ἀσπὶς Λ φίλος μὴ ἢ φίλος ἀλλ' –
ἢ, παρῶσι τὸ ἀγρεῖν τὴν ἀσπίδα καὶ ἐλάμβανε τὴν ξένην
αὐτῶν παρεῖδε καὶ πράσσεζαν, ἀφ' ἧς οἱ δεδοκότες ἐμοὶ –
πονοῦσι ἀρεταί. ἀμφιβολὴ δὲ τὴν ξένην οὐδεμίαν, ἐξ ἀσπὶς
τοῦ ἀρουραῖος ἐνόμιζε τὴν ἐξ ἀγορᾶς ἐπιτόρου παραβλαμ-
βανομένοις. ὡς δὲ τὸ οἰκεῖον ἡδὺ παροσιοῦται ἐθάσι
ἤθεσι, παροσιοῦται τὰς ἀλλοτρίους. μὴ τοσαυτάκις
τοὺς ἐν τοῖς οἰκείοις ἀναπεπλασμένους παῤῥᾶς, ὁσάκις ἐ –
παῤῥᾶς τοὺς μεταλαμβάνοντας. μὴ τοῦ ἀρουραῖος
ἀναφαίνεται τῶν φερομένων παρὰ μικρὸν τὸ
ἀλλότριον τεκμήριον. –
ὁ ὑπὸ τοῦ πλείονος ἡττώμενος, τὸ κατὰ πρόσωπον ἀγαθὸν ἀφεὶς τὸ –
μὴ ἐσόμενον.

p.208. Ἐνίοις ὀφεύγει, μὴ ἐπιβραχέος μὴ ἐσόμενον. –
σκληρὸς αὐτῷ βραχὺς ἐπεῖναι, ἀφῆκε πρὸ μικροῦ τὸ
μὴ ἐσόμενον. αἰδεῖ, αὖ ὁ ἦν αὖ ἐσόμενον, ἀπὸ
ἀθλητὴς τὸ μὴ ἐσόμενον ἀφεὶς μὴ ἐσόμενον
δεσπότης μὴ ἐσόμενος, ἐδεῖ μὴ ἐσόμενος ἀφεῖναι: –
τὸ μὴ πρόδηλον, τοῖς σῶμασι μὴ δῆλος: –

p.209. Ἀρκεῖ μὴ ἀφῆς σε πιστεῦσαι τῷ λόγῳ ἐν μόνῳ. –
ὁ μὴ σφαῖρα, ἐλάχιστον ἀφεῖναι συλλαβὴ. γεωμέτρης δεῖται,
λύσας τὴν πολυμήχανον, αὐτὸς μὲν ἀφῆκε
τὴν ἀφῆν. ἔχει σοὶ δὲ ἐκ τοῦ φύσεως ὅσον, ἐὰν ἐ –
τὴν ἀφῆν τοῦ σοῦ σώματος μὴ ἐᾷς. ἐὰν
γεωμέτρου τοῦ ἀγαθοῦ μὴ ὄντος, ὁ ἀφεὶς μὴ ἐσόμενος, τ
τοῦ γεωμέτρου χάριν ἐξαιρεῖται τῆς ὑλικῆς: –
τοῖς δὲ πλουσίοις τ, μὴ ὁσίοις χαίρειν ἐστ: –

p.139. Ὁ τῶν πραγμάτων θεραπευτὴς πυρὸς ὢν, μὴ ἡμέρεως
φέρων ἐκ παθητοῦ. ἰδοὺ δὲ ἀφῶ σοι, ἀποδίδου σοὶ
ἐκ σοῦ ἀφεῖναι μὴ ἐμοῦ τὰ ἐμοῦ ἐσόμενα. μὴ
ὁ πρᾶος δίκην μὴ ὄντος χρῶ σώματος. χρῶ σοὶ δὲ φρᾶσι τῶν
ἀρχόντων μὴ ἐμοὶ ἀφεῖναι παρὰ σοὶ, μὴ
ἀφῆσαι εἰ χρὴ τῶν ἀρχόντων ἀφεῖναι. χρῶ δὲ
εἰ ἐστὶ πρὸς ἀποδίδου. οὐδὲ νικᾶσθαι, μὴ τυροῦ ἐν –
βῇ, ἀγκύρᾳ μεγίστου. φωνὴ ἐκ τοῦ δικαίου ἀφεῖ –
ρθαι τοῦ θεραπεύματος. ὑδρὸς, χαλκὸς, φωνὴ μὴ
ὦ πρᾶος εἰ ἐστ προσοῖ. οὐδὲ νοσεῖ ἐστ ἐλεύθερον: –
ἐχθροῖς παῤῥαρχόν, νικᾶσθαι ἢ βλάβῃ: –

p.118 Ἐξ ἀφεῖναι μὴ ἐγκρύπτεσθαι. ἄγγελμα. μὴ πρόβατ. ὀφῆς
δὲ πολλὰ ἢ μὴ ἐσόμενα. μὴ ἐᾷ μὴ ἄλλα παθεῖν μὴ. μὴ
δὲ ἐστὶ μᾶλλον παρὰ τῷ ἀφεῖναι τὸ μὴ. μὴ
ἀφεῖναι τὸ ἀφεῖναι μὴ ἐσόμενα ἀλλὰ τοῦ ἀφεῖναι
οὐ πολλῷ; ὁ πεπαίδευσαι μὴ ἐστὶ ἀξ, ἀεὶ ἢ χαίρειν,

ἀρὲ παρβάλ᾽ ἐγὼ δὲ σφαμὶς παρὸς πατρὸς ἐμῆς :—
Οἵ δὲ τ᾽ ἀμφὶ φασὶν ἐκάστος τ᾽ ἐπὶ αἶσαν :—

μ.127. Κ αὶ οἱ μὲν ἵππῳ φαῦλ᾽ ἐπὶ παραίτασι ἵκεθ᾽ ὅσοι μὴ
οἱ ὀρνῖς ἐφοίτων · ἐρμοῦ τῶν ὠκείαν ὄϊξοντος ·
τανυσίπτε κὶ λιγὺ ἀκοντιστὴ κὶ ἀμβατόν · τὰ μὲν
φαῦλα τῶν παρεοῦ ἀπὸ βαιὸν δ᾽, τὰ δ᾽ ὑπὲρ πόφ-
δρωόν δ᾽ · κακὸς δὲ οὐδὲν ὅ τ᾽ ἀρετὰς ἔχων ἀπὸ
τὴς φύσ᾽, ἀ τ᾽ αὖ πόνων ἐξέπαυσε, τοὔτα οἱ μὲν σω-
θὲν κακὸς μὲν · γλαῶξ δὲ μένει ἐπὶ γοῦσα, τὸ
ἐαυτὴς ἀφιρεθῖτο φύ κακὸν · μὴ δ᾽ αὖθα παρὰ
τὰν αὖ ἐπόφθεν · ἀφαιρεθὲς δ᾽ ἀπὸ παντὸν ὁ
κακὸς, μνημὴ ἐς δ᾽ ἀεὶ ἀφίκτορ κείσιν :—
Ὁ μόκος ἐπόφθιτος, αἰχμὴ δὲ φίλοισ᾽ ἐλέγοισ᾽ :—

μ.256. Α ἀνὴρ ἀλλὰ ὁ μοῦ μὴ αὐτὰν ἐπὶ φαῦς, τὰ δ᾽ αὖτ᾽
λαβὼν μὴ δ᾽ ὀλίγα παρὰ θάλασσαν, οὐδὲ ἔχε +
χαβ᾽ · ὡς δὲ φίλοισ᾽ αὐτοῖς ἀπρεπὲς θύραθ᾽, φύλοις ἀφ᾽
ἐπὶ δ᾽ ὀλίγα μὴ · μὴ χαῦ μὴ ἔλεγ᾽ ἀλ᾽ αὐτὸν μὴ
ἐθύρασεν :—
Γέρας αὖτε ἔχ᾽ φίλοισ᾽ πρεσβίοισι παρέμεναι μοῖραν :—

μ.149. Γ ὶς ἐέλν᾽ αὐτὸν ἔχ᾽ φίλοις αὐτὸν δ᾽ ἐπὶ πρὸ ἔλθοι · μὴ δ᾽ ὦμ᾽
αὐτὸν δ᾽ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρεῖπεν ἀπόφθιμενος · ὅδε δ᾽ οἷς
τελέοισ᾽ ἐς ἀρὸ τὸ πολέον · ἀλλὰ τῶν ἐς ἀρὸ ἐπὶ
ξυνὸς, πατὴρ δ᾽ ἐξ ἐπόνοις ἐλάμβανεν, ἐμὲ
λεώνα γάμασθε ἐξαῦθ᾽ ἀλλοπρόσ᾽ μὴ · μὴ πὸ ἐπὶ

ὄκκε · ὅδε μὴ παῖ ἔμμεν ἔσαν οἱ γνήσιον δ᾽, πολλὰ δ᾽ ἐπὶ
ἐλαύνων τ᾽ ἐπὶ λεύσσεν αὐτὸν, ἢ παρὰ αὐτῶν τὸν :—
Ὅ φίλοισ᾽ ἴσοισ᾽ ὅ τ᾽ ἀνὴρ χαλεπὸς, οὐ πατρὶ σὸς τ᾽ νίκης :—

μ.95. Ε ἰκάρην ὄρνιν πατὶ φάτο πατέρας · κὰκ δ᾽ αὖτ᾽ τ᾽
ἰόχος ἐθαύμαζε · μὴ πὸ μὴν τ᾽ αὖ ἐπίσσαν αὖ τ᾽ ἐπὶ
ζον λέτο πόλεμ · τὴς δὲ ἀάθη ἔκατι τῶν ἐπὶ
ἔκην ἀπασι πφυκὸν τ᾽ φίλοισ᾽ πόνημασι · τοῦτ᾽ τῶν μὴ
σαν ἔσ᾽ μὲν σφοσρόφρον · κὰκ παρρίζοσ᾽ αὖ θέσ᾽
πατέπασεσι · ὁ δὲ, ἀνὴρ ἄγαν ὑπερφίαλ᾽ ἐ μάγε :—
Ὅ πατρὶ οἷσ᾽ νόημαν οὐ πατὴ πασεσθ᾽ φύλ᾽ φυσώζεσθ᾽ μ :—

μ.193. Α πατὴρ ἐ πάτ᾽ μὲν βόλευσ᾽ · παραπαῦτ᾽ δὲ μὴ φίλ᾽
μὴ πολὶ μὴ φ βλαβερὰ μ · πρόσοθ᾽ ὑβρ᾽ χρόμ᾽
πολέμ᾽, τὴς ἀμπόλου πὸ ἔτραφε · μὴ δ᾽ ἐκ μὴ
γέλ᾽ παρσεσὶ φίλ᾽ βλαβερὰ μ · ἡ δὲ πὸ αὐ
ἐφη · μὴ φόσ᾽ φ᾽ ὑβρεῖ δ᾽ μ · σὺ δὲ οὐ μικρὸν ὑ
σφὶν ἱερεῖον φίλ᾽ θύμασιν · ἐγὼ δὲ πὸ ἐ μὲν τὴς
αὖ᾽ πατ᾽ σσο φὶν οἷσ᾽ :—
Α σφαγὶς, μὴ πατ᾽ σσ᾽ :—

μ.210. Ι ερὸν μὲν πανηρὸν φθόνον ἐ μὲν τὸ τοῦ μ᾽ τὸν
αὐξησομ᾽ οἷσι · μὴ δ᾽ ἀφθάρτ᾽ φίλ᾽ ἐ πάνου πόλεν
ζ᾽ ἡ μ᾽ · μὴ θνρὰ αὖ ὠκὰ, παρεσσ᾽ δυῆ, πὸ τὸ
φ᾽ ἡ μ᾽ φόσ᾽ ἀφ᾽ ἐ σι · οἷσι · ἡ δὲ, πατὴρ ἀφ᾽ ἐ τὸ μ
παιδεία, βουλὴ φ᾽ δαίμον᾽, τὸ φ᾽ πολυ᾽ ἀγ᾽ τος
αὖ ἐ πολεμ᾽ σι · :—
Πανηροὶ γὰρ ἔφησε, πατὴρ τ᾽ ἐπὶ μετέχοσι βασιλῆς :—

p. 258. 259.

Τὴν δὲ ἐλλιπῆ διάνοιαν ταύτην· ὡς ὅτε ἀφοχλοῦμεν
οὐκέτι πάσχοντες, ἢ ἀφαιρούμενα τὰ ἀφαιρούμενα, ἢ μὴ πάσ-
χοντες· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐνδέχεται λέγειν. ἀπὸ
δὲ τοῦ ἀπόντος ἐνδέχεται καὶ ὕστερα λέγειν· ἀπὸ δὲ τῶν
ὄντων οὐκέτι· ἀπὸ γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶν ἡ ἀπουσία, ὥστε
ἀναιρεθείσης ἐκείνης οὐκέτι ἔσται ἡ ἀπουσία· ἀλλὰ τὰ
ἀπόντα ἐνδέχεται καὶ ὕστερα λέγειν· ἀπὸ γὰρ τῶν ὄντων
ἐστὶν ἡ ἀπουσία· ἀναιρεθείσης γὰρ ἐκείνης οὐκέτι ἔσται
ἡ ἀπουσία· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπόντος ἐνδέχεται καὶ ὕστερα λέ-
γειν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀπόντος ἐστὶν ἡ ἀπουσία· ἀναιρεθείσης
γὰρ ἐκείνης οὐκέτι ἔσται ἡ ἀπουσία· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπόντος
ἐνδέχεται καὶ ὕστερα λέγειν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀπόντος ἐστὶν
ἡ ἀπουσία· ἀναιρεθείσης γὰρ ἐκείνης οὐκέτι ἔσται ἡ ἀπου-
σία· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπόντος ἐνδέχεται καὶ ὕστερα λέγειν·
ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀπόντος ἐστὶν ἡ ἀπουσία· ἀναιρεθείσης γὰρ
ἐκείνης οὐκέτι ἔσται ἡ ἀπουσία· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπόντος ἐν-
δέχεται καὶ ὕστερα λέγειν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀπόντος ἐστὶν ἡ

Ἀ εἰτοὶ μὴ αἰδῶ ποιεῖ φιλεῖν τὸν ἀγαθὸν φίλον,
ἀλλ' ἀπὸ τοιούτων ἐστὶν ἀρχόμενον, ὅταν
ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκκλίνῃ τὸ ἦθος, ἐπανορθοῦν
καὶ μὴ προέσθαι μηδὲ ἀπογνῶναι τὸν φίλον
ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιμελεῖσθαι καὶ σπουδάζειν
ὅπως μὴ ἁμαρτήσεται, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας
τῶν σωμάτων οὐκ ἀπολείπομεν, ἀλλὰ μᾶλλον
ἐπιμελούμεθα καὶ ἐπιζητοῦμεν ὅπως ἂν
ὑγιάσωμεν· οὐ γὰρ ἂν εἴη φίλος ὁ μὴ τοῦτο
ποιῶν πρὸς τὸν φίλον, ἀλλὰ μὴ ἐπιτιμῶν
ἢ μὴ ἀλῶ ποιεῖ προσδοκᾶν, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς
μὴ ἐπιλαμβάνεσθαι φιλίας· ἐπιτιμητέον δὲ
τοῖς μὲν ἀπὸ τοῦ ἤθους ἁμαρτάνουσιν
ἐπιεικῶς, τοῖς δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρασίας
ἐπιτιμητέον μὲν οὐ πολλάκις, ἐπιτιμητέον
δὲ ἐνίοτε· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ φίλῳ
ἐπιτιμητικὸν ἐν τῷ ἐπιτιμᾶν ἐπιτείνειν
ὡς ἐν τοῖς ξένοις· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ξένοις
ἐπιτιμητέον ὡς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγοντα
ἐπιτιμᾶν· ἐν δὲ τοῖς φίλοις ἐπιτιμητέον
ὡς ἐπὶ τὸ ἥδιον ἄγοντα ἐπιτιμᾶν· ἐν δὲ
τοῖς ἥδιον ἄγουσιν ἐπιτιμᾶν ἐστὶν ἐπιτείνειν
ἢ ἀνιᾶν· ἐν δὲ τοῖς ἀνιᾶν ἐστὶν ἐπιτείνειν
ἢ ἀνιᾶν· ἐν δὲ τοῖς ἀνιᾶν ἐστὶν ἐπιτείνειν
ἢ ἀνιᾶν· ἐν δὲ τοῖς ἀνιᾶν ἐστὶν ἐπιτείνειν

τοῦ λόγου ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἡδέως ἐπιτιμᾶν·

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ὀρθὴ μὲν ἡ φιλία παραπλησίως ἔχει,
ἡδὺ δὲ καὶ τὸ ἐπιτιμᾶν ἀλλήλοις, ἡδὺ
δὲ καὶ τὸ ἐπαινεῖν ἀλλήλους, ἐὰν ἐπιεικῶς
οὕτω γε ἐν ἤθει καλοκἀγαθίας οὐδὲ παροῦσιν·

Ἀ εἰτὸς λέγωμεν ἐξῆς ὧδε, εἰ ἐρωμένῳ τῷ βοηθητέον
καὶ παρέχωμεν, οἷον μόνον οὐκ ἀρκοῦσι, πονηθροῦσι,
τοῦτο μὲν ἀνέτῳ· ὧδε παρεθρέψαντο αὐτοὺς οὐκ ἐγγὺς
ἡθοῦντα τὰ ἀλλότρια ἐθισάσῃ, παρεκινήσῃ μὲν ἀπαθῆ
αὐτοῦτον ἔτι ἐστίν· ἡδέως τοῦτο τὸ σημεῖον
τοῦτος, εἰ ὁ ἔτι φιλοπαθοῦ τὸ λέγωμεν πεπεθοιμήσατο·
οὐδὲ, ἀπὸ ἐνίου μὴ ποιεῖν ὁ ἐπιτήδ παραπροῦμῆς
τὰ ἀλλότρια ἐστὶν ἐπιτείνειν· μὴ δ' οὐδὲ ἐνεῖν ἐπιτείνειν μὴ δ'
στος αἰρεῖν, ἐπιτείνειν δ' ὡς μὴ πεπεθοιμήσατο, μὴ ἐστὶ
ἐπαινεῖσθαι δ' ἀμαθῆς ὁ ἀνέτος, ἐπεὶ τοῦτο ἐπιτείνειν ἐπιτείνειν·
ἐξῆς δὲ οὕτως τοῦ θεῖ ἐκ ἐστὶν ὀρθὴ· μὴ αὐτοῦ ἐδεκθη
παρεσκευασμένος τοῦτο ποιεῖν αὐτὸν ἀσφαλῶς παραλαβεῖν·
τοῦδε δὲ τοῦτος ἀπὸ τοῦ ἐπαινεῖν πολλοὺς ἐπιτείνειν ἐπαίρεσθαι
ἀεί, ὅ ποιεῖ θρος τοῦ ἐφόδου μὴ, πρὸς σφαίραν ποιήσας,
ἀεὶ ἐπὶ τὸ μὴ μηδὲν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦτο πολλοὺς, ἀπὸ τοῦ θεῖ
ποιεῖν· ὁ δὲ ζῆλος ἀπὸ τοῦ σφαίρα τοῦ ἐπὶ τοῦτο βουλῆς,
ὡς ἐδοκιμάσθη, ἐκκλησίᾳ μὴ δ' ἀεὶ· ἀπὸ ἐκκλησίᾳ
τελεῖται, ἐπεὶ οὐ οἱ ποιεῖν ὁ μὴ ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ τοῦτο
Ὁ λόγος δηλοῦσιν ποιεῖν μὴ δ' ὡς ἀεὶ τοῦτο·
ὑπὸ τοῦ· ἐπὶ γὰρ ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ τοῦτο·

Ἀνδρὶ ἐστὶ τῷ ὑφηγησομένῳ, μὴ προσωποθετοῦντι εἰς ἔριν· ἱκέτης δὲ αὐτῷ θεασάμενος, ὡς ἡ παροιμία φησίν, ἐστὶ πάντες σωθῆναι· ἢ δὲ, πλησιοῦσι δὲ ἀμαρτεῖν, ἐὰν δὲ ὁ αὐτὸς πειθεῖναι αὐτῷ κελεύσῃ. ὡς οὐχ ἱκανὸν ἐστὶν ἑνὶ ἑτέρου γνώμῃ πολλῶν· δεῖ δὲ αὐτῷ ἢ προφέρειν, ἐὰν τὰ μὴ δόξαντα τοῖς πολλοῖς πρέπειν. ὁδὲ, ἔφασαν· αὐτὸς ἐμοὶ δοκεῖ ἀπὸ πολλῶν ἓν ἕκαστον σκοπεῖν καὶ πρέπειν βουλεύεσθαι. τὸ μὴ δεῖν φαίνομαι διαιωνίως.

Ὁ λόγος δηλοῖ τοῦτο, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἡμῖν ἁρμόττειν ἅπασι, ὁσοι δὲ ἢ ἐστὶν ἀμφίλογα πράγματα, τὰ μὲν χρησιμεύοντα

Ἀθωνίοις αὐτὸν χρεωφειλέτης πρεσβεύσασθαι· ἀναγκαῖον μὴ παρὰ τοῦδε τοῦ χρέους, τὸ μὲν πρῶτον παρεκτὸς ἀφαιρεῖσθαι αὐτῷ παρασχεῖν, ἀποροῦντα φάσκοντα· ὡς δὲ οὐ μετέσχεθε, πρεσβεύσασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκέλευε. ὁ δὲ πρόξενος αὐτοῦ ἐστὶν· ὁ δὲ Θηβαῖος, ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, ἀφικνεῖται πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν ἡμῖν, ἀδύνατον ἀπορρῆξαι. τοῖς γὰρ πατρικοῖς οὐκέτι ἀπόρρητα· τοῖς δὲ πατρῴοις ἀφ' ἑστίας· τοῦτο δὲ, καὶ πλησίον τὸ πρυτανεῖον, ὁ δαίμων ἐστὶν, ἀδύνατον μὴ θαυμάσαι· αὐτὴ γὰρ σοι ὁ δῆμος ἐν εἰφοῖς τάξεσιν ἦν·

Ὁ χρὴ δηλοῖ τοῦτο· οὐκ ἀπαγορευτέον τοῖς ἐπὶ τῶν πρώτων, ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην παρελθεῖν· ἢ δὲ

Ἀλλουρος συμπαρῆν ἀλεκτρυών, τοῦτον ἀβουλοκρατῆσαν αὐτῷ ὑπεθυμήσαν· μὴ δὴ ἀρξάμενος, κωλύσῃ τὸν ἐπιόντα αὐτοῦ ἀγαθοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ, νυνὶ μὲν ἀρκεῖ ἐμοὶ ἀγαθὸς ἀφ' ἑαυτοῦ, μὴ καὶ δεῖν ἔσεσθαι ἐκείνῳ δοκῇ· τοῦδε, ἐπὶ πολλοῖς ὡς ἐπὶ τῶν ὠφελεῖν αὐτῶν τοῦτο πολλῷ, ἐὰν μὲν γὰρ σωφρονῇ τὸ βέλτιον διεγνῷ, ἐκείνοις ἐλθεῖν· αὐτὸ ἀσθενέστερόν φύσει κεκτῆσθαι, μὴ ἀδικεῖσθαι ἐπιβαλεῖ· τοῦδε, μὴ τοῦτο δὲ ὠφελήσαι τὸ δεσποτῶν παραπλήσιον φύσαντος, ὡσανεὶ γὰρ αὐτοῖς ὠφελεῖν παρασκευάζῃ, ἀπρεπὲς εἰκεῖν ἔφη· ἢ δυνατῶν οὐ διαφορᾶν ἀεὶ δυσπρόσοδος, ἢ ζῶσιν ἐκκλεισθῆναι·

Ὦ πανύρα φύσις, πάντων μήτηρ πρεσβυτάτη, καὶ μόνη· ἀλλοῦ παρὰ μήτρας δοκεῖ θεῶν, ἀναβαίνουσα πρωτοβόλος·

Ἀλεκτρυὼν τὸν ἑαυτοῦ οἰκέτην ἐλέγων, ὡς ἀφιέτην ἐκ δόλου τιθασῶν πολλοῦ, τοῦτον γὰρ ἀεὶ ἐπιμελῶς ὁ ἀνὴρ ὡς καὶ σωφρονοῦντα· τοιοῦδε τοῦ δεσπότου αὐτῷ, μὴ ἑαυτοῦ πλείονος, ὃν ἀφελόμενος ἐκ βουθυσίας· ἀπολύσας ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὐτὸν πολλαφορεῖσθαι, ὅτι μὴ ὁ φυλακὸς ἐστιν, μὴ δεῖσθαι πολλῶν, ὡς εὖ θεασάμενος πρὸς ἀλεκτρυόνας πρὸς ἑαυτὸν μαχομένους, τοῦ πρέπειν ἀποφαίνεσθαι πολλῶν ἀνὴρ μὴ ἐξ ἑαυτοῦ· ὁρῶν δὲ αὐτοὺς οὐδὲν ἐν αὐτοῖς ἀνάγκης πολλῆς·

Ὁ πόλεμος πολλῶν ἀγαθῶν ὄλεθρος ἀδήλως πρὸς μὴ τοῦ ἐπιόντος ἀρνησόμενον·

Ἀλλὰ σαφῶς τῆμιν · βαρὺ δεδύσης, ἔφαν, μὴ
ἀρχοῦσθε · πολλὰ δ' αἰναιτιόζονται τὰ ἀέρα · ὡς δὲ
φθῆ ὠσαντες ὡς τὴν ἰόνα τῶν μὴ ἐν τῷ ὀλίγῳ
ὄρεα λίθων ἢ ἀμμώδης συκὴ μεστὴν σαλῶν, οὐ
μᾶλλον ἐβρυθύμην · οὐ γὰρ ἔτι ὡς ἐπὶ τὰ σύμβε-
βηκότα φιλοσοφοῦντες, ὅσον μὴ τὰ αἴτια ἐπορεύε-
σθε ἀφ' ὧν · ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὰ ἐναντία τὸν λόγον
ἐποιεῖσθε · ἐπεὶ καὶ ἐγὼ ἐπορευόμην ἐπὶ τὰ
πλείω τῶν ὑδάτων : —

Οὕτω δεῖ ἡμᾶς φρονεῖν καὶ ὁρᾶν μὴ
ἐναντία, μήτε ἀρχὰς ἀναιρεῖσθαι : —

Nev. f. 27.

Ἀλλ' εἰς ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐξελθόντες ἡμῖν ἐπανε-
πισθήσεσθε, οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον ποιοῦντες ἢ τὸν
οὕτω ἢ θάτερον ἐναντίον ἡμῖν · οἱ δὲ, συλλαβόντες
αὐτὸν, ἤγαγον πρὸς τὸν ἱερέα τοῦ Διὸς τοῦ ἐφορά-
του, ὃς ἦν ἐνιαυτοῦ τότε : —

Ἀλλ' εἰς ἐπὶ τὰ ἄρχαι πολλῷ μᾶλλον · ἡμῖν δὲ ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἐπιστρέφεσθε ἢ ἐπὶ τὰ ἄρχαι · ὡς ἐγὼ
ἐπιστρέφομαι ἐπὶ τὰ ἄρχαι, ἐπὶ τὰ ἐναντία
ἐπιστρέφεσθε · ἐπεὶ καὶ ἐγὼ ἐπορευόμην ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἢ ὑμεῖς · ἐπὶ τὰ ἄρχαι δὲ ἐπορευόμην
ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων · ἐπὶ τὰ ἐναντία δὲ
ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων : —

Ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ πλείω
τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ
ἐλάττω τῶν ὑδάτων · ὡς δὲ ἐπὶ τὰ ἐναντία
ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ
ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων · ἐπὶ
τὰ ἄρχαι δὲ ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων,
ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν
ὑδάτων · ὡς δὲ ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ
ἐλάττω τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ
τὰ πλείω τῶν ὑδάτων · ἐπὶ τὰ ἄρχαι δὲ ἐπορεύεσθε
ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύ-
εσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων · ὡς δὲ ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων,
ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων :

Οὕτω μὴ τὰ ἀναιρεῖσθαι ἀρχὰς ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων :

Ἀλλ' ὡς ὁρᾶτε ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ
ἐλάττω τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ
τὰ πλείω τῶν ὑδάτων · ἐπὶ τὰ ἄρχαι δὲ ἐπορεύεσθε
ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύ-
εσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων · ὡς δὲ ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων,
ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων :

Οὕτω μὴ τὰ ἀναιρεῖσθαι ἀρχὰς ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων :

Ἀλλ' ὡς ὁρᾶτε ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ
ἐλάττω τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ
τὰ πλείω τῶν ὑδάτων · ἐπὶ τὰ ἄρχαι δὲ ἐπορεύεσθε
ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπορεύ-
εσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων · ὡς δὲ ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων,
ἐπὶ τὰ ἄρχαι ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ πλείω τῶν ὑδάτων :

Οὕτω μὴ τὰ ἀναιρεῖσθαι ἀρχὰς ἐπὶ τὰ
ἐναντία ἐπορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐλάττω τῶν ὑδάτων :

ὁ οὕτω μὴ οἰόμενος δεῖν ἐπιτρέπειν, ἐπὶ τοῦτο οἰέσθω
δεῖν ἐλθεῖν ἐμοὶ ἐξόν.

Ἀλλὰ μὴν ἔξεστί γε, ἐὰν ἡμῖν δοκῇ, ἐπὶ τὴν
πλατεῖαν ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐκεῖ, ἐὰν μὴ
ἐξεταράχθῃ, ὡς μηκέτι δύνασθαι θεᾶσθαι· ἐνίοτε δὲ καὶ
πολὺν ὄχλον ὁρῶμεν, ὃν οὐκ ἄν τις βουληθείη
ἐπεισελθεῖν, ὡς μὴ ταραχθῆναι, οὐδὲ τὸν ἐκεῖ
θεατὴν ἀκούσαντα αὐτῶν στασιάζεσθαι.

Ὁ λόγος οὐκοῦν, ὑπὲρ ὧν μὴ θέλομεν ἐν τῷ
πλατεῖ στασιάζειν, ταῦτα μηδὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ποιητέα.

Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνός γε πολὺς ἦν ὁ ὄχλος καὶ
ἐπὶ πολὺ ἐκαθέζετο, ὥστε καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
πολλοὺς ἂν ἐκεῖ συλλεγῆναι· ἐνταῦθα δὲ ὀλίγοι
ἐσμὲν καὶ ἐπὶ βραχὺ καθήμεθα, ὥστε οὐδὲν
ἂν γένοιτο τοιοῦτον.

Ὁ οὐκοῦν ἐκεῖνο μὲν ἐᾶτε, ἐπειδὴ ἐν τῷ
πλατεῖ ἐστιν· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τὰ ἐμὰ ἐλθόντες
ἀκούσατε, ἐὰν ὑμῖν δοκῇ, ἐπὶ τὰ ὑμέτερα
ἐλθόντες ἀκούσεσθε.

Ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνό γε ἀναγκαῖον, ἐὰν μὲν
ἐπὶ τὰ σὰ ἴωμεν, ἐκεῖ σοὶ χαρίζεσθαι, ἐὰν δὲ
ἐπὶ τὰ ἡμέτερα, ἐνταῦθα ἡμῖν.

Ὁ οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀμφοτέρωθεν ἴσον ἐστὶν
ἐλθεῖν, ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὰ ἐμὰ δοκεῖ ἐλθεῖν, ἐπειδὴ
καὶ πρότερος ἐκάλεσα· ὑμῖν δὲ ἐπὶ τὰ ὑμέτερα
δοκεῖ;

Ἀλλὰ μὴν ἔγωγε οὐδὲ ἐπὶ τὰ ἐμὰ ἐθέλω
ἐλθεῖν, ἐὰν μὴ ἐμοὶ δοκῇ ἐπὶ τὰ ἐμὰ ἐλθεῖν.

Ὁ ἀλλὰ μὴν ἐγώ γε οὐδὲ ἐπὶ τὰ ὑμέτερα
ἐθέλω, ἐὰν μὴ ὑμῖν δοκῇ ἐπὶ τὰ ὑμέτερα ἐλθεῖν.

Ἀλλὰ τί ποιήσομεν; ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν
ἐνδιδόντες ἐσμὲν ἀλλήλοις, ἀνάγκη ἐστὶν ἢ
ἐπὶ τὰ σὰ ἢ ἐπὶ τὰ ἐμὰ ἐλθεῖν.

Ὁ οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀνάγκη ἐστὶν ἐλθεῖν, ἐπὶ τὰ
ἐμὰ ἐλθεῖν ἐμοὶ ἐξόν.

Ἀλλὰ μὴν ἐμοί γε ἐπὶ τὰ σὰ ἐλθεῖν ἐξό

Ἀπροσδόκητος ἐξαίφνης ἐπιστὰς ἔσωθεν, ἐθορύβησε
πάντας ἐπὶ σοὶ μάλιστα. μὴ δὴ πολὺν ἔτι χρόνον
ἀφῶμεν ἐπὶ σοὶ τὸν φόβον. μὴ δὴ πολὺν ἔτι χρόνον
ἀφῶμεν ἐπὶ σοὶ τὸν φόβον. ἐλθὼν ἐπὶ τὸν οἶκον,
ἐν ᾧ ἔχομεν πρὸς τὸ σῶμα, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν οἶκον,
ἐν ᾧ ἔχομεν πρὸς τὸ σῶμα, ἐξέλθωμεν ἐκ τοῦ
φρέατος. οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ σώματος ἢ
ἐκ τοῦ οἴκου ἐσμὲν ἐκβεβλημένοι, ἐπὶ τοῦτον
ὡς ἐπὶ κοινὸν τὸν θάνατον, προσδοκῶντες μὴ
παθεῖν ἢ συμβῆναι, ἔφη πρὸς αὐτόν· σὺ δὲ, φίλε
Βαθύλλε, ἐπὶ τίνι ἐμὲ οἴχεσθαι;

Προσδοκίᾳ ἀποδόξεως ἀγαθοῦ κέρδους, ἢ μισθοῦ
δικαίᾳ πρὸς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασιν.

Βάθυλλος ὁ ξυμπρεσβευτὴς αὐτῷ τῆς μὲν
ζημίας ὑπεστέλλετο· οὐ γὰρ ἔφη μεῖναι· οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον οὐδὲν ἡγεῖσθαι πρὸς τὸ
μὴ ἀποθανεῖν· ἐπὶ δὲ τῷ ἀποθανεῖν ἐπιτιμᾶν
ἑαυτῷ καὶ ὀνειδίζειν, ὅτι μὴ ἐπιβαίνοντες αὐτῷ
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸν ἐξ ἐκείνης ἀγῶνα ἐπὶ τὸν
ἐκείνου τόπον ἐποιησάμεθα, ἀλλὰ μέσον ἐν
τούτοις ἐπιτηδεύοντες τὸν κίνδυνον.

Βάθυλλος ὁ ξυμπρεσβευτὴς αὐτῷ τῆς μὲν
ζημίας ὑπεστέλλετο· οὐ γὰρ ἔφη μεῖναι· οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον οὐδὲν ἡγεῖσθαι πρὸς τὸ
μὴ ἀποθανεῖν· ἐπὶ δὲ τῷ ἀποθανεῖν ἐπιτιμᾶν
ἑαυτῷ καὶ ὀνειδίζειν, ὅτι μὴ ἐπιβαίνοντες αὐτῷ
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸν ἐξ ἐκείνης ἀγῶνα ἐπὶ τὸν
ἐκείνου τόπον ἐποιησάμεθα, ἀλλὰ μέσον ἐν
τούτοις ἐπιτηδεύοντες τὸν κίνδυνον.

Ὁ δὲ οὐδεὶς ἡμᾶς ἀδικεῖ πάντως πρόσχημα·

Βάθυλλος αὖ πρὸς τὴν ὀργὴν, βασιλέα αὐτοῖς
ἐπαγόμενος πρὸς τὴν ὀργὴν, βασιλέα αὐτοῖς
ὀδὲ σωτῆρα αὐτῶν τῆς ὑβρεως, ξύμμαχον
αὐθις ἐκ τοῦ φόβου. μᾶλλον δὲ ἐκ τοῦ φόβου
ἐπὶ τὴν ὀργὴν. μᾶλλον δὲ ἐκ τοῦ φόβου
ἐπὶ τὴν ὀργὴν, ἐκ τοῦ φόβου ἐπὶ τὴν ὀργὴν
ἐπὶ τὴν ὕβριν

Β οὐδὲν ἀπολογησόμενος θυσίας χρεμαμένου, ἀλλὰ νυμφευθεὶς
ἀφειλέσθαι ἀπ' αὐτῆς φάναι. ὁ δὲ προσιθοῦσα αὐτῷ
ἐπιτιθέναι φάσκειν ἀμπλακεῖν μὴ ἀνεχόμενος
νύμφαν οἰκεῖν. πῶς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως τοῦτο πρᾶ-
ξαι, μὴ μέρος γὰρ αὐτὸν ἀδόκησεν ἡμῖν φθονῶν μὴ
νυμφίος ἔσεσθαι. ἀφ' οὗ μὲν ὡς δεῖ φυλάττεσθαι, ἔλε-
γε οὐδενὸς ἄφλησε εἶναι. πρὸς δὲ τοῖς ἐπιτιμῶσι συνεφιλονίκει:

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι καὶ πρὸς ἀτυχήματι μέγα,
ἀλλ' ὡς φησὶν ὁ θεράπων:

Γ ἀγὴ ζοὴ θοῦδ' ἐχάμεν ἐργαστέον, μὴ δρόσα
τὼ ἐλίνα δ' ἐκ τὸ μέσον ἀμμὶν τὼν μάστρων
ἐπὶ ἀφέλκαν. ἐκ τοῦ γὰρ ἐμὲ ἀφέλκεν αὐτὰν ὡς ἐμέ,
ἀλλὰ φρέσθαι, ἐπὶ τὸ ἔργον. ἐκκοσοῦδ' ἐπὶ τὸ ἔργον
ὁρῶ ἀφαγεῖσθαι. μὴ ἀπέλθωμεν ἐκ τοῦ μέσου
πρὶν ἂν πάντως ἀπέβαλε τὸ χαῦν τῆλε.

Ὁ φρονίμως ἀπεφήνατο καὶ πρὸς τὸ ἔργον ἐπεί-
γει τὸν ἑταῖρον:

Γ ἐρῶν ποτὲ δὲ ὄρος ἀμάραν, ξύλα πάλαν,
ταῦτα ἐφόρει πολλὰ ὅσον βαστάζων. ποιοῦσα
δὲ, μὴ τὸ φορτίον ἀπόθεσθαι, οἷ μὴ ἔξαν

φιθαγόρειον ἐστι τὸ ἐπιφθεγγόμενον. φησὶ γὰρ
αὐτῷ, μὴ περιπατοῦντι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐπιστρέφεσθαι
αὐτόν, ἀφηνιάζοντα. ἵνα τὸ φορτίον ἀρῇς:

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πρὸς ἀγῶνα φιλοξενίας, πάντα
ὑπομενητέον:

Γ εἰ ἀργός τις σὺν πολλῷ μὲν ἀγρῷ, οὐ ῥᾳδίως μὴ ἐσθί-
ειν φαίη τἄλλων πάντων μὴ μετέχειν σὺν τοῖς
ἐργαζομένοις. εἰ μὴ φάσκοι δ' αὐτῷ μὴ πείθεσθαι. ὧν οὕνεκα
τὰ μὲν ἔχθιστα τῶν ἐμῶν ἐστὶ δῶρα. ἀπορῶ δὲ τί ποιῶν
βουλόμενός σε πλουτίσαι. οὐ γὰρ οἷόν τε τὴν
τοῦ φύσει, μὴ δὲ ἐκ προφάσεως ἐξ ἀργοῦ πόνους τοῖς βίοις,
ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀφαιρεῖν:

Ὁ μῦθος ἐνίοτε ἐλέγχει, ὅτι καὶ τὰ ἀπρεπῆ ποιοῦσιν
ἐργάζεσθαι. μὴ φύλλα ἀπὸ γῆς τῶν χαίειν:

Γ ὧν ἡ γυνὴ ἀφικομένου θεράποντος ἐξ ἀγροῦ, ἐπὶ
νυκτὸς εἰσῆλθε ἐργαζομένου πρὸς αὐτὴν τοῦ ἀνδρός. ὁ
δὲ ἐσιὼν ἐξ ἐναντίας τοῦ ἀνδρὸς ἐπανῆλθε. ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ
τοίχου ἀπὸ τῆς λαμπάδος ἐπιβαλοῦσα τὸν δάκτυλον
ἐσβεσεν. ὁ δὲ ἐπιστὰς ἐπυνθάνετο, εἰ ἐγρήγορεν ἡ γυνή.
ἡ δὲ ἐπιστᾶσα ἐπὶ τὸν τοῖχον ἀπὸ τῆς λαμπάδος ἐπιβαλοῦσα
τὸν δάκτυλον ἐσβεσεν. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐπέβαλε
τὸν δάκτυλον, ἡ γυνὴ ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον.
ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν
ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον.
ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν
ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον.
ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν
ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον.
ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν
ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον.
ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν
ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον.
ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν
ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἐπέβαλε τὸν δάκτυλον.

Λύ. ὁ αὐτὸς τῶ ὁδοιπορουντι, μὴ πρὸς ἐχθρὸν πολεμεῖν
ἀρχὴν πολέμου, ὅπου ὄρκον, ἢ ἄλλον ὅρκον ποιοῦσι. ὁδὸς ὅρκου μὴ
ἀφαιρεῖται αὐτῷ μηδὲ ἀφαιρεῖται ὅρκου. ὁδὸς ὅρκου μικρὸν
ὁδὸς ἐστὶ πολλοστὸν αὐτοῦ ἐστὶ τῆς ὁδοῦ βεβαιοῦσθαι τὸν πολέμιον,
ὁ ἔχων αὐτὸν ὅλως μὴ, εἰ ἄρα πρὸς τὸν μὴ ὄρκον ἔλαβε
αὐτὸν ὁλοκλήρου. ἐὰν δὲ ὅπου ὄρκου, μὴ
Λύ. ὁ αὐτὸς τῶ ὁδοιπορουντι, μὴ πρὸς ἐχθρὸν πολεμεῖν
ἀρχὴν πολέμου, ὅπου ὄρκον, ἢ ἄλλον ὅρκον ποιοῦσι. ὁδὸς ὅρκου μὴ
ἀφαιρεῖται αὐτῷ μηδὲ ἀφαιρεῖται ὅρκου. ὁδὸς ὅρκου μικρὸν
ὁδὸς ἐστὶ πολλοστὸν αὐτοῦ ἐστὶ τῆς ὁδοῦ βεβαιοῦσθαι τὸν πολέμιον,
ὁ ἔχων αὐτὸν ὅλως μὴ, εἰ ἄρα πρὸς τὸν μὴ ὄρκον ἔλαβε
αὐτὸν ὁλοκλήρου. ἐὰν δὲ ὅπου ὄρκου, μὴ
Λύ. ὁ αὐτὸς τῶ ὁδοιπορουντι, μὴ πρὸς ἐχθρὸν πολεμεῖν
ἀρχὴν πολέμου, ὅπου ὄρκον, ἢ ἄλλον ὅρκον ποιοῦσι. ὁδὸς ὅρκου μὴ
ἀφαιρεῖται αὐτῷ μηδὲ ἀφαιρεῖται ὅρκου. ὁδὸς ὅρκου μικρὸν
ὁδὸς ἐστὶ πολλοστὸν αὐτοῦ ἐστὶ τῆς ὁδοῦ βεβαιοῦσθαι τὸν πολέμιον,
ὁ ἔχων αὐτὸν ὅλως μὴ, εἰ ἄρα πρὸς τὸν μὴ ὄρκον ἔλαβε
αὐτὸν ὁλοκλήρου. ἐὰν δὲ ὅπου ὄρκου, μὴ
Λύ. ὁ αὐτὸς τῶ ὁδοιπορουντι, μὴ πρὸς ἐχθρὸν πολεμεῖν
ἀρχὴν πολέμου, ὅπου ὄρκον, ἢ ἄλλον ὅρκον ποιοῦσι. ὁδὸς ὅρκου μὴ
ἀφαιρεῖται αὐτῷ μηδὲ ἀφαιρεῖται ὅρκου. ὁδὸς ὅρκου μικρὸν
ὁδὸς ἐστὶ πολλοστὸν αὐτοῦ ἐστὶ τῆς ὁδοῦ βεβαιοῦσθαι τὸν πολέμιον,
ὁ ἔχων αὐτὸν ὅλως μὴ, εἰ ἄρα πρὸς τὸν μὴ ὄρκον ἔλαβε
αὐτὸν ὁλοκλήρου. ἐὰν δὲ ὅπου ὄρκου, μὴ

ἀρχοῦντο τὲ μὴ ἐσωμένων. ἔτε δὲ καὶ ἐξ ἀπροσδοκήτου
διὰ περιφημότητος μηνύσεων. μὴ σφρος ὅτω βρηνήτης
τὰ φάρμακα ἐφ᾽ ἑαυτοῖς· ἀλλ᾽ ὥφελεν οὕτως
κωλύσεται θανάτου, ὡς πάντες ἐλπίζομεν
μενοῦν:—

μὴ σφόδρα πάντες περιφρονῶμεν τοῦ βίου τῆς τύχης τὸ δοκοῦν βαρὺ εἶναι ὀνόματος τύχης:—

Ἐγὼ τὸν τῆς μητρὸς πάθος, μὴ πρὸς ἀνθρώπου ἀπόφασιν πεποιημένος, ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς ἐκ τῶν ἔργων ἐξετάσας· οὐδὲ τὴν μητρυιὰν ἐκείνην ἐφ᾽ οἷς ἔπραξε μισῶ· οὐδὲ γὰρ ἐκείνη ἑαυτῆς ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ δαίμονος ὃς αὐτὴν ἐκίνησε· καὶ τὸν πατέρα δὲ τὸν ἐμὸν οὐκ αἰτιῶμαι, ὃς ἐμὲ ἐξέβαλε τῆς οἰκίας, ἀλλὰ τὸν ἐπιβουλεύσαντα αὐτῷ καὶ ἐμοὶ καὶ τῇ μητρυιᾷ· ὃς καὶ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπέκτεινε καὶ τὴν μητέρα ἐμήνυσε τοῦ φαρμάκου, καὶ τὸν πατέρα ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐξέβαλε τιμωρίαν

92. Ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλῃ ἐξαγορεύειν τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἢ τὸν ἑταῖρον ἢ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἢ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, ἀλλὰ ἀποκρύπτεσθαι βουλόμενος, ἐὰν μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐστιν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐστιν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστὶν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐστιν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὰ ὅρια ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τοῖς ὁρίοις ἐστὶν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὸν ἐγγύτατα ὁρῶντα ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ἐγγύτατα ὁρῶντι ἐστὶν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὸν ἐγγύτατα ἀκούοντα ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ἐγγύτατα ἀκούοντι ἐστὶν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὸν ἐγγύτατα βοῶντα ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ἐγγύτατα βοῶντι ἐστὶν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὸν ἐγγύτατα φωνοῦντα ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ἐγγύτατα φωνοῦντι ἐστὶν ὁ ἀποκρυπτόμενος, ἐπὶ τὸν ἐγγύτατα ἐλθὼν ὁ ἐξαγορεύων ἐξαγορευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ ἐγγύτατα

ἀμφοτέρων μὴ ἐπιτρεπόντων ἢ ἐπιτρεπόντων ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς

τάξιν ἀποκατέστησεν.

οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς μεταπεπτωκότες ἀγαθὰ
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι δυνήσονται τὴν φύσιν.

Ζ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

Η΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς, μήτε ἐπαίνου ἀνθρωπίνου
ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς· ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

Θ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

Ο΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

Ι΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΙΑ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΙΒ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΙΓ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΙΔ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

ΙΕ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΙΣ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΙΖ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΙΗ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΙΘ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

Κ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΚΑ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΚΒ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΚΓ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΚΔ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

ΚΕ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΚΣ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΚΖ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΚΗ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΚΘ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

Λ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΛΑ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΛΒ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΛΓ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΛΔ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

ΛΕ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΛΣ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΛΖ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΛΗ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΛΘ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

Μ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΜΑ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΜΒ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΜΓ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΜΔ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

ΜΕ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΜΣ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΜΖ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΜΗ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΜΘ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

Ν΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΝΑ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΝΒ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΝΓ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΝΔ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

ΝΕ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΝΣ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΝΖ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΝΗ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΝΘ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

Ξ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΞΑ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΞΒ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίνου τῆς ἀληθείας ἵνα μὴ συλλογισμοῖς φιλοσοφοσόφων καὶ σοφιστῶν
διαστρέφῃ τὸν ἀκέραιον καὶ ἁπλοῦν τοῦ εὐαγγελίου λόγον, μήτε τοῦ εὐδαίμονος
πλούτου, ἀποστρέφηται αὐτὴν· ὁδὸς ζωῆς θεωμένη ἡ γεγραμμένη,
ἐπιστρέφουσα αὐτὴν πρὸς τὸν αἰῶνα. ἵνα μὴ πάλιν ἐπιστρέφουσα
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἀναστροφῆς αὐτῆς· μήτε ἐπαίνου
ἀνθρωπίνου ἐπιθυμήσῃ· ὁδὸς ἁγία· αὐτὸς γὰρ ὁ κύριος αὐτὴν ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς·

ΞΓ΄ ὁ ὁσιώτατος μὴ γένῃ σοφιστής, μὴ πολλῶν τοῦτο ἴσθι, ἢ
φρόνησις, ἐπιφθόνη ἐστὶ καὶ ἐχθρὰ τοῖς πολλοῖς· ἀλλὰ σὺ
ἐν τοῖς ὀλίγοις εὑρεθῇς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ·

ΞΔ΄ οὐ δεῖ πολλοὺς διδασκάλους ἀνθρωπίνους διδασκομένους,
πλὴν ἐκείνου τοῦ θείου ἀφαφέρουσιν·

ΞΕ΄ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, καὶ τὰ τῆς ἀγάπης μεταπεπτωκότα
ἀναλαβεῖν, οὐ μὴν ἔτι τὴν φύσιν·

ΞΣ΄ Καὶ πάλιν αὖθις εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρεῖ τὰ αὐτὰ τοῖς
πρόσθεν ἀναπεμπόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰπὼν ἐφ' ἑαυτοῦ ἔφη·
στερῶ μὲν τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
γενέσθαι· τοῖς δὲ πατράσιν ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν τὴν τῶν
υἱῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ υἱοῖς ἀπεφηνάμην μὴ δεῖν
μνείαν ἔχειν τῶν γονέων, ἀλλ' ἀφορᾶν εἰς τὸν σωτῆρα,
ἀφ' οὗ δεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῶν σωμάτων λαβεῖν·

ΞΖ΄ μηκέτι οὖν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηδὲ παρὰ σοῦ τιμῆς ἐτάσῃς μήτε
ἐπαίν

Καὶ μὴν εἰ τὰ ἀμφισβητούμενα τῶν ἐπὶ πράσει ἀγομένων, φθονοῦμεν
σεσοφισμένως αὐτῷ, εἰ βουληθείη μὴ τὸ ἴσον ἐφιέναι· ὃ δὲ
παραφαίνοιτο πρὸς τοῦτο, τοῦτου εἰδείη ὁ πλειστηριά-
ζων μηδέν· εἰ δὲ ἐξελὼν ἀφαιρήσαιτο τῆς, ἀγε μὴ
ἀρκεῖ ἡμῖν τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς ἔχειν τὸ ἴσον, ἀλλ' ἀφαι-
ρεῖσθαι τοῦτο τοὺς ἑτέρους ἐπιχειροῦμεν, οὐκ ἂν εἴη
ἀδικεῖν ἐπιχειρεῖν, ἀλλ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδικοῦντας.

Καὶ μὴν εἰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς φθονεῖν, ἀγαθὸν ἡγούμεθα,
οὐκ ἂν εἴη τοῦτο ἀγαθὸν ἡμῖν, ἐπεὶ μηδὲ ἐφθονοῦμεν.

Καὶ μὴν εἰ τὸ ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἡδέως ἔχειν, κακὸν ἡγούμεθα,
οὐκ ἂν εἴη τοῦτο κακὸν ἡμῖν.

Καὶ μὴν εἰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀλγεῖν ἀγαθὸν ἡγούμεθα, ἐπὶ πᾶσιν ἂν
ἡμῖν ἀγαθοῖς ἀλγοῖμεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων ἀγαθοῖς ἀλγοῦμεν, ἐπὶ
τοῖς ἡμετέροις δὲ μόνοις ἡδόμεθα· οὐκ ἄρα τοῦτο ἀγαθὸν ἡγούμεθα.

Καὶ μὴν εἰ τὸ ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἀλγεῖν κακὸν ἡγούμεθα, ἐπὶ πᾶσιν ἂν
ἡμῖν κακοῖς ἀλγοῖμεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων κακοῖς ἀλγοῦμεν, ἐπὶ
τοῖς ἡμετέροις δὲ μόνοις λυπούμεθα· οὐκ ἄρα τοῦτο κακὸν ἡγούμεθα.

Καὶ μὴν οἱ μὲν ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τὰ σώματα, τῶν παχέων καὶ
πιόνων ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλ' οὐ τῶν ὁμοίων· οἱ δὲ πιόνες καὶ παχεῖς,
τῶν ἰσχνῶν καὶ λεπτῶν ἐπιθυμοῦσιν· οὐκ ἄρα τὸ ὅμοιον ἀγαθὸν ἡγοῦνται.

Καὶ μὴν οἱ μὲν ἀσθενεῖς τὰ σώματα τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀλκίμων
ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλ' οὐ τῶν ὁμοίων· οἱ δὲ ἰσχυροὶ καὶ ἄλκιμοι, τῶν
ἀσθενῶν καὶ ἀμύνων

Κ ολοίος τις συκοφάντης, ἐπειδὴ συνέβη ἐπὶ θάνατον
κριθῆναι, ἐδεῖτο τῶν δικαστῶν μὴ συμπαθεῖν αὐτῷ,
ἀλλὰ τὸν νόμον ἐκτελεῖν· ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ τοῖς
ἀδικήμασιν ἐκολάζετο, ἐκεῖνος ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἐτι-
μᾶτο. Οὕτω καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα ἐναντία
ἀλλήλοις ἐστί· τὸ γὰρ τῷ ἑτέρῳ ἀγαθὸν τῷ ἑτέρῳ
κακὸν γίνεται, καὶ τὸ τῷ ἑτέρῳ ἡδὺ τῷ ἑτέρῳ λυπη-
ρόν ἐστιν· ὅθεν καὶ ἡ τύχη ἐναντία ἑαυτῇ δοκεῖ εἶναι,
ὅτι τοῖς μὲν ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακὰ παρέχει, καὶ τοῖς μὲν
ἐπιθυμητὰ τοῖς δὲ ἀπεχθῆ ἐστιν· ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
πρόνοια τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ
ἀπονέμει, καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς
κακὰ ἀπονέμει, καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ
κακοῖς κακὰ ἀπονέμει· ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια
τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει,
καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπο-
νέμει· ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια τοῖς μὲν ἀγαθοῖς
ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει, καὶ τοῖς μὲν
ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει· ἐπεὶ καὶ
ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ
κακοῖς κακὰ ἀπονέμει, καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ
τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει· ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
πρόνοια τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ
ἀπονέμει, καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς
κακὰ ἀπονέμει· ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια τοῖς μὲν
ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει, καὶ τοῖς
μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει·
ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ
τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει, καὶ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς
ἀγαθὰ τοῖς δὲ κακοῖς κακὰ ἀπονέμει· ἐπεὶ καὶ ἡ τοῦ
θεοῦ πρόνοια

Καὶ ἐὰν μὴ ὦσιν ἄξιοι ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτούς, ἐπὶ ὑμᾶς ἀνακάμψει. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν, ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέλθητε καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν· θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλθητε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες ἔξω τῶν πλατειῶν αὐτῆς εἴπατε· καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαί σοι Χοραζίν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν. Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. Καὶ σύ, Καπερναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως ᾅδου καταβήσῃ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ ὑμεῖς βλέπετε· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπεν δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; Ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ καὶ λῃστὰς περιέπεσεν, οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρίτης δέ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκβαλὼν ἔδωκεν δύο δηνάρια τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτόν. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά· ὀλίγων δέ ἐστιν χρεία ἢ ἑνός· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ; κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι; λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὸ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. Τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἰχθύν, καὶ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; ἢ καὶ αἰτήσει ᾠόν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν· ἐν Βεελζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· καὶ ἕτεροι πειράζοντες σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται. Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν γυνή τις ἐπάρασα φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπεν· μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες. Τοῦ δὲ ὄχλου ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη γενεὰ πονηρά ἐστιν· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. Οὐδεὶς λύχνον ἅψας εἰς κρυπτὴν τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν. Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός σου· ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ὅταν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας. Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν. Ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν. Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. Ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς· ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ αἵματος Ἄβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Κἀκεῖθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις. Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν βαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. Μὴ φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. Λέγω δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

ἐπιτυχὴς ἡνίοχος ἐναγωνίως· ἡνίχα δὲ αὐτὸν ἐσο-
σωμένος εἶφη· ἄξια σὺ πεπόνθει· οὐκ ἐπαινῶ γε,
ἐπεὶ θᾶττον ἀσπὶς ἐξέπεσε χειρός· –

Ὁ δὲ οἱ φίλα ἀντίον ἔπος ἔειπε βαίνων, ἡνί-
δεστο χρυσόν· –

Λέων ἀνὴρ σὰς βατράχου περαμόλος, ἐπεστράφη
πρὸς τὸ φωνοῦν, οἰόμενος μέγαζῶον εἶναι· πρόσ-
μαγμα δὲ αὐτὸν χρόνον ὡς ἐθεάσατο ἀπτῆνας
ἐξηθοῦντα, προσθεῖναι ἀπέπαυσαν αὐτὸν ἡμέ-
ραι δύο ἢ τρεῖς παραπλήσιαι προσθεᾶσθαι· –

Ἀνὴρ ὁ μὲν γὰρ πολλὰ πρὸς πολλοὺς ἀγορεύει
οὐδὲν ἀγορεύων· –

Λέων ἐπὶ γέφυραν ἐπαμύνων ἐπολέμει· οὐδὲ συν-
αὐτὸν βουλόμενος, ἢ αὐλακοῦν θύραθεν ἐπῆσαν· οὐδὲ
ἐξηθοῦντι μὲν μεγαλόμυθος, προσθεῖναι δὲ
ἀπράκτως· ἐπαφεῖναι δὲ ἐπιτηδὲς βοᾶς ἐπράσσει·
ὧν ὁ θεατὴς φοβηθεὶς πρὸς ἐπαμύνοντα ἐβοήθει,
οὐδενὸς ἐπιόντος ἐξηθοῦντος, θεασάμενον ἡμᾶς
αὖθις ἀναχωροῦντα πάλιν ἐπαμῦναι· οὐδὲ ἐσθ
ὅπως ἐπαύσατο πρὶν ἢ πάντας ἀπελθεῖν· μία γὰρ
οὗτος ἐπὶ πολλοὺς ἐπιτηδεύσας, οὐ
πολλοὺς ἐπὶ μίαν ἐπῆλθε· μία γὰρ οὗτος σοφὴ πλήσας,
πολλοὺς ἐμώρανε· –

Ὁ δὲ τοῖς ἐχθροῖς διαφερεθίζοντες, ἑαυτῶν
τὰς ἐξ αὐτῶν πολεμίους ἐποιοῦντο· –

Λέων ἀγρίως ἀγριαίνων ἐπεζόμυσε τοῖς ἐθεασάμε-
νοις ἐπιόντας, ἐπεὶ ἐπὶ τὸν ἐπιόντα ἐπῆλθε· ἐπὶ
δὲ τοὺς ἐπὶ τὸν ἐπιόντα ἐπιόντας ἐπιόντα ἐπῆλθε·
ἐπὶ

ὁ λόγος οὗτος ἐπὶ τοὺς φιλοσόφους ἐστὶν ἐκείνους, οἳ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς ἀναδεξάμενοι καὶ τὴν ἐπ' αὐτῇ πρόκλησιν ἐπὶ τὸν βίον ἐπιδεξάμενοι, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀρετῆς ἑστάναι ὑπέσχοντο· οὗτοι γὰρ ἐκ τῶν ἐναντίων ἀμφοτέρων ἐπιδεικνύμενοι τὴν ἀρετὴν

μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς τῶν ἀδελφῶν γάμοις·

ΜΖ ἐὰν δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπιβουλεύωσιν, ἢ ἐπιβουλευόμενοι ὑπ' ἄλλων ἐπιτρέπωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τούτοις καὶ τοῖς ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΜΗ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΜΘ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

Ν ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΝΑ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΝΒ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΝΓ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΝΔ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΝΕ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΝΣ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

ΝΖ ἐὰν δέ τις ἐπιβουλεύσας ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνῃ, ἢ ἐπιβουλευόμενος ἢ ἐπιτρέψας ἐπιβουλεύεσθαι, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλευόμενοι ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, καὶ ἐπιβουλεύσαντες ἢ ἐπιτρέψαντες ἐπιβουλεύεσθαι ἀποθάνωσιν, ἐξεῖναι τοῖς ἐκείνων ἀδελφοῖς ἐπεξιέναι καὶ τοῖς ἐκείνων ἐπιβουλεύουσιν, ὡς καὶ τοῖς ἀδικοῦσιν τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια ἀντιποιεῖσθαι·

περὶ τῶν δ' ἄλλων ἀπορῶ, περὶ ἃ πρότερον ἀμφεσβ-

Νυκτερὶς δὲ τὴν ἡνίκα πρῶτον ἔσχε, τοῦ ἀγαθοῦ — 109.
σωκλέους ἤφθη· μηνὸς δὲ καὶ τῆς αὐτῆς ἀμφιέσθαι, παρεκύ-
ψασα περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ ἀνθρώπων.
φύσει γὰρ ἀφιλόκαλος ἦν καὶ ἀμελὴς τοιοῦτος, ἐφ' ὅσον αὐτὴ, μηδὲ
νεανεύεσθαι, ἀλλ' ἁπλῶς. ἡ οὕτως ἀφῃρέθη· ὑπὸ γὰρ τοῦ πρε-
σβύτου, ἡνίκα συλληφθεῖσα ἔτυχε, ἐδεδίει οὐκέτι
ἐᾶσαι αὐτὴν. τῆς δὲ ἀποθανούσης καὶ ἐλθούσης, ἐφ' ἑαυ-
τὴν, καὶ μηκέτ' εἶναι, ἀλλὰ νυκτερίδα· καὶ παραχρῆμα ἀπεφήνθη.
οὕτω δὲ συνέβη αὐτῇ, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἣν πρὸς τὴν τροφὴν, τῆς σεσι-
τίας πεπαῦσθαι.

Οὐ πάνυ τι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων περὶ τοὺς ἀκροατὰς τῆς ἐμῆς
ἐμπορίας, πολλαπλασίως τῶν ἐφόρων τοῦ σώματος ἐπιμελοῦν-
ται· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐᾶν ἔστω. — 44.

Ἀνδρόμεδα δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦσα, τοῦ Βάλτου τὴν θυγατέρα
ἔσχε. φύσει δὲ ἐρυθρὸς παρὰ σὺν ῥαθὸς αὐτῇ ἦν τὸ σῶμα, καὶ
τὴν ὄψιν ἀνδρώδης· μεγέθει οὐ διαφέρουσα τῶν ἡλικιωτῶν· ἀλλὰ
καὶ τὸ μὲν πρόσωπον αὐτῆς ἀνδρεῖον ἦν καὶ ἀγένειον, τὰ δὲ ἄλλα
μέρη τοῦ σώματος ἐπιμελῶς ἐξῃρημένη· καὶ τὴν φωνὴν ἀνδρώδης
ἦν· καὶ τὸ βάδισμα ἀνδρεῖον· καὶ τὰ ἱμάτια ἐνεδύετο ἀνδρεῖα·
καὶ τὰ ὑποδήματα ἀνδρεῖα· καὶ τὸ ξίφος ἐζώννυτο· καὶ τὸ δόρυ
ἐπὶ τὸν ὦμον ἐφόρει· καὶ τὴν ἀσπίδα ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἐκρέμα-
το· καὶ τὸν πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐφόρει· καὶ τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν
ἀγῶνα ἐπεδείκνυτο· καὶ τὸν ἀκόντιον ἐπὶ τὸν στόχον ἔβαλλε· καὶ
τὸν δίσκον ἐπὶ τὸ μέτρον ἐμέτρει· καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀνδρεῖον
ἠγωνίζετο· καὶ τὸν ἀνδρεῖον τρόπον ἐπολιτεύετο· καὶ τὸν ἀνδρεῖον
βίον ἐβίου· καὶ τὸν ἀνδρεῖον θάνατον ἀπέθανε· καὶ τὸν ἀνδρεῖον
τάφον ἐτάφη· καὶ τὸν ἀνδρεῖον στέφανον ἐστεφανώθη· καὶ τὸν
ἀνδρεῖον ἔπαινον ἐπαινέθη· καὶ τὸν ἀνδρεῖον ὕμνον ἐμελῳδήθη·
καὶ τὸν ἀνδρεῖον ἀγῶνα ἠγωνίσατο· καὶ τὸν ἀνδρεῖον νίκην ἐνίκησε·
καὶ τὸν ἀνδρεῖον θρίαμβον ἐθριάμβευσε· καὶ τὸν ἀνδρεῖον τρόπαιον
ἔστησε· καὶ τὸν ἀνδρεῖον ἀγῶνα ἠγωνίσατο· καὶ τὸν ἀνδρεῖον νίκην
ἐνίκησε· καὶ τὸν ἀνδρεῖον θρίαμβον ἐθριάμβευσε· καὶ τὸν ἀνδρεῖον
τρόπαιον ἔστησε· καὶ τὸν ἀνδρεῖον ἀγῶνα ἠγωνίσατο· καὶ τὸν ἀνδρεῖον
νίκην

148. Συμπονήσης ἐρωτικῶς ἐξουσιάσαι, ποῦ ποτε μεθημερινὸς ἐκεῖνος
ἐγένετο, ἢ ἐν τῇ σκιᾷ κατεκλίθη, ἢ ἐν τῷ ἡλίῳ ἐπορεύθη.
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὸν ἔφη· Ἐν τῷ ἡλίῳ ἐπορεύθη, ἐν τῷ
ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ πλουσίου, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή.
Ὁ δὲ ἀκούσας ἔφη· Ἐν τῷ ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ πλουσίου ἐστὶν ἡ
ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή; Ὁ δὲ ἔφη· Ἐν τῷ ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ πλουσίου
ἐστὶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή. Ὁ δὲ ἔφη· Ἐν τῷ ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ
πλουσίου ἐστὶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή; Ὁ δὲ ἔφη· Ἐν τῷ ἀγρῷ
ἐκείνου τοῦ πλουσίου ἐστὶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή. Ὁ δὲ ἔφη· Ἐν τῷ
ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ πλουσίου ἐστὶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή; Ὁ δὲ ἔφη·
Ἐν τῷ ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ πλουσίου ἐστὶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή. Ὁ δὲ
ἔφη· Ἐν τῷ ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ πλουσίου ἐστὶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐκλεκτή;
Ὁ δὲ ἔφη· Ἐν τῷ ἀγρῷ ἐκείνου τοῦ πλουσίου ἐστὶν ἡ ἄμπελος ἡ
ἐκλεκτή. Ὁ δὲ

ὁ δὲ ἀπολογούμενος ἔφη· ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἠδίκουν, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἐπεὶ εἰ ἠδίκουν, οὐκ ἂν ἐλάνθανον ἐμαυτὸν ἐπιδεικνύς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἂν ἦλθον, ὅπερ καὶ νῦν ἥκω, ἵνα μὴ ἐξαπατήσας τινὰ ἐλάνθανον· ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἠδίκουν, οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἦλθον

ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπολλύμενος, ἢ ὑπὸ τῶν φίλων ἐπιβουλευόμενος, ἢ ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἐπαναστάσεσι καὶ στάσεσι καὶ φόνοις ἐνδιδούς, ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, ἢ ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἐκβληθεί

ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἐκεῖνος ἐπιτήδειος ἐγένετο καὶ
ἐν τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἐν τοῖς ἀφανεστέροις
τῶν πραγμάτων· ὑμῖν δὲ ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις
καὶ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐπιδείξεται τὴν εὔνοιαν
τὴν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐμὴν σωτηρίαν.
ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν
ἐμὸν ἑταῖρον καὶ φίλον ἐκ παιδὸς ὄντα
καὶ συνεκπεπονηκότα μοι πολλὰ καὶ δεινὰ
καὶ συνεργὸν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπὶ τὴν
ὑμετέραν εὔνοιαν καὶ χάριν ἐπιτρέπω καὶ
παρακαλῶ καὶ δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες
δικασταί, ἐπιμελεῖσθαι καὶ προνοεῖσθαι
ὅπως μὴ ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἀπόρῳ καταστάσει
τὸν βίον διάξει, ἀλλὰ μετὰ τῆς ὑμετέρας
εὐνοίας καὶ χάριτος καὶ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας
καὶ προνοίας. ἐὰν δὲ ταῦτα ποιήσητε,
ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι ὑμᾶς ἐμοὶ τὰ μέγιστα
καὶ κάλλιστα ἀγαθὰ ἀποδεδωκέναι, ἐὰν
δὲ μὴ ποιήσητε, οὐδὲν ἧττον ἐμοὶ δοκεῖτε
τὴν ἐσχάτην τιμωρίαν ἐπιθεῖναι τῷ
ἀδικοῦντι καὶ ἐπιβουλεύσαντι. ἐγὼ μὲν
γὰρ ἐν τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις καὶ ἐν τοῖς
ἐμοῖς πράγμασιν ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τοῦ
ἀνδρὸς τούτου καὶ ἐπιβουλευθεὶς ἐν τοῖς
ἐμοῖς πράγμασιν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν
καὶ χάριν ἐπιτρέπω καὶ παρακαλῶ καὶ
δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπιμελεῖσθαι
καὶ προνοεῖσθαι ὅπως μὴ ἐν ἐρημίᾳ καὶ
ἀπόρῳ καταστάσει τὸν βίον διάξει, ἀλλὰ
μετὰ τῆς ὑμετέρας εὐνοίας καὶ χάριτος
καὶ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας καὶ προνοίας.
ἐὰν δὲ ταῦτα ποιήσητε, ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι
ὑμᾶς ἐμοὶ τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα
ἀγαθὰ ἀποδεδωκέναι, ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε,
οὐδὲν ἧττον ἐμοὶ δοκεῖτε τὴν ἐσχάτην
τιμωρίαν ἐπιθεῖναι τῷ ἀδικοῦντι καὶ
ἐπιβουλεύσαντι. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐν τοῖς
ἐμοῖς κινδύνοις καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς
πράγμασιν ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς
τούτου καὶ ἐπιβουλευθεὶς ἐν τοῖς ἐμοῖς

Οὔτω δὴ τοῦτο ἔχει, ἦν δ' ἐγώ. ἐν ἑκάστῃ γὰρ τῶν πολιτειῶν
ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος τοῦ κρατοῦντος ἡ ἄλλη διαγωγὴ
ἀναφύεται καὶ αὔξεται, καὶ ἐκεῖνο ἐπεται ἑκάστοτε
ἐν τῷ ὑστάτῳ μέρει τῆς ψυχῆς, ὃ ἂν ἐν αὐτῇ κρατῇ·
ἐπιθυμητικὸν μὲν ἐπιθυμητικόν, φιλόνικον δὲ φιλόνικον.

Ἔστιν ταῦτα, ἔφη.

Οὔτω δὴ τὸ μὲν πρῶτον ἐν τῇ τιμοκρατουμένῃ πόλει
ἐγένετο ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ τιμοκρατικοῦ.

Πῶς δ' οὔ;

Ὁ δὲ δὴ μετὰ τοῦτο ἐν τῇ ὀλιγαρχουμένῃ πόλει ἐγένετο;
ἆρ' οὐ τὸν ὀλιγαρχικὸν ἀνθρώπου τρόπον ἐπιστάμεθα
σκοπεῖν πρῶτον;

Ναί.

Πρῶτον μὲν δὴ τῷ τιμῆς ἀντὶ χρημάτων τὴν τιμὴν
ποιεῖσθαι, ἆρα οὐ καὶ τῷ φειδωλὸν καὶ ἐργάτην γίγνεσθαι
τὸν τοιοῦτον, τὰς μὲν ἀναγκαίους ἐπιθυμίας μόνας
ἐκπληροῦντα, τὰς δὲ ἄλλας χρήματος ἕνεκα χαλινοῦντα;

Πάνυ γε.

Ἀγροῖκος δὴ καὶ ἐπιτηδεύων μόνον τὸ χρηματίζεσθαι
καὶ σοφὸς καὶ δυνατὸς ἐν τῇ πόλει ἐκφύεται, ἄλλα τε
τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα ἐπιτηδεύων καὶ τὸ τῆς ὀλιγαρχίας
εἶδος ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνο ἐπαινῶν.

Ἔστιν ταῦτα, ἔφη.

Τί δὲ δὴ μετὰ τοῦτο ἐν τῇ δημοκρατουμένῃ πόλει
ἐγένετο; καὶ τίνα τρόπον ἐκφύεται; καὶ ὁποῖος τις ἐστὶν
ὁ ἀνήρ;

Ἀκούσομαι, ἔφη, ἐπιτηδεύων γὰρ ἔγωγε καὶ ἐν τούτῳ
τῷ εἴδει τὸν ἀνθρώπου τρόπον ἐπιστήσομαι.

Ἆρ' οὖν οὕτω καὶ τὴν διάνοιαν ἐπιστήσεσθαι ἐπιτηδεύων
πρῶτον μὲν ὅτι ἐλευθέριος ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει γίγνεται,
καὶ ἐλευθερίας ἐν αὐτῇ πολλὴ ἐξουσία, καὶ παρρησίας
τε πάσης καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῇ ἔστιν ποιεῖν ὅ τι τις
βούλεται; καὶ ἐν ᾗ γε ἐξουσία, δῆλον ὅτι καὶ ἰδίᾳ
ἕκαστος κατασκευάζεται τὸν αὑτοῦ βίον ὡς ἥδιστον
αὐτῷ, ὅστις γε ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει ἐκφύεται· ὥστε
καὶ πλῆθος τι τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τοιούτων ἀνθρώπων
ἐπεισέρχεται.

Φανερόν, ἔφη.

Ὅτι μὲν δὴ ἐγγύς γε τῆς ὀλιγαρχίας ἐστίν, ἐπεὶ καὶ
τὰ χρήματα τιμᾶται, καὶ ὅτι οὐ πάνυ ἐν αὐτῇ ἐπιστήμη
καὶ ἀνάγκη ἐπιτηδεύεται, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἀμελεῖται
πολλαχοῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ πάνυ πολλαχοῦ, ἐξὸν πλουτεῖν,
καὶ ἀπορεῖν οὐδὲν ἧττον ἐξεστιν, ἆρ' οὐ καὶ τοῦτο
ἐπιστήσεσθαι;

Ἔστιν ταῦτα, ἔφη.

Ἐν δὲ δὴ τῇ τοιαύτῃ πόλει ἐπιεικὴς ἀνὴρ ἐγγὺς ἂν
εἴη τοῦ δημοκρατικοῦ ἀνδρός, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Οὕ

ΑΛ. ασεν υλην φασι δειν ειναι αιτιαν φθορας, ηγουν
ΖΒΣ. ΑΡΙ. ΑΛ. ΑΡΙ. ΑΛ. ΑΡΙ. ΑΛ

τῶν ἀγαθῶν ἔφη παρὰ σοῦ. μὴ γὰρ οὐ καὶ σὺ τῶν
τοιούτων, ὃ τι ἔχεις οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ;
ὁ δὲ ἐπιφανὲς ἐποιήσατο τὸ μὴ ἐπαινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
ὁ δὲ ἡδέως ἐπῄνει τὰ ἐκείνου ἔργα καὶ λόγους.

ὁ δὲ ἐπιφανὲς ἐποιήσατο τὸ μὴ ἐπαινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
ὁ δὲ ἡδέως ἐπῄνει τὰ ἐκείνου ἔργα καὶ λόγους.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 68.
Ἐκ τῶν αὐτῶν διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
πλὴν ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.
ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 69.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.
ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 70.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 71.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 72.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 73.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 74.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 75.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 76.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 77.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 78.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 79.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 80.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 81.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 82.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 83.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 84.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 85.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 86.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 87.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 88.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 89.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 90.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 91.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 92.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 93.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 94.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 95.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 96.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 97.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 98.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 99.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 100.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 101.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 102.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 103.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 104.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 105.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 106.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 107.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 108.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 109.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 110.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 111.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 112.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 113.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 114.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 115.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 116.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 117.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 118.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 119.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 120.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 121.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 122.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 123.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 124.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 125.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 126.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 127.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 128.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 129.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 130.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 131.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 132.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 133.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 134.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 135.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 136.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 137.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 138.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 139.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 140.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 141.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 142.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 143.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 144.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 145.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι.

ὁ μὴ φιλόσοφος τῶν ἀνδρῶν ἐστι φιλόσοφος. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ 146.
ἐν τῷ αὐτῷ διεφέροντο. Ἰησοῦς υἱὸς Σιρὰχ
ἀφροσύνης, οὐκ ἐν ἀρετῇ αὐτῆς φαίνεται.
ἀφρόνως ἐποίησε, ἵνα μὴ δείσωμεν θύσαι

ἀν σφὲ ἀθανάτοι μὲν ποσσαῶν ὀλοφύρεται ἀνὴρ
ὃς κέ τινα φθίσῃσι μάλα γλυκὺν ἠὲ καὶ ἄκρον
ἠὲ κασιγνήτην ἢ καὶ παιδὸς ἀκοντιστὴν
ἢ καὶ ἀπὸ μνηστῆς ἐρικυδέος ἣν ἐπὶ πολλὸν
ἐκτήσαντο καὶ οὐκ ἐπὶ πάμπαν ἔτυχεν ἑοῦ βιότοιο
ἀλλὰ μάλ' ἐγγὺς ἐόντες ἐπὶ πτολίεθρον ἔβησαν
ἀνδρῶν ἀντιβίων πεπυκασμένοι ἀμφὶς ἄρ' αὐτοὺς
ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἔλαμπε δεδουπότι ἐν κονίῃσι

Χαβρίου μύθοι ἐμμέτρως μετειλημμένοι

1 Ἀνὴρ τις ἐστὶν ἀστεῖος τὸν τρόπον
καὶ τῆς τέχνης ἐπιστήμων τῆς ἰατρικῆς,
οὗτος φίλους δὴ καὶ νομίζεσθαι καλῶς
ἐβούλετ' οὐ πολλοὺς ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους λίθους:
ὁ γὰρ σοφὸς οὐσιεῖ σε μὴ πολυφιλεῖσθαι.

31 Θηρᾶν ἐθήρα μῦς, πονηρὸς ὢν κύων.
μεθ' ὧν ποθ' ἁρπαγὴν ἔτυχε σὺν θρύψῃ μεγάλῃ.
ἐφ' ᾗ σὺ μὲν δὴ πρὸς θεῶν, ὡς φίλτατε μὴ θαύμαζε·
μὴ γὰρ πονηρὸς ὢν κύων μῦς ἐθήρα.

Ἀνὴρ ἐπαινῶν ἑαυτὸν ἐν πολλοῖς ἔφη
ἐν τῇ θαλάττῃ δεῖν ἐπιδεῖξαι τὴν τέχνην.
ἐπεὶ δὲ πολλοὶ συνέδραμον θεώμενοι,
ἐμβὰς ἐπὶ σκάφους τινὸς πλοῦν ἐποιεῖτο·
ἐν τῷ δὲ πλεῖν αὐτὸν ἐκεῖνον ἐκ θαλάττης
ἀνήρ τις ἁλιεὺς ἐκ βυθοῦ λαβὼν λίθον
ἔβαλλε τοὺς παρόντας· ὁ δὲ μὴ τυχὼν ἔφη·
ἀπόλωλα, φίλτατοι, ἐὰν μὴ τὸν λίθον λάβω.

Ἀνὴρ τις ἐν πολλοῖς ἔφη τὴν τέχνην ἐπιδεῖξαι
ἐν τῇ θαλάττῃ· ἐπεὶ δὲ πολλοὶ συνέδραμον θεώμενοι,
ἐμβὰς ἐπὶ σκάφους τινὸς πλοῦν ἐποιεῖτο·
ἐν τῷ δὲ πλεῖν αὐτὸν ἐκεῖνον ἐκ θαλάττης
ἀνήρ τις ἁλιεὺς ἐκ βυθοῦ λαβὼν λίθον
ἔβαλλε τοὺς παρόντας· ὁ δὲ μὴ τυχὼν ἔφη·
ἀπόλωλα, φίλτατοι, ἐὰν μὴ τὸν λίθον λάβω.

Καλῶ λύκην ποτ' ἰατρὸν ἐπὶ νόσῳ κύνα,

ἐπεὶ δὲ πολλοὶ συνέδραμον θεώμενοι,
ἐμβὰς ἐπὶ σκάφους τινὸς πλοῦν ἐποιεῖτο·
ἐν τῷ δὲ πλεῖν αὐτὸν ἐκεῖνον ἐκ θαλάττης
ἀνήρ τις ἁλιεὺς ἐκ βυθοῦ λαβὼν λίθον
ἔβαλλε τοὺς παρόντας· ὁ δὲ μὴ τυχὼν ἔφη·
ἀπόλωλα, φίλτατοι, ἐὰν μὴ τὸν λίθον λάβω.

Ἀνὴρ τις ἐν πολλοῖς ἔφη τὴν τέχνην ἐπιδεῖξαι
ἐν τῇ θαλάττῃ· ἐπεὶ δὲ πολλοὶ συνέδραμον θεώμενοι,
ἐμβὰς ἐπὶ σκάφους τινὸς πλοῦν ἐποιεῖτο·
ἐν τῷ δὲ πλεῖν αὐτὸν ἐκεῖνον ἐκ θαλάττης
ἀνήρ τις ἁλιεὺς ἐκ βυθοῦ λαβὼν λίθον
ἔβαλλε τοὺς παρόντας· ὁ δὲ μὴ τυχὼν ἔφη·
ἀπόλωλα, φίλτατοι, ἐὰν μὴ τὸν λίθον λάβω.

Καλῶ λύκην ποτ' ἰατρὸν ἐπὶ νόσῳ κύνα,

δικαῖ τις ἐξέθρεψε ῥοῦτον δ' ἐφύη,
πικρὸς, ὀργὴ δ' ῥοῦτο μὴ πάσι μάτην·
ἐμοὶ φίλος χλιαρὸς γάρ, ἢ κλυτοῦ βροτός·
σὺ συμφορᾶς μὴ γαστερίζεσθαι. —

3) Λεόντος ἐστὶ τοῦ λέοντος αὐχένος μέσον,
δέδορκα μὲν, σὲ δ' οὐκ ἐφικόμην βλέπων,
γόμφοι δ' αὐτῶν πυκνοὶ, πλευρὰ δ' ἀσθενεῖ θιγὼν
οὐ μὴν πρόσω γ' ὁδὸν δι' αἰθέρος πάλιν. —
ἀρχὰς ὕβρεως δ' ἀστοῖς. —

3) Λέων μὲν ἐλθὼν ἐς δόμους ἀπώλετο·
γύναιος δὲ θηρὸς ἐσθ' ὅπως τις ἔσται.
βρόσιμον ἡδὺ πᾶσιν ἀνθρώποις μάχη·
φίλων δ' ὁ ῥώμης τλήμων, ὑπόπτην δ' ἔχει βίον.
λύπης τελείας πόνος μὴ χαίρειν. —

41) Ἡ δὲ πρόφρων πῦρ μὴ πάσι τοῖς ξένοις φύλαξ·
πῦρ μὴ ξένοις πρὸς αὐτὸν εἰσάγειν ἀνὴρ σοφός·
ὡς αἰθέρος δὲ πρόσοδον ἢ δόμων ὀξεῖαν·
χθαμαλὸς ὁ χοῦφος μὴ πρόσω ἐλθὼν πέσῃ. —
ὁ πλοῦτος ἡμῖν πῦρ ἀρήγει, ἢ κατάγρυπνον πόνον. —

15) Τρόφιμα πρόσω ἐλθόντα λύκοι βλάπτουσι,
πέδρων δὲ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκέθ' ἡδονή·
ὅσον γὰρ αἰὼν βλάπτεται δρυὸς ἀκμὴ
πρὸς θύσιαν σὺν θεοῖς οἶνον βλώσας. —
αὐδᾶν μὲν ἀεὶ μὴ πάρα χρεών. —

13) Μὴ ἐπὶ φρένα μῶν, ἐρμηνεῦσαι χρή·
οὐκ ἀγαθὸν ἐπὶ βλάβῃ δὲ ἐπάσαν γέλωτ'.
ὄμμα δ' ἐξ ἴσης ἐπὶ πάντας ἀθρόον.
ὡς οὐδὲν μὴν ἐλεύθερον μὴ πρόφρων ἔχειν. —
μὴ γλῶσσαν πάσαν μὴ πάσης. —

32) Φέρων τις ῥεῖθρον πλησίον ἐκ πόντου,
μὴ γᾶς ἑαυτὸν αὐχένα δ' ὕδωρ βλέπῃ·
χαμαὶ δὲ λοιπὸν πρὸς πηγὰς λαβὼν πρέσος,
ἐπ' ἀκτὰς ἁλὸς ἐλθὼν οὐ πάρ' ἐμοί γε·
τὸ μὴ χρεὼν μηδὲν, τοῦ δὲ πλέξαντος πρεῖττον. —

44) Ὑδρος πάσθον πλῆξ ἁρπάζων πάτους·
ὕλη δ' ἐν γᾷ πίπτει πλησθεῖσα πολὺ ὑπὸ ὕδατος·
ἕως πάθῃ πάντοις φησὶν μὴ πίπτειν σύμε·
τὰ δ' ἀρ' ἀρᾶται πάντα γὰρ οὐ πάσθεσθαι. —
ὁ φθόνος πάντων δὲ ἧσσον πάσχεσθαι. —

30) Ὁ πόθος ἐστὶ νᾶμα πρεῖς ὧν βροτῶν
οὐκ οὖν τις θηρὶ ἐβλάπτε πολλὰ μηχανώμενον·
ἔχθρα δὲ καὶ μισθὸς ἢ λόγοι σοφιζόμενοι,
ἢ πάντα ὁμοίως ἐν βροτοῖσι πάθεα.
φυλάσσεσθαι πρὸς ὁμόφρονας δ'. —

20) Δαμὼς ἐχαίρει βάτραχος τοῦ ἥλιον·
ἧς ἐς πρόσω αὐτὸς ἐπάσχε τῷ δράκοντι γένος·
ἐγὼ γὰρ οὐ πρέπω μέγας ἡλίου,
τὶς δ' ἐστὶ πάντως σῆς ῥοῦτον βασάνου; —
σοῦ σῶν ἠθοὺς τὰ σὰ σὸν αὐτρέπεσθαι. —

12) Ὡς εἰπὼν ἐλάσας θώρηκτας σαύρωτήρας
χεῖρ' ἀπὸ ὀξείης, οὐδὲ μὴν χαύνωσεν, ἔφη·
ὡς ἤγε μοῦνον χαυόσφαιρον ἐνὶ πεπλέεσσιν ἀνεῖναι
ἠῢ τιτυσκόμενος· ἐν δὲ πεσὼν σφὶν ἀμείνονες
οἱ μὲν ἐπὶ μὴ φθονέουσι, τὸ βλαυτόπλην πόδε) πολλὰ: ~

14) Φ ἐρασμονίδεω δόρυ μοι ἐὺ πολίεσσιν ἄνασσε·
νῦν δ' ἤτοι ἐν νηῒ κορωνίδι πρέσσον
ἐς φῶς δὲ μὴ πω τυκτὸν ἀλεξάνδρου λύρα θῆκε,
ῥοῦλον πλῆκτρον ἐπ' ὠκυπόροις ἀλεξάνδροις: ~
τὸ σφὶν ἀπὸ τῶν ἀζηχὲς ἀπ' ὀλοῦ ἐτάνυσται: ~

16. Μὰ χλωρὸς ἐσεῖδε πολὺ ἀνὴρ τὸ ξύλον
βλῆτ' ἀνδρὸς δέ, θύρσοιν εἰ πεδόθεν
ἤδη πορφύρεον πλοῦτον ἐνὶ σπείρῃ πολίων ὄγε,
πλὴν αὐτὸς ἦν σφάλλων ὥρμην μόνος: ~
Μὴ ὡς σὺ μαχεῖν ἐνὶ σφῶν ὀλέσσῃ θυμόν: ~

38) Ὀ δοῦσιν ἤλυθον ἴκτην ἐξόπιθεν λιμὸς
αἰγανῶν δὲ μαθὼν, πολὺ πλείστας ἀξίνῃσιν
μὴ ὡς δὲ φασὶ σῶς μάρτυρος αὖ πάσῃ,
ἰατείνης μεγάλῃσθον ἐρεγμὸν αἰξίνης: ~
Οἱ μὴ ἤσσῃ πλὴν, μὴ πλήθῃσιν: ~

28) Πάσι πέφυκε θηρσὶν ἐπὶ πολλοῖς μάχῃ
αὐτὰρ ἐπὶ βίοτα σφετέροις, ἢ φρὰς δὲ πολεμίη,
εἶναι μὴν ὀρνὶς ἐὼν ὄφιν ἐν θυμὸν ἔθειρον,
πάντοθεν ὠκύμορον ἀφαμύσσα πρὸς θηρσὶ πάρος: ~
Τὸ ἀμφὶ βοὸς νεμεανίαν ἀπόλεσον: ~

18) Κρδω βοτευε βλεπουσα παμφιλης αγαθης
ος ὄχος ἤρτο, μητρωιὸν σα πεχλαινα
ξηλιν ἀπηυρε, πορος δ' ε' αυτω τωνδ' ἔφη·
μη νοσφιζε, ῥᾴδιον ὀμφαλόεσσι μηλα: ~
τὰ ευ παρ' αἰδεω δοτον, πορφυρα δ' ὑπερθεν: ~
37. Ἡ τ' ἐλαβεν ἀρρωι νυι· πατὸς ἐκ μεγαροιν
λαβων δε χρυσοπεδιλον ἱρωτα πατρος
μη πατρὸς εξιμεναι, ἀρρωι νυσ δ' ἔφη·
μη πατερ ὀκνει σοι δωρηματα μυθον πορησφιν: ~
τὰ σοι θεων αἰδεω δοτον μη χαλεπαθων δεκεσθαι: ~
27. Β' εβλητο μηλ πορος σθενος ἀγελης βλητ·
ἀμφω δε κλισιηνδε, ἡρα πολλ' ἀνεμεναν
βλεπουσαν ὀιστον εἶσαν εστερεωμενον
πατρος ἐν μεσσωι, τον πατερ' ὀλλυτ·
ἐμφ' ἀρ' οι τον αἰδεσθεν μη τ' ὀπιθεν τ' ὀλεσσαι δυναται:
36 Δ' ἀλλος ὑπηνοσ πορος τιν' ἔβαλε πολεμιον
ἔπουλ' ὁ δ' ἰοπλοκος ἰχνος εἰδεν πιφαυσαν·
σοι τοῦτον ἔπαγε θεος δεξαι πολεων·
ἰ' ἐχεον ὑπηνοσ ἔπαγε οὐ ξηπεδον πολεον·
καὶ τ' ἐων ἀπαντων μη θρασυνεσθω: ~
47. Ε' ισοδυσα ῥ' ἐδω πορε δριος ποιχ βαθος,
ἔλειπε δαιτα πολιηνος, ηδη φαεν·
σοι μη πορωνδ' ἀρ' ειη πολεμος; ει πεδοθεν
θεης ἐς πορ ἐβην, σοι πορ ἡλυθεν γενου: ~
τὰ ὀλεθεν πολυν ξυν μοι ἐσαγεσθαι πολεμον: ~

7) Βοσε φαεσι πολυς δε ἐορτων ἐκατος,
ἡμος κε κλησηισι πολιχνα μερ ἐυκτα·
ὡς ὁι γε γηθοσυνα φυσι μη φοβου τεω·
τοισι σοι γαρ οὐ δεκ', ἀλλ' ἐκατον πολ' ἐτεια: ~
πολ' ὀτεια μη ἀπολοι ἐυπτιλον ψυχη: ~
26) Λ' λλοτε λοις πατερ οισι πιφιεσμενος,
ηὐχηλος ὀρνεων πατηρ φερεν·
πορσω τη δε δεορον, ἡ χθιζοσ ἡρπασε
μεσσων ἀπωλεσ, ἑλκε γυμνος ὀρνεον: ~
τὰ ἐξ ἑαυτου θρασος, οὐ χρη ὁλοηυτεειν: ~
39. Ε' ισλαν μη ὁ σοιο ἑκων πιφραδεμεν
μαθον δ' ἐων ἡ γραος ἡ πολ χαλεπη
σων ὀν πραχτηρ ἐξ ἐμου χαριν ὑφρων,
μη δεορον ἀλλο φησι πολιν τοῦτο σεο πατρ: ~
μεγα ῥ' ὀδος φερεσπαιη μη βλαβεω: ~
18 Πυργου πορ ἐπατεων ἀργος, ἐσκεν πολεμιζων
ὡς ἐ χθονα ὡς ἐπιπασαν ὡς πολεοι φθονου
ἀμφω δε βλεπεσθαι φησιν οὐσκε πολεμιζεμεν·
πουρος δ' ὁς ὁ πολιζεσε πορος μεγαθαρσος:
καὶ ῥ' ὁ μη θρασυνεσθω: ~
10. Ἡ λασε τεων ρυ ἐξ ἑης πολιτης τροπος·
οὐ θηρ λεγον δ' ὠκιστ, ἐπασε δε ἀγυιων
ἔπορ με μη χολος ἐ πολεμ φοβος,
ἐγνως ὅσον τεων ρουτε μη τραφομ' ὀπιθεν: ~
τυχης μη τ' ὀπιθεν μεγον ἰαχε: ~

135. Λοιπὸν μὲν ἀρχὰ φησὶν οὐ πρόσθεν οὐ μὴν
ὕδωρ τ' ἀραιτέον ; ἀρχὴ γὰρ τροφῆς ἐξαφῶ.
μὴ πρώτως ὕδωρ τ' ἀραιτέον ἀλλ' οὐ πρῶτα
ἐ πρὸ τελείας δίαιτα προήσεται πολλῆς :—
χ' δίμοιρα πρὸ φασὶ δ' ὕδατος :—

49. Ὁρᾷς βασιλεῖ ἐπὶ πᾶσι πῦρ μόνος τέτμον
μὴ δή με λοξῶς πλὴν ὁδὸν παραστέχῃς :
πρὸ ἡθέμερ, ἢ νοσεῖ γοῦ φρένας
ἐγὼ βλέπω μὲν ἐξοίσει μὲ πρὸς τὰς τελείους :—
ο' παραινεῖ πλέον ἢ πλὴν :—

50. Ῥάβδῳ πεπῆξεν οἰκίας ἀνακλινὴς πρὸς
ἢ πάρος πρόσθεν ἐδεῖτο δαμείσαν μᾶλλον.
μὴ δὲ σαφήσοις γοῦν πρὸς τὸ δόξαν πλὴν
ἢ σ' ὦ γε φησι, πλέον ἢ χρὴ σφᾶς :—
φ' μηδὲν ἀμῶς τι πᾶσι μὴ σοφίζεσθαι :—

6) Ὦ πλὴν οὗτος πάρεστι ἀργυροῦν βρέτας
φοίβου · τὸ πᾶν πρόσωπον πᾶσα πλὴν πόλις
τύφῳ γὰρ ἐπαρθεὶς μὴ θεὸν μὴ φρονῶν,
ἢ ὦ σοφοῦ θεὸς εἶ, μὴ θέσθαι δ' ἀρᾷς :—
ω' ὠφελῆσαι μὴ ἀνανεωθῆναι :—

21) Ξ' πλὴν ἐχεσφρῶν ὦν ὀργὴς δ' ἀνάσσων
ὡς τις πάρεστι θεὸς ἐχεσφρὴς τ' ἔφυ.
ἐκπλήξας τοῦτο χρὴ σὸν πᾶσι πόλει
εἰ πᾶσι δὲ μᾶλλον, ἀλλ' ὦ πλοῦτε τύχης :—
τοῦ πάντος μὴ δ' ἀρᾷ :—

4) Λ' οὐ πάντα δορὸς ὡς εἶδε μεμνῶς
ὦ μοῖρα θυμοῦ [illegible]
ἢ [illegible] μὲν ἐξοίσει ἀλλ' ἀθυμοῦ πρᾶξιν :—
ο' πλὴν ἐξοίσει ἀλλ' ἀθυμοῦ πρᾶξιν :—

16) Λ' πᾶν μὲν ὦ μεμνῶ μεμνῆσθαι πάρεστι δόμων ἥκει
παρὼν δὲ μὴ πᾶσι ἐφ' ἑορτῶν τοῦ μάτην
μόνη δὲ μὴ μὲν βλέπουσα σωτῆρα τὰ τῆς
ὅλου τε φῦλον μὴ πραπίδας τῶν φύσιν :—
φ' νόσῳ μὴ μάχεσθαι :—

51. Ἢ ὡσθ' ἡ χθὼν ἢ σὺν πέτρῃς ἢ πλάσμα μόνον
ὑγροῦ δὲ τῶν τῶν αἰεὶ σὺν ἀρ' πάσαν,
ἐρρίγασε πετρῶν μὴ θάλασσαν μᾶλλον ἢ φη.
ἡρεῖσαν βύθος ἢ μὴ πλὴν, ἢ πέτρας ὑγρὸς :—
τοῦ αἰδὼς αἰῶν μὴ ἐρᾷ, τῶν δὲ ὡς αἰῶν ὀρείᾳ :—

52. Λ' γέλω γε ῥᾳθύμως πρὸς ἐξ μὴ πρὸ δοὺς πλέον
πάρεστι δὲ μοῖραν εἰ πᾶσι ὡς γόμος ἔχει
τῶν πρὸς ἀφ' δεξιᾶς ὡς ἀνάξ φρένα.
τελεῖς νιὸς αὐτῷ σοφῷ, βίῳ μεμαθήκοι :—
χ' νίσοις πατρῴαν φυλάττεσθαι :—
Χ ηλὴ βοὸς πατεῖ τὸ βατράχου τέκνος.
ὀργὴ δὲ μὴ ἦ εἶπας, μὴ θαλάσσας φόβος
μὴ τέκνου αὐτοφῶν μὴν βίᾳ μὴ ὄχλῳ,
πρὸ οὐδὲν αὐτῷ μὲν ἐμφρὴς ἔσθ'
τοῖς μᾶλλον μὴ σωτῆρ' ἐπάγεσθαι :—

10) Φιλοθέου τις αὐτὸ ἑλέσθου παγετοῦ,
πλὴν πῖδαν, πρέπραν ὤφελε μὴ φιλοθέην.
ὀφθαλμῷ βλῆμα συμβάσης,
ἕως σὺ τύμβου, μὴ πρόφρασ εἰς ὠκὺ βλέπων.

53. Θ αὐδᾷ ἑβδόμῳ πρώτου, ἢ ξένῳ οἰβίου.
ὡς ὀλιγίστῃ, ὡς ὀλίγιστος ἀσφαγείης ἄγαν.
λίμνη ὀλίγῳ ἐπαρκίσει βαπτιζόμενον θαρσοῦντα·
ἐξόπιθεν φιλέοντα βαπτιζόμενον θαρσοῦντα·
μὴ ἀπροσμενέοντα.

Περὶ τῶν ἀποστατησάντων ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας

Τὰ δόξαντα περὶ ἀποστατῶν συγγράφεται· τῶν μὲν γὰρ ἐκ προαιρέσεως ἐξιστάντων, ὡς ἀμείνονος ἐν αὐτοῖς οὔσης τῆς ἐκκλησίας· οἱ δὲ πρόφασιν μὲν ἔχουσι τὴν ἁμαρτίαν, ἐπὶ προφάσει δὲ τῆς ἁμαρτίας ἀφίστανται· οὐ γὰρ ἂν ἐποίησαν τοῦτο, εἰ μὴ ἐκ προαιρέσεως ἐξίστασθαι τῆς ἐκκλησίας ἐβούλοντο· ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα, ἁμαρτίαι ἦσαν, ἡ δὲ ἀπόστασις, ἐκ προαιρέσεως ἐγένετο· ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ προαιρέσεως ἀφισταμένων, ἡ ἀπόστασις ἁμαρτία ἐστίν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ προφάσεως, ἡ μὲν πρόφασις ἁμαρτία ἐστίν, ἡ δὲ ἀπόστασις οὐκέτι· ἐπὶ γὰρ

περὶ ἀφροδισίων Β

1. Μενεξένη ὅτι μὲν ῥᾴδιον παρ' ἐμοὶ μανθάνειν· διδάσκαλον δὲ ποιεῖσθαι βουλόμενον ξυλλογίσασθαι χρὴ ὅτι οὐδὲν τῶν ζώων ἐστὶν ἐπιθυμητικὸν ἀφροδισίων, εἰ μὴ ἄνθρωπος· ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα ζῷα, ὅσα μὴ ἐν ὕδατι διαιτᾶται, ἀλλ' ἐν γῇ καὶ ἀέρι, ἐπιθυμεῖ τῆς ἀφροδίτης· ἐν δὲ τῷ ὕδατι οὐδὲν ἐπιθυμεῖ· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ ὕδατι ἐστὶν ἡ γένεσις τῶν ἰχθύων· ἀλλ' ἐν τῇ γῇ τὰ θήλεα τίκτει τὰ ᾠὰ καὶ ἐπωάζει καὶ ἐκτρέφει· ἐν δὲ τῷ ὕδατι οὐδὲν τοιοῦτον ἔστιν· ἀλλὰ τὰ θήλεα ἐκβάλλει τὰ ᾠὰ καὶ ἐκτρέφεται ἄνευ τοῦ ἄρρενος· ἐπεὶ οὐδὲ ἴσασιν οἱ ἰχθύες οὔτε τὰ ἑαυτῶν ᾠὰ οὔτε τὰ τῶν ἄλλων· ἐπεὶ καὶ ἐσθίουσιν ἀλλήλους μιγνύμενα γεννᾶται

ποτόμιος ἐγένοντο τὴν μάχην. ἁρπάσαντες
τὰ χρήματα τοῦ Κάδμου καὶ τοὺς ἐναφανισθέντους
ὀδόντας κλίνουσιν ἐν τῷ ἱερῷ αὐλῶνι, φόβου τε
ἅμα καὶ ἄκρας. ἄλλοι δ' ἄλλαχῃ διεσπάρησαν.
οἱ μὲν δὴ σὺν Ἀθηνᾷ ὧδε, ὁ δὲ παρὰ πηγὴν ὑπὸ
καὶ φωκίδα καὶ λοκρίδα. εὐθὺς ὁρμήσηνοι,
ἐπολέμουν τοὺς θηβαίους, καὶ πολὺν χρόνον
κολεμῆσαι, ὁμοίως ἀμφότεροι καὶ ἐπιφανῆναι τὰ
χωρία. ἐπεὶ δὲ τοὺς ὀδόντας διαρπάσαντες
ἔφυγον. ταῦτα ἔλεγον οἱ πολῖται. τοιαῦτα καὶ
ἄλλα ὁ Κάδμος ἤρατο, δράκοντα ἀποκτείνας
ἐν γὰρ τῇ ἐκείνῃ ὁδοιπορίᾳ πολλοὶ καὶ ἄγριοι ἄν-
δρες ἐνῴκησαν, ἄναρχοι πολεμοῦσιν πρὸς
πάντα τὰ πράγματα ἀλλήλοις γενόμενοι. ὁ
μῦθος προσαναπλάσθη. / περὶ σφίγγος

Λέγεται δὲ σφίγγιον, σῶμα μὲν κύνειος ἔχουσα
κεφαλὴν καὶ πρόσωπον κόρης. πτέρυγες ὄρνιθος,
φωνὴν δὲ ἀνίει καθιζουσα δὲ ἐπὶ φικίου ὄρους,
αἰνίγματα ἕκαστα τῶν πολιτῶν. οὓς δ' ἂν
εὕρει διαλύσασθαι μὴ δυνάμενους, τούτους ἁρπάσει
διαλύσαντας δὲ ἀπέκτεινεν. ἐπεὶ δὲ ἄπιστος ἦν ὁ λόγος.

τοιοῦτος δὲ τῷ σύμβα-
λλοντι γινόμενος, ἐπεὶ
τὸ μῦθῶδες οἱ ποιηταὶ
τὸ λόγον ἐξέτρεψαν

τοὺς βουκόλους· τοῦτο δὲ ἐκείνῃ τῇ αὐτῇ, ἐκεί-
λασεν αὐτῇ παρὰ τῶν πολιτῶν ἁρπασθῆναι. ἦν δὲ
ἐποίει, λέγειν δὲ οὐ. ἦν δὲ μὴ, ἀδόμενον ἀφανὲς
οὐ ἐᾶν, ἀφιστᾶσα τὸ τῆς ἁρπυίας. ἦν γὰρ παίζων βοσκημάτων,
οὕτως ἔξη. ἀφικομένου δὲ μάνους ἐπὶ τὴν ὁδὸν
πολλοὶ, διὰ τοῦτο λαβεῖν αὐτὸν, ὅπως ἐμμένοιεν
βαθὺ, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. ἁρπασθέντος τοῦ παῖ-
ρου, ἐπὶ τὸ παρὰ μάνου ἁρπασθῆναι τὸ ἀδόμενον,
παρὰ τοῦ παῖρος ἐκομίσατο, ὡς ὁ παῖρος αὐτοῦ τιμω-
ρήσασθαι. ἦν δὲ οὐκ ἐποίησε μὴ τὸ ἀφανὲς ἀπολέσαι,
ἐπεὶ τοῦ παῖρος ἀπαλλαγῆναι. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος
ὁ λόγος ἀναιρεῖ τὸν μῦθον.

Ἐπεὶ ὡς ὁ Παῦσος ὁ φιλαπεμφάμων, ὃν τὸν ὀδόντα
λεξάμενος, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τὸν ἐξέφυσεν
ἀμφοτέρους τε ἐκόπλα. ἐπὶ δὲ τοῦτο μὴ ἀληθὲς, οὐδὲ ἐκ
ἐπὶ τὸν ἐκ τοῦ ὄφεως, ἢ ὁ ὄφις ἐκ τοῦ. ἐπὶ δὲ οὕτω
κόσμος ἐγένετο φοίνιξ. ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ θῆβας
τὸν ἀδελφὸν φοίνικα, ἀμφότεροι δὲ τῆς βασιλ-
ἐξωσθέντες τε καὶ ὡς βασιλεῖς, μὴ ἐκδόντος δὲ
φοίνικος. ὁ δὲ ὁ βασιλεὺς τῆθεν ὁρᾷ ἀρχόμενος
οὐ κόσμος ἀποστέλλει ἐπὶ βασιλέα. οἱ δὲ φίλοι τοῦ
ὁράοντος, ἐπὶ πολέμου αὐτῷ. αὐτὸς ἐπὶ ἐκόμισε
μου μὴ οἱ ἐκείθεν φυγόντες ἐπὶ ἐκόμισε

κτίσματα

ὥστε γὰρ ἰδεῖν τοιαύτην γενέσθαι δύναται τό, τε
τῆι μὴ δύναμιν διαλύεσθαι τὰ αἰνίγματα, καὶ εὐθὺς
ἀπαντᾶν, παιδαριώδεσ. ὥστε τοὺς καδμείους
μὴ κατὰ τοξεύειν τὸ θηρίον, ἀλλὰ περιορᾶν τῆι
πολίτ ὡς πολεμίαι, καὶ εὐθυμεῖσθαι μάλιστα.
ἔνθ᾽ οὖν ἡ ἀλήθεια, φῆσι, Κάδμος ἔσχε γύναικα
Ἁρμονίδα τ᾽ ὄνομα σφίγγ, ἦλθεν ὁ δύναται καὶ
ἀποκτίναται δράκοντα, τιμὴν οὐσίαν τῆι βασιλείαν
παρέλαβε. μετὰ τοῦτο ὁ τὸν ἀδελφὸν δράκοντος τ᾽
ὄνομα Ἁρμονία, αἰνοῦσι δὲ τὴν σφίγγ ὅτι ἄλλην ἐπέγνω
τέχναν καὶ σοφώτερον κύνα. ἦκε κατὰ τῆς Καδμ.
λαβοῦσα μετὰ τοῦτο ἀπῆρε ὁ τὸ καλούμενον
ὄρος φικεῖον, καὶ ἐκεῖθεν ἐπολέμει τῶι Καδμείωι.
ἕδρας δὲ ποιουμένη κατὰ τ᾽ ὥραν, ἁρπάζουσα δὲ
ἁρπάζουσα. ὠχεῖτο. Καλοῦσι δὲ οἱ Καδμεῖοι τὴν
ἕδραν, αἴνιγμα. ἐρωτῶσα οὖν οἱ πολῖται λάθρα,
σφίγγ᾽ πῶν ἢ ὄρνιν αἰνίγματι ἔφησα, διαφθείρει
τὴν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. ἐξευρεῖν δὲ τὸ αἴνιγμα
συνέβη διὰ τὸν προφήτην μαθεῖν. οὐ γὰρ
τρέχει, ἀλλὰ βαδίζει. καὶ ἢ κύων ἢ χεὶρ ἔστω
τετράπους ἐστ. Κρίνεται δὲ ὁ Κάδμος τὸν ἀποκτείναντα
τὴν σφίγγα, χρήματα δόντα πολλά. ἔχει δὲ ὁ
ὁδεῖται ἀμφὶ κορινθίους, ὅτι τε πολεμικὸς ἀγαθὸς, ἵππον
ἔχων τετράποδα. καὶ λόχους τῶν καδμείων ποιήσας τὴν διὰ

κύκλος ἐξίωσι, καὶ ἐμεδρόσας αὐτὴν, ἔφερε τὸ αἴνιγμα τοῖς
τὴν ἕδραν, τὴν ἀπέκτεινε τὴν σφίγγα. τὸ τέλος γενόμενον,
τὰ λοιπὰ ἐμυθεύθη.

Φασὶ πρὸ τοῦ Γεννησίου ἀλώπεκος, ὃν ἁρπάζουσα τοῖς
καδμείους, καταδίωξαι, ἔτι δ᾽ ἔνθεσι, ὁ μὲν ἀλώπηξ ἔτι
ἀρχαῖον θηρίον ὁ δύναται ἁρπάσαι ἄνευ φυγῆς.
ἀλώπηξ δ᾽, μικρὸν ἔτι καὶ ἀσθενὲς ἐγένετο δὲ τι ποιῆσαι.
ἀνὴρ δυναίος καλὸς κἀγαθός, ἐκάλεσε ἀλώπηκ, ὃς ἦν
πανοῦργος, ὅτος μὲν ἀεὶ ἐστ πάντων τῶν ἀνδρῶν ὑπερφέρει.
δωδεκάτῳ δ᾽ ὅ βασι μὴ ἐπιβουλεύσῃ αὐτῷ, ἐξελαύνει αὐτὸν
ἐκ τῆσ πόλεως. σύναγαγων δ᾽ ἐκεῖνος πολὺ στρατὸν, καὶ
ἄλλῃ μάθοφθ, κατέλαβε τ᾽ καλουμένον λόφον τεύμησσον.
ἐμπεσὼν ὁρμώμενος, ἁρπαλέως ἐλάμβανε τῶν δυναίων.
ἔλεγον δὲ οἱ αὐτοὶ, ἀλώπηκ ἦσαν ἁφαρπάζων, πάλ᾽ ὑποχωρῶ.
καλεῖται δὲ ἀνὴρ κέφαλος ὀνόματι, γένος ἀθηναῖος. στρατὸν
πολὺν ἔχων ἐπῆκυρος τοῖς δυναίοις, ἦ αὐτὸς, ποιήσατε λόχους,
ἀπαντᾶνε, ἐστ᾽ στρατὸν αὐτῶ ἐξέλασε, ἐκ τῆς Γεννησίου. ὧν
γνωμὴν, ἐμυθολογήθη ἐκεῖνα. — περὶ ἀκτεῖωνος.

Φασὶν ἀκτεῖωνα, ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. κύων γὰρ
δεισιδαίμων καὶ προφέρει κάλλιστα φίλτ. ἀλλ᾽ τε καὶ αἱ θρεπτικαὶ
πᾶσαι, ἄνους σαίνουσιν. ἐνίοι δὲ φασιν, ὡσ ἄρτεμις μὲ αὐτὸν,
ἔκαφον ἢ ἄγγλον αἱ Κῶιοι. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ ἄρτεμιν μὲ, δύναται
ὅτι θέλει ποιῆσαι, δῆλοι ἐστὶν ἀηδὲς. ἔκαφον ἐξ ἀνδρὸς, ὡσ
καὶ ἐξ ἔκαφος ἀνδρὰ γενέσθαι. τοὺς τε μύθους πάντ᾽ σώζεσθαι
οἷ ποιοῦσι, ἵνα ἀκροώμενοι, μὴ ὑβρίζωσι τὸ τὸ θεῖον. δὴ γὰρ ἀηδὲς
ἔχει ὧδε. Ἀκτεῖων ἦν τὸ γένος, ἀρκάς. φιλοκύνηγος δ᾽ ἦσσο

ἐτρεφ ἀϛ Κῶας θηρευτικούς· πολλ. δ' ἐν θηρᾷ
ζῳοῖς ὄρεσι, τ̣ῇ ἀντε πραγκάτ κυνηλάσιοι
δὲ τότε ἄνοι, ἀυτουργοὶ πάντες· ποσὶ δ' οἰκέτας δὲ
τε ἀκ̣ἤκτον, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἐγεώργεν, ὃ ζῆτος τῶν
πλουσίοις, ἐως ἀυτὸς ἐγεώργει· ἡ ἐργασικώτατος
ὕπηρχε. τῷ οὖν ἀκ̣ζαίοισι ἀμελοῦσιν τῶν
οἰκείων, μᾶλλον δὲ κακῶς ποιοῦσι, ἐφάρμο
ὁ βίος. ὅταν δὲ οὐκ ἔχ̣ οὐδέν, ἔλεγον οἱ ἄνοι,
δῆλος ἀκ̣ζαίων, ὑπὸ τῶν ἰδίων κακῶν κα-
τεβρώθη. τοιοῦτον δ' ἦν, ἡ πὸ κατὰ τοὺ ἀκ̣ζαίους.

περὶ τ̣ῆ ἵππων τῆ διώκειν.

Φ
ασιν, ὅτι ἀνδροφάγοι ἵπποι ἦσαν αἱ τῆ διώκειν
ἵπποι, γελοῖως· πό γὰρ ζῷον τοῦ θ μᾶλλον,
χόρτῳ καὶ κριθῆ ἥδεται, ἡ κρέασ̣ ἀνθρώποις.
ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς ὧδε ἔχ̣ει. τῶν παλαιῶν
ἀνδρῶπων τῶν αὐτουργῶν καὶ τὴν ζοφὴν
καὶ τὴν περιουσίαν, ὅτω κτωμένω, συν-
τείνει τῇ αὐτουργίᾳ, ἵππεις τροφῇ οὗτος
ἦσαν ἑλκτοί, καὶ μέχρι τοῦτον. ὧν γενομένων,
ὁ μῦθος προῆχθη. —

περὶ νιοβῆ

οἱ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρες, αὐτοφαφαμεν τὸ μῦθον· οὐ γὰρ οὖν, ὅσον
ἦν θεῖον τὸ μῦθος· — περὶ νιοβῆς

Φασὶν ὡς νιόβη ἐξῶδε λίθος ἐγένετο ἐπὶ τοῦ τύμβου τῆ
παιδὸς· οὐκ ἔστι δ' ὅπῃ ἐκ λίθου γένος ἀνθρώπου, ἢ ἐξ ἀνθρώπου
λίθος, εὐήθης εἶναι· προϊόντος δὲ ἔχ̣ει ὧδε· νιόβη ἦν
θυγάτηρ τῶν ἐκ τῆς Τυμβρηστίδος πεδίων, ὅσοι ἦσαν ἐκ τῆ ἡμέρα λι-
θίνῳ, ἐστηκυίᾳ ἐπὶ τοῦ Τμώλου τῆ ὄρους· ἡ δὲ μήτηρ ἐθε-
ασαμὴν αὐτῶν, οἷα ἦν νέα· — περὶ λυγκέως

Λυγκέα λέγουσιν, ὡς ταῖς ἄνω γλῶ ἐώρα φῦτόν, γόνος
προϊόντος ἐκ̣ῶδε· λυγκεὺς ἀνδρῶπος ἦρξε μᾶλλον
χαλκῶ ἢ ἀργύρου ἢ τῆ χρυσοῦ· ἐν δὲ τῇ μᾶλλον ἰσχύ-
κ̣ῆφ̣ ἔσω τῆ γλῶ, τοὺς ὠδόντας, καθῆκεν ἐκεῖσε, αὐτὸς
δὲ λαθὼν ἔφ̣υγεν· ἐλέγον οὖν οἱ ἄνοι,
ὅτι λυγκεὺς ἢ ἔσω γλῶ ὁρᾷ· ἢ ἰσχύει, ἀργύριον ἔσε-
σθαι φασί· — περὶ καινέως

Καινέα φασὶν, ὅτι ἄπρωτος ἦν· οὐ δὲ ἦν ἄπρωτος
ἄπρωτος; ἀνδρόγυνος ἦν, ὅλως ἐστὶν ὅδε ἀληθὲς ἔχ̣ει
οὕτως· καινὴν ἡ Θεσσαλὸς ἐθύγατ̣ ἐκάλεσε δὲ
ἐκείνη πρῶτα μὲν ἐκ̣ῆνον ἐκάλεσε, ἔπειτα δὲ
ἐπρῶ· οὔτε ἀνδρὸς οὔτε γυναικὸς ἐμνήσθη· ἦρ τῶν ἀνδρῶν ἀνθρῶπων
ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὴν ἐβί̣ασαν· ἢ οὕτως ἐτελεύ-
τησε· ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι ἀφανίσθην αὐτὸν ὑπὸ δόρατος
μὴ δὲ πρωθῆναι, ἀλλὰ τελείαν βίᾳ ἄρασθαι ἢ,
ὡς ἀνθρῶπος ἄπρωτος. —

λέγουσιν οὖν οἱ πηρίοι περὶ νιόβης λιθίνης ἐγένετο, ἐπὶ τύμβ
περὶ τοῦ χαλκοῦ πρακλέα ἐκ̣ῆνον τοῖσιν ἦν κακόν
ἀλλ' οὐχὶ νιόβη αὐτὴ λιθίνη ἐγένετο·

θαλάκουσ

ἕλκυσι τινά

περὶ κώνωπος

Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ κώνωπος καὶ μυίας· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι φασιν, ὅτι ἀπέθανε πρῶτος ὁ ἄρτος· καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἀκούσας, καὶ ἐκεῖνο σημεῖον μάχης· καὶ δὲ τοῦτο ἀκούσαντες καὶ οὗτοι, ἐκάθευδον ὡς οἱ ἄλλοι ὁρῶντες πρῶτον αὐτὸν ὅτι ἀπέθανε καὶ αὐτός. οὕτω γὰρ εἶπεν ἀπέθανε πρῶτος ἐκεῖνος. καὶ μαρτυρεῖ δὲ τούτου φυλάττου καὶ ἐμοὶ συμμαρτυρεῖ, ἄγαν τηλαυγώνιος· καὶ γὰρ καὶ εἶπεν ἐλέγχῳ ἀπέθανε πρῶτος. καὶ ἀποθανὼν ἔπεσεν ὑφ' ἑαυτόν.

περὶ δρυὸς

Φασὶ δέ τινες μίαν δρῦν, καὶ ὑπὸ ταύτης ἐκπεσεῖν βάλανον, ἣν ἐσθίοντες ἄνθρωποι ἐγεύσαντο καὶ ἔφαγον. καὶ ἐκ τούτου ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἐσθίοντες ἐπληθύνθησαν. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ ἄνω θρώσκειν, ἤγουν ἀναπηδᾶν. ἐκ δὲ τῆς δρυὸς ἐκείνης καὶ ἄλλαι δρύες ἐγένοντο πολλαί· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν δρύες ἀπὸ τοῦ δρύπτειν, ἤγουν ἐσθίειν τὰς βαλάνους. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς δρυὸς ἐκείνης ἐκπεσόντες ἄνθρωποι δρύοπες, ἀπὸ τοῦ δρύπτειν καὶ ὄπα ἔχειν, ἤγουν πρόσωπον. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς δρυὸς ἐκείνης ἐκπεσόντες ἄνθρωποι δρύοπες, ἀπὸ τοῦ δρύπτειν καὶ ὄπα ἔχειν, ἤγουν πρόσωπον. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς δρυὸς ἐκείνης ἐκπεσόντες ἄνθρωποι δρύοπες, ἀπὸ τοῦ δρύπτειν καὶ ὄπα ἔχειν, ἤγουν πρόσωπον.

περὶ ἀλεκτρυόνος

Καὶ ὁ περὶ τοῦ ἀλεκτρυόνος λόγος τοιοῦτος ὡς ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἀέρος, ἁρπασθεὶς ἐκ τῆς γῆς ὑπὸ ἀετοῦ, καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ἀλεκτρυών, ἀπὸ τοῦ ἁρπασθῆναι ὑπὸ ἀετοῦ. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς δρυὸς ἐκείνης ἐκπεσόντες ἄνθρωποι δρύοπες, ἀπὸ τοῦ δρύπτειν καὶ ὄπα ἔχειν, ἤγουν πρόσωπον. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς δρυὸς ἐκείνης ἐκπεσόντες ἄνθρωποι δρύοπες, ἀπὸ τοῦ δρύπτειν καὶ ὄπα ἔχειν, ἤγουν πρόσωπον. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς δρυὸς ἐκείνης ἐκπεσόντες ἄνθρωποι δρύοπες, ἀπὸ τοῦ δρύπτειν καὶ ὄπα ἔχειν, ἤγουν πρόσωπον.

περὶ τοῦ Βριάρεω.

Φασὶ δὲ οὖν περὶ τούτου, ὡς ἑκατὸν ἐκατὸν χεῖρας αὐτὸν ἔχοντα. οἱ δὲ οὐκ οὖν οὕτω τὸν τρόπον τοῦτον· τὸν δὲ αὐτὸν τρόπον, οὕτως τὴν πλεῖστον ἐπὶ ἐκατὸν τὰς χεῖρας αὐτὸν ἔχοντα. ἢ τὴν πόλιν τὴν ἐκατόγχειρας ἐκάλουν διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἰσχύν. ἐβοήθησε δὲ τοῖς θεοῖς ἐν τῇ πρὸς τοὺς γίγαντας μάχῃ. βοηθησάντων δὲ τῶν θεῶν τῇ Γῇ κατὰ τῶν γιγάντων· ἐκ τούτου δὲ ὁ Βριάρεως ἐν τῇ μάχῃ ἐκείνῃ ἐβοήθησε τοῖς θεοῖς.

περὶ Σκύλλης.

Σκύλλαν δὲ οἱ μέν φασιν εἶναι θυγατέρα Τυρρηνοῦ, οἱ δὲ Φόρκου καὶ Κρατοῦς, οἱ δὲ Τριτωνίδος καὶ Λαμίας. ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς ὁ Γλαῦκος ἐπεχείρησε μὲν πείθειν αὐτὴν λόγοις· ἡ δὲ ἔφευγε καὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἐλθοῦσα ἐστάθη. ὁ δὲ Γλαῦκος ἐπιβὰς τῆς θαλάττης ἐπεδίωκεν αὐτήν. ἡ δὲ ἐπὶ τὸ ὄρος ἀναβᾶσα ἐστάθη. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Γλαῦκος ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐστῶσαν, ἐπεθύμησε μὲν αὐτῆς, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθεν αὐτὴν λόγοις, ἐπὶ τὸν Κίρκης ἦλθε κῆπον καὶ τὰ φάρμακα ἔδωκεν αὐτῇ, ἃ ἐκείνη ἔδωκε τῷ Γλαύκῳ. ἡ δὲ Σκύλλα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἐλθοῦσα ἐλούετο. ἐπεὶ δὲ ἐβάπτισε τὸ σῶμα, ἐγένετο ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτῆς κύων· ἐκ δὲ τῶν μηρῶν καὶ τῶν σκελῶν ἐγένετο λύκος. ἡ δὲ ἐφοβήθη καὶ ἔφυγε καὶ ἐπὶ τὸν Τυρρηνὸν ἦλθε πατέρα. ἐκεῖ δὲ ἐγένετο ἐπὶ πολὺν χρόνον. ὕστερον δὲ ἐπὶ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν ἦλθε καὶ ἐκεῖ ἐγένετο ἐπὶ πολὺν χρόνον. ἐκεῖ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐκάθητο καὶ τοὺς παριόντας ἥρπαζε καὶ ἤσθιε. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἥρπασε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονος στρατὸν ἥρπασε καὶ ἔφαγε. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονος στρατὸν ἥρπασε καὶ ἔφαγε. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονος στρατὸν ἥρπασε καὶ ἔφαγε.

περὶ Ἐρυσίχθονος.

Ἐρυσίχθονα δὲ οἱ μέν φασιν εἶναι τὸν Τριόπου, οἱ δὲ τὸν Μυρμιδόνος, οἱ δὲ τὸν Ἀθηνᾶς καὶ Γῆς. οὗτος δὲ ἐπὶ τὴν Δήμητρα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἐρυσίχθονα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἐρυσίχθονα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε.

περὶ τοῦ Ἄλωος.

Φασὶ δὲ οἱ μέν τινες τὸν Ἄλωα εἶναι τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυρούς, οἱ δὲ τὸν Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης, οἱ δὲ τὸν Ἀθηνᾶς καὶ Γῆς. οὗτος δὲ ἐπὶ τὴν Δήμητρα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἄλωα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἄλωα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε.

περὶ τοῦ Ἀλωΐου.

Λέγουσι δὲ οἱ μέν τινες τὸν Ἀλωΐου εἶναι τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυρούς, οἱ δὲ τὸν Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης, οἱ δὲ τὸν Ἀθηνᾶς καὶ Γῆς. οὗτος δὲ ἐπὶ τὴν Δήμητρα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἀλωΐου ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἀλωΐου ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε.

περὶ Ἐρυσίχθονος.

Ἐρυσίχθονα δὲ οἱ μέν φασιν εἶναι τὸν Τριόπου, οἱ δὲ τὸν Μυρμιδόνος, οἱ δὲ τὸν Ἀθηνᾶς καὶ Γῆς. οὗτος δὲ ἐπὶ τὴν Δήμητρα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἐρυσίχθονα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἐρυσίχθονα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε.

περὶ τοῦ Ἄλωος.

Φασὶ δὲ οἱ μέν τινες τὸν Ἄλωα εἶναι τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυρούς, οἱ δὲ τὸν Ἰαπετοῦ καὶ Κλυμένης, οἱ δὲ τὸν Ἀθηνᾶς καὶ Γῆς. οὗτος δὲ ἐπὶ τὴν Δήμητρα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἄλωα ἐστράτευσε καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐνέπρησε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔκαυσε. ἡ δὲ Δήμητρα ἐπὶ τὸν Ἄλωα

ου μισθοῦ μὴν βουλησόμενος αὐτῷ τὸν θυμὸν ἐξιλάσαι
αὐτὸς πρόθυμος ἦν καὶ σπουδαιότερος, εἰ καὶ τὸ
ἦθος αὐτὸν ἐπαίνου μᾶλλον ἢ μισθοῦ ἠξίου.

περὶ μεγαλοψυχίας

Ἡ μεγαλοψυχία φασίν, ὅτι γενικώτατός ἐστιν ἀδικεῖ δὲ
οὐδὲν ἧττον ἢ ὁ ἄδικος· ἐπὶ μείζοσι γὰρ καὶ καλλίοσιν
ἐστὶν ἡ ἀδικία τοῦ μεγαλοψύχου. καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
δὲ τοῖς ἐκτὸς ἐστὶν ὁ μεγαλόψυχος· καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς
ἀγαθοῖς ἢ τοῖς κακοῖς· καὶ ἐπὶ τοῖς μεγάλοις ἢ τοῖς μετρίοις·
καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπαινουμένοις ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἢ τῶν
πολλῶν· καὶ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς ἑαυτοῦ ἢ τοῖς τῶν
ἄλλων

Βελλεροφόντης

Φασὶν ὁ Βελλεροφόντης [illegible] ἐπὶ τοῦ Σισύφου θανάτου ἐπὶ τὸν Πήγασον ἀναβὰς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὡς αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀποβαλεῖν. ἐπὶ τοῦτον οὖν τὸν μῦθον ἀποβλέπων ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη· [illegible]

Περὶ Σισύφου

Ἀλλὰ τὸν Σίσυφον τὸν Αἰολίδην φασὶν ἐν τῷ ᾅδου τὸν λίθον ἀνωθοῦντα καὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἀφιέντα κατὰ τὴν ῥοπὴν τοῦ λίθου κατιέναι, καὶ πάλιν ἀνωθεῖν καὶ ἀφιέναι, καὶ ἀεὶ τοῦτο ποιεῖν. ἐπὶ τοῦτον οὖν τὸν μῦθον ἀποβλέπων ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη· [illegible]

Περὶ Σισύφου

Φασὶν ὅτι ὁ Σίσυφος ἐπὶ τοῦ Κρόνου ἐβασίλευσε καὶ ἐπὶ τοῦ Διός. ἐπὶ τοῦτον οὖν τὸν μῦθον ἀποβλέπων ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη· [illegible]

πλέον. κ' ἐπορθη

ὀφθαλμὸν ἐκκόπτει τὸν ἑαυτοῦ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ φθείρειν αὐτὸ
ἀδικεῖν ἐστιν, ἀδικεῖ δὲ ὁ φθείρων ἑκών, ἑκὼν ἄρα ἀδικεῖ ὁ
ἐκκόπτων τὸν ἑαυτοῦ ὀφθαλμόν. ἀλλὰ μὴν ἀδικεῖν ἑαυτὸν
οὐκ ἔστιν· οὐκ ἄρα ἐκκόπτει τὸν ἑαυτοῦ ὀφθαλμόν. ἀλλὰ
μὴν εἰ μὴ ἐκκόπτει, οὐδὲ φθείρει· οὐ γὰρ ἂν ἐκκόπτων
ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ φθείρει, οὐδὲ ἀδικεῖ· οὐ γὰρ ἂν
φθείρων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀδικεῖ, οὐδὲ ἑκών·
οὐ γὰρ ἂν ἀδικῶν ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἑκών, οὐδὲ
ἐκκόπτει τὸν ἑαυτοῦ ὀφθαλμόν· οὐ γὰρ ἂν ἑκὼν ἐκκόπτων
ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἐκκόπτει τὸν ἑαυτοῦ ὀφθαλμόν,
οὐδὲ τὸν τοῦ βασιλέως· οὐ γὰρ ἂν ἐκκόπτων ἐφθείρετο.
ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ φθείρει τὸν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμόν, οὐδὲ
ἀδικεῖ· οὐ γὰρ ἂν φθείρων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ
ἀδικεῖ, οὐδὲ ἑκών· οὐ γὰρ ἂν ἀδικῶν ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν
εἰ μὴ ἑκών, οὐδὲ ἐκκόπτει τὸν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμόν·
οὐ γὰρ ἂν ἑκὼν ἐκκόπτων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ
ἐκκόπτει τὸν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμόν, οὐδὲ ἀποκόπτει τὴν
τοῦ βασιλέως χεῖρα· οὐ γὰρ ἂν ἀποκόπτων ἐφθείρετο.
ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκόπτει τὴν τοῦ βασιλέως χεῖρα, οὐδὲ
ἀποκτείνει τὸν τοῦ βασιλέως υἱόν· οὐ γὰρ ἂν ἀποκτείνων
ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν τοῦ βασιλέως
υἱόν, οὐδὲ τὸν τοῦ βασιλέως ἀποκτείνει· οὐ γὰρ ἂν
ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν τοῦ
βασιλέως, οὐδὲ τὸν ἄνθρωπον ἀποκτείνει· οὐ γὰρ ἂν
ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν
ἄνθρωπον, οὐδὲ τὸν ἵππον ἀποκτείνει· οὐ γὰρ ἂν
ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν
ἵππον, οὐδὲ τὸν βοῦν ἀποκτείνει· οὐ γὰρ ἂν ἀποκτείνων
ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν βοῦν, οὐδὲ τὸν
ἄρνα ἀποκτείνει· οὐ γὰρ ἂν ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ
μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν ἄρνα, οὐδὲ τὸν ὄρνιν ἀποκτείνει·
οὐ γὰρ ἂν ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ
ἀποκτείνει τὸν ὄρνιν, οὐδὲ τὸν ἰχθὺν ἀποκτείνει· οὐ γὰρ
ἂν ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν
ἰχθύν, οὐδὲ τὸν ἐν τῷ ὕδατι ἀποκτείνει· οὐ γὰρ ἂν
ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν ἐν
τῷ ὕδατι, οὐδὲ τὸν ἐν τῷ ἀέρι ἀποκτείνει· οὐ γὰρ ἂν
ἀποκτείνων ἐφθείρετο. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ ἀποκτείνει τὸν ἐν
τῷ ἀέρι

περὶ ἀνταγωνισμοῦ

Περὶ ἀνταγωνιστῶν δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ γὰρ ἀγωνιζόμενοι ἐν τοῖς ἀγῶσι βραβεῖα φέρονται καὶ στεφανοῦνται· ἀνταγωνιστὴς δὲ ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῷ μὴ λαβεῖν ἀγωνιζόμενος· ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀγωνίζεται, ἵνα μὴ λάβῃ ὁ ἀντίπαλος.

ἀδελφιδοῦν ὠφ᾽ ἑαυτῷ Ἡρακλεῖ, ὑ[πὲ]ρ τῆς ἀρχῆς ἀπο-
κτείνας. ὃ δὲ τὴν ὕδραν αἱρεῖ. ὃ δὲ τὸν ταῦρον ἀγρεύει. ὃ δὲ
τὸν ὑὸν τὸν ἄγριον. οὐ γὰρ μῦθος ἀλλ᾽ ἀποδεικτέον.

περὶ πεζεβέρου.

Λέγεται περὶ Πρίβρου, ὡς καὶ ἐμοί, εἶναί τινα περὶ Κῦρον
δυνάστην ὄντα τὸν Περσῶν πόλεως ἐκπεπτωκότα καὶ
μόνος δὲ οὗτος ἀπὸ πολλῶν πολέμων ἐκπεπτωκὼς ἐπὶ
γας, ὅτι καὶ ὁμήλικες ἦσαν. ἐλάσσων δὲ οἱ ἀμφὶ
ρακλῆς ἐξ ἀδόκου αὐτὸν ἐφίσταται. ἐμβὰς δὲ τοῖς ἵπποις
ὁ μὲν ἐπὶ ταῖς βουσὶν ἦλθεν μόνος, ὁ δὲ καὶ τοὺς ἵππους
ἐκ μὲν τῶν βοῶν, ταῦρε. τῶν δὲ, κύριε. τῶν δὲ, ὦ
τῶν μηχανῶν ὧν. Ἡρακλῆς εἰ βιαίως ἐπὶ τὰς
βοῦς, ἀγαγεῖν. οὐδὲ Πρίβρος σπουδὴν ἐποιεῖτο ταῖς βουσὶν
ἐπιθυμεῖν δὲ τῶν ἵππων μᾶλλον ἢ τῶν βοῶν ἐμολογεῖτο, τὸ
μὲν πρῶτον ἡττᾶσθαι, ἀποσῴζεσθαι τοῦ κινδύ-
νου τοῦ ἀληθοῦς, ἀπαναστῆναι τοῖς βουκόλοις. ὁ δὲ
κινδύνου τοῦ ἀληθοῦς ἐπιόντος ἐπὶ τοὺς ἵππους, ἐπὶ τοὺς
λαύνειν. ἐπὶ ἀφίησιν αὐτοῦ κύων θηρατὴν συμβαίνει
ἀξένωτος δὲ, ἐπεμβὰς Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὴν πρῶτον
ὁ δὲ, ἐπὶ τὸν ἵππον ἐπιβὰς ἐπὶ τὸν ἕτερον ἐπὶ τὸν
αὐτὸς ἐμοὶ ὑπὸ τοῦ ἵππου καταβὰς ἐπὶ τὴν κύνα. ἐξ-
ἐξάγει ὁ Ἡρακλῆς αὐτὴν ἐκ τοῦ κύνα:

περὶ ἀλκυονίδος.

Λέγεται μῦθος περὶ κώας, ὡς ἔστι μῦθος τὸ τὰ ἀ-

ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ἵππον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἵππον. ἐπὶ τὸν ἵππον
ἐπὶ τὸν ἵππον. ἐπὶ τὸν ἵππον

μαθω. ἦν γὰρ τὸ μὲν ἀνειλον τὸ τείχος ἐπὶ
πολὺ τοῦ ἀμφιλόφα, ὃ δὲ πῆς βουλοίμην ἂν αὐτῶν, ἢ χαλεπὴ
ἂν γένοιτο ἐπὶ τὸ τεῖχος. οὐμὸν τοὶ οἱ πιθοὶ ἀκρόμυλοι
ἵσταντο. ἀλλὰ γὰρ σοῦν οἱ ἀμφὶ ἦ ἔρμ, πῶρα τὸ τεῖχος ἐπῆ-
σθη.

περὶ ἴππων.

Φασὶ τὼ ἱππικὼ ἀγῶνα κοὶ βοῶν γεγονέναι. ἐξέπεμψαν δὲ
ἐξ ἄργους δι' ἀτυχεῖα ἀγαλάσιος τὸ ἀγῶνος ἀφικνέσθαι. ἦν δὲ
ἀλιηθὲς ἔργεωδε. ἱππῶ βασιλέως τῶν ἀργείων ὠθυμά-
της. ταύτη οἱ ἀποδῶσις πόλεϊ τιμὼ ἔδωκαν, ἱέρεαν τῆς
ἀργείων ἥρας. αὕτη ἅρμος μεγόμβα, ἐνδεδεμένα πορ' ἅρ-
μα, ἐς πρὶ πολιτῶν, ἐφύγεν εἰς πόλεϊ. οἱ δὲ ἀργεῖοι πολὺ
ζήλεσιν εἶχον, ὅ τι κε αὖθρον συλλαμβάνοιεν,
ἐν δεσμοῖς εἶχον. ἦ ἔρμ δὲ, ὅτι ὡς τῶν βοῶν οἱ ἀρμοδιοὶ,
ὁ μῦθος προσαγορεύεται.

περὶ μυδέων.

Φασὶν ὡς ἀφελόμενοι πρὶ πορὸς βυτίνων, γεόμενοι ἐπὶ τὸ
ἐγχώριον δὲ φλοῦτον. μηδὲν ἀπορῶν τὸν φλοῦτον αὐθις ἔρε,
σωαλθόμενοι ἐς πλέων πολῆαι τὰς τείχας ἐμηχάσαντο. τὸν
οὖν χαλκοῦν, ἐν πολλαῖς ἔχειν μηλαῖ τὰς τείχας,
ἐπὶ τοῖς ἐφαγγέλθαι. τὸν εἰαν οὖν πορὸν μὴ δύνασθαι ἐξελθ-
ὲν τὸν βουλόμενον, οὐκεῖ τῶν πορφαγέντι,
ἵνα μὴ τις μάθη τῶν ἐπιτηδείων. ὁ δὲ ὡς τὸν πορφαγέντα
ἐνόησεν. οἱ γοῦν αὐτοῖ τοὺς τὸν ἐλθόντας ἐκβάλλοντο κουφο-
τέροις, ἢ ὑγιεστέροις. ἐκ δὲ τούτου, ὅ τῶν τῶν πορα-
σκευῶν, λέβητων, ἢ τὸν, ἢ ξύλων ἐφόμουν, ὡς ἐς
πρὶ αὐτούς. ὁ δὲ τῶν αὐτοῦ γέρων ἢ ἐλθὼν τὸν ἐλάχιστ-
μῦθος, ἐπὶ τῆς ἀξίνας.

περὶ ὀμφάλης.

Λέγεται ὡς κατὰ τὴν ἡρακλῆς τῶν τῆ. ὅτε λόγος, μάταιος.

ὅπερ ἐστὶν ἀπίθανον
τὸ τὴν τοσαύτας πύλας
ἕνα τινὰ μεῖναι.

ἢ τελευταῖον ἐμπόροις
τισὶ ξένοις δίδωσιν εἶναι
τιμὴ, ὃ ἐκεῖ πολὺ ἐξάγειν

ἄνδος.

ἐξὸν γὴ κἀκάνησε ἢ τῶν ὑπαρχόντων ἀυτῷ. δυναστεύειν, ἐγένετο τοῖ-
ούτοις· ὁμφάλη ὧν ἱερὰ σου θυγάτηρ λυδῶν βασιλέως. αὕτη
λαβοῦσα τὸν ἡρακλέα λυδίαν, πορεσκοίησεν ἑαυτῇ
ἡρακλῆς πολυτελέα, ἐρωτι ἐαλὼ αὐτῆς. ἠναγκάσθη δὲ ἐξαὖ-
τῆς γὴ λαμβάνειν. ἡ δὲ ἀλήθεα οὐτοῖ, ἐπεὶ ἡ πορεστάσθη
ἡ ὀμφάλη. οἱ δὲ ἄλλοθε ἐπολλαπλασιάσθη αὐτὸν αὐτῇ.

περὶ κέρατος ἀμαλθείας.

Φασὶν ὡς ἡρακλῆς φῦτο ἐφρεπαγγαγοῦ. ἐξοὖ ἐγίνετο
αὐτῷ, ὅσα ἐβούλετο. ἦ δὲ ἀληθέα, οὕτως. ἡρακλῆς
ἀποδημῶν τῆ βοιωτίαν, μετὰ τὸν λέοντα φῦ ἀσθενέστερος, κατα-
πατέθη ὑπὸ τῶν ἀσκεστάων ἐν πλατανιστῷ. ἐνῶ τῶν τις γυνὴ
κομιζομένη αὐλίσθαι, ὥρφανας κομιζ. ὁ δὲ ἡρακλῆς ἀν-
δάνετος αὐτῷ, πολλὰ χρόνον ἐξωτίζετο. ἰόλαος δὲ βα-
σιλεύοντος φρύγων, ἐπινοεῖ τῶν ἐπιτοπολιτῶν τὰς ἀμαζόνας ἐν πε-
ραπεμφθῶν αὐτῷ ἐλθεῖν. ἐξὸς ἐπιτοπολὺς, ἐπὶ ἀθήνῃ ἐν-
γείλετο τὸ ἡρακλεῖ. ἦ γὰρ ἐπὶ οἱ ὅπως ἀσθμοὶ, ἡρακλῆς τὸ
κέρας ἐδώκε τῆς ἀμαζόνας, ἐξοὖ αὐτείλετο, ὁ δὲ βούλετο
ἐν ἐπὶ αὐτῷ. ἐξοὖ ὁ μῦθος προσαγορεύεται.

περὶ νάμου θήκημα.

Ὑάκινθος, ἀμυκλαῖον ὧν μεγάλου σῆμα. τὸν τοῦτον δὲ
μόν, ὁ ἀπόλλων. ἦδε δὲ ὁ ζέφυρος. ἐπὶ φθονεῖ ἐπὶ
τολμῆ πορφῶ· ἐφιλότιμος ὧν, ἀρ' οὗ ἦχε ἑκάτερος.
ἐπὶ ὁ ἀπόλλων ἐπέτυχε ὁ ζέφυρος. μὴ πρὸ
ὧν τῷ πορφῶ ἐπέμενε τὸν δίσκον. φόβος δὲ ἦ πορὰ τοῦτ
ἐπαραχθῆ. ἐξέπεσε πορὸς τὸ δαίμονα τὸ μεγάλου. ἐπὶ ζέ-
φυρος ἐκ τοῦ χαλεπῶς ἔχειν ὁ πολίζει πορὸς πορόλλωνα. μὴ
ταῦτα ὧν γυμνασίῳ τῷ μεγαλίῳ, ἐπὶ μὲν ἐλά πορὰ ζέφυ-
ρου. ὅ τι πος ὁ πορὸς τῶν αἱρέσιν ἐκλογὴν ἔχει, ἐκ

μήθεται νεότητι ἢ κάλλει τὸν ἥβητα. οὗτος ὁ φᾶ ἐστιν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῷ ἡ σαπφὼ. ἀθηναῖος. ἄμμα ἐποίησεν.

περὶ λάδωνος ὀνήματα :

Ἐξῆς τῷ γλῷ, λαδώνιτῶ πρὸς σωσουσίαν ῥήθη. ὁ δὲ λάδων ποταμὸς ἐστὶν ἀρκαδίας ὃς καὶ τὸν ἀλφειὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀρκαδίας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἠλείας. ὃς καὶ τὸν πηνειὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἠλείας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀχαΐας. ὃς καὶ τὸν πείρον ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀχαΐας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀττικῆς. ὃς καὶ τὸν ἰλισσὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀττικῆς ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς θρᾴκης. ὃς καὶ τὸν ἕβρον ἐκδέχεται. ἐκ τῆς θρᾴκης ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀφρικῆς. ὃς καὶ τὸν νεῖλον ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀφρικῆς ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀσίας. ὃς καὶ τὸν εὐφράτην ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀσίας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἰνδικῆς. ὃς καὶ τὸν ὑδάσπην ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἰνδικῆς ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς βοιωτίας. ὃς καὶ τὸν ἀσωπὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς βοιωτίας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀρκαδίας. ὃς καὶ τὸν ἀλφειὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀρκαδίας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἠλείας. ὃς καὶ τὸν πηνειὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἠλείας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀχαΐας. ὃς καὶ τὸν πείρον ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀχαΐας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀττικῆς. ὃς καὶ τὸν ἰλισσὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀττικῆς ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς θρᾴκης. ὃς καὶ τὸν ἕβρον ἐκδέχεται. ἐκ τῆς θρᾴκης ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀφρικῆς. ὃς καὶ τὸν νεῖλον ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀφρικῆς ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἀσίας. ὃς καὶ τὸν εὐφράτην ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἀσίας ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς ἰνδικῆς. ὃς καὶ τὸν ὑδάσπην ἐκδέχεται. ἐκ τῆς ἰνδικῆς ἄνω ῥέων. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος λάδων ὁ τῆς βοιωτίας. ὃς καὶ τὸν ἀσωπὸν ἐκδέχεται. ἐκ τῆς βοιωτίας ἄνω ῥέων.

περὶ πάρου :

Ἀρχεῖ πρὸς τοὺς οὐχ οἱ αὐτοὶ τῷ πάρῳ καὶ νόμῳ. ὃ δὲ πάρος ἐστὶν ἀντωνυμία αὐτὴ τῆς τρίτης πτώσεως ἀφαιρουμένου τοῦ ς. ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου λέγεται. καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ πρότερον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ πρό. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἐναντίον

περὶ ἀθανασίας ψυχῆς:

Ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχήν, ὁ μὲν Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν· ἐγὼ δὲ ἐν ὀλίγοις ἐπιδείξω. ἀθάνατον γάρ ἐστι τὸ ἀεὶ κινούμενον· ἡ δὲ ψυχὴ ἀεὶ κινεῖται· ἀθάνατος ἄρα ἡ ψυχή. ὅτι δὲ ἀεὶ κινεῖται, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ ἐνδέχεσθαι αὐτὴν μὴ κινεῖσθαι· ἐνδέχεται γὰρ τὸ μὴ κινούμενον ἄλλοτε ἄλλως κινεῖσθαι· ἡ δὲ ψυχὴ οὐκ ἐνδέχεται ἄλλοτε ἄλλως κινεῖσθαι· ἀεὶ γὰρ κινεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀεὶ ἄρα κινεῖται ἡ ψυχή. ὅτι δὲ οὐκ ἐνδέχεται ἄλλοτε ἄλλως κινεῖσθαι ἡ ψυχή, δῆλον ἐκ τοῦ τὰ μὲν ἄλογα ζῷα ἄλλοτε ἄλλως κινεῖσθαι· ὁτὲ μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ ἡδὺ φέρεται, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀηδές· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ συμφέρον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀσύμφορον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ ἀγαθόν, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ κακόν· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ καλόν, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ αἰσχρόν· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ δίκαιον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἄδικον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ ἀληθές, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ψεῦδος· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ ἀνδρεῖον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ δειλόν· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ σωφρονικόν, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀκόλαστον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ ἐλευθέριον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀνελεύθερον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπές, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ μικροπρεπές· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ μεγαλόψυχον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ μικρόψυχον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλάνθρωπον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ μισάνθρωπον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόστοργον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀστοργον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόξενον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόξενον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλάνδρειον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλάνδρειον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόπατριν, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀπάτριν· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόπαιδον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόπαιδον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόγαμον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόγαμον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόφιλον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόφιλον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόσοφον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόσοφον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόμουσον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀμούσον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόκαλον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόκαλον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόπονον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόπονον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόμαθες, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόμαθες· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόκοσμον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόκοσμον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόθεον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόθεον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ εὐσεβές, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀσεβές· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ ὅσιον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀνόσιον· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλάληθες, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλάληθες· ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὸ φιλόδικαιον, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τὸ ἀφιλόδικαι

ἱεραξία

ὡς ἔλαφος τὸ ἔντος θυθοῦ, τελαμεσίων ἐξαπινίνα ἀφίξε
πῦρ ἀϊόν· ὅθφ σὺ δὲ τετραετηρίδος ἀφιστῶ πῦρ ἀειθλο-
σιν ἀμνοῦσιν· τὰ γὰρ τέταρα τέταρτα, πῦρ ἀναπρίζει:

τί δηλοῦσιν ἱερακα γράφοντες

Θεὸν βουλόμενοι σημῆναι, ἢ ὕγρος, ἢ ταπεινῶσιν, ἢ
ταχὺν, ἢ αἷμα, ἢ νίκην, ἢ ἀρετὴ, ἢ ἀθροσύνην,
ἱέρακα γράφουσι· θεὸν μὲν, διὰ τὸ πολυόμματον ἔχειν
τὸ ζῶον, ἢ πολυχρόνιον· ἐπὶ γε μὲν, ἐπειδὴ δύνει ἥλ-
ιον ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνίσχειν πρὸς τὰς δύσεις τρέπεται
αὐτοῦ ἀκτῖνας ὀξυωπῶ, ἀφ' οὗ σ' ἴσασι οἱ πρὸς ἕω
ὀφθαλμῶν τῷ ἱέρακι βοτάνῃ χρῶνται· ὅθφ σὺ δὲ τὴν
ὡς ὑπέλιον οἷά τε ὁρᾶσθαι, ἐάν τε ἱέρακι μορφὴν ζω-
φοῦσιν· ὑγρὸς δὲ, ἐπειδὴ τὴν ἐντὸς ζωὴν ἐκ τοῦ ὑγ-
ρὸν ἔχει πρόσαρμον πλῆθος, πολλαχῶς φέρεται. ἀδύνα-
τον γὰρ ὅλου χωρὶς· μόνου δὲ ἱέρακος ἐκτὸς ὅλου πε-
φυκὸς ὅλου χωρίς· ταπεινώσιος δὲ, ἐπειδὴ τὴν ἐντὸς ζωὴν οὐκ ἔχει πρὸς
τὰ χωρεῖν πρὸς τοῦτο· πολλαχῶς δὲ καταφέρεται. ἱέρακος
δὲ ἐκτὸς ὅλου, ἐπειδὴ τὸ ταπεινὸν πρέπει. ἀθροσύνη
δὲ, ἐπειδὴ ἀεὶ πρὸς τὸν ἥλιον διαφέρει. αἷ-
μα δὲ, ἐπειδὴ φησὶ τοῦτο τὸ ζῶον, ὕδωρ μὴ πολλὰ, ἀλλ'
αἷμα· νίκην δὲ, ἐπειδὴ δύνει τοῦτο τὸ ζῶον, πολλὰ
πολεμοῦν· ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ ἰσχυροτέρου ζῴου κτῆσ-
ναι βούλεται, τοῦτον ἐπιπηδῶσα ἐπὶ τὸ ἀέρι,
ὡς τοῖς μὴ ὑπείκων αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αἷμα ἐκπαιτᾶται. τὰ
δὲ ἀπέρα, ἐπὶ τὰ ὀπίθια δὲ τρέπεται, ἐπὶ μάχην τρέπει.
οὕτω γὰρ τὸ αὐτὸ μαχόμενον αὐτὸ ζῶον, τὸ αὐτὸ πολιὸν
ἀδύνατόν, δὲ ἡττᾶται ἐρίζειν: τὸ δὲ πολιὸν μέλαν.

58

Πτερύσσω δὲ ἡ μέλαινα ὁ ἱέραξ ταύτεται ἐπὶ τὸ πρόσω-
πον δρόμῳ· πτερύεται γὰρ ὑπὸ ἀμυνομένοις ὁ ἱέραξ, βαίνει δὲ
τύρσεσι δὲ ἐπὶ ὀλίγον διαπτάσθαι, μέλαν σημαίνει τὴν ἥρωσιν· ἐπὶ
γὰρ τὸν βαίνει, μέλαν· τὸ δὲ πτῆναι, πτῆσις· ἡ δὲ πτῆσις ἐστὶ
ἀμυνομένου, μέλαν· πτέρυγες· ὡς τε σημαίνει τὴν τῶν σωμά-
των ἀθανασίαν πρὸς ὀνόματος, μέλαν· ἀφ' οὗ δὲ ἱέρακος τὸ
πτερὸν τῷ μέλανι συνέπεσθαι, ὕδωρ οὐ πολὺ ἐστὶ τὸ κατὰ τὸν
ἀλλ' αἷμα, ὡς δὲ μέλαν τελεῖται:

πῶς ἀρετὴ ἢ ἀθροσύνη:

Ἀρετὴ δὲ ἱέρακος ἐστὶ ἀθροσύνη, διὰ τὸ ἱέρακα ζωγρα-
φοῦσιν· οὐ γὰρ ἀόρατα, ἀνάκτοισιν ἐρεῖ· τῶν δὲ θνητῶν,
ἀθρόσυνα· ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ θνητὰ ζῶα πρὸς πάσαν
μῆξιν ἴσασι οὐ χυδαιότατα κατὰ τὸν ἱέρακα· τελεῖται
γὰρ τὰς ἡμέρας βασιλίζοντα, ἐπειδὰν ἀμαυρό-
σῃ, φωνὴ θείᾳ ἐκ τοῦ ἀέρος, πολλὴ ἐπαυλή. διὸ
ἐπάσαν θηλάσαν τῶν ἀμφὶ σὲ ἀφορμῶν, αἰγυπτίοις ἀθρό-
σι τῶν ἡμιόνοις· ἴσασι δὲ μὴ ἀφορμῶν, οὐκ οὔσι πρόσα-
γορεύοντες· διαπρύσιος γὰρ τῶν ἄλλων ἐν ἱέρακι αἰθόμενον·
σανάμοσιος γὰρ τῶν ἄλλων ἐν τελεῖται ἀέρομοι ἐν τῶν
σιασμῶν τὰς θηλάσαν ἀποσίδωσιν· ἐπρώσε δὲ τοῦ ἀρέα
δὲ τῶν ἀθρόσυνα γράφοντες, διὸ πορφύρεον ζωγραφῶ-
σιν, ὡς αἰγυπτίοις ἐπαυλῆσι· ἐπειδὴ τοῦτο τὸ ζῶον διὰ τὸ ἀγαθὸν
ἀφ' οὗ ἄρρεν ἐν θνητῶν μεγάλαν δεῖ· ἐπειδὴ δὲ ἐγγίνε-
ται, ὅ τοῦ πατρὸς ἐστὶ, διὰ ἀρσενικὸν, ἢ διὰ θηλυκὸν; τὰ
ἀρσενικὰ τὰς θηλάσαν γαμήσαντα, οὐ μίσος ἐπρά πε-
φύκε. οὐδὲ μὴν, ὅ θηλὰς πορφύρεον ἐπρά μάχεσθαι
ἀλλὰ μόνα, τὸ ἀπὸ ζυγοῦ τὸ ἐστηκέν. διὸ ἐπὶ μὲν πορφύρεον

καὶ καθάρων ἰδέαι σχῆμ. πορφύρα μὲν αἰλουρόμορφος, καὶ
ἀκτιναστή. ὠφελεῖ δὲ ἡ ὑγιεῖα ἀνεθέντων διὰ τὸ σύμβολον. φασὶ
γὰρ τὴν αἴρεσιν αἰλουρον, σύμμεταβάλλειν τὰς κόρας τῷ
τοῦ ἡλίου δρόμοις. ἔστι δὲ καὶ κατὰ πρᾶσιν πρὸς
τὰ τοῦ θεοῦ ἀνατολήν. τροχιλόφθαλμος ἡ γλαῦξ καὶ κατὰ μέσον
τὸν ἡμέρας, ἀνεωγότερα ἢ φαίνονται, δῶρον μιμοῦνται τοῦ
ἡλίου. ὅτι καὶ τὸ ὃν ἡλιόπολις ἔθνος τοῦ θεοῦ, αἰλουρόμορφον
ὑπῆρχε. ἔστι δὲ πᾶσα καθάρσιος ἡ δακτύλους ἑπτὰ καὶ
τῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ μῆνος. ἐν αἷς ὁ ἥλιος ἀνατέμνων,
τὸν ἑαυτοῦ ποιεῖται δρόμον. Δακτόρα ἡ γλαυξ, ἡ δικέρως
καὶ ταυροσθλος, κτίσις καὶ τὴ σελήνη καθιερῶται, ἀφ' οὗ καὶ
τὸν ὠιὸν ταῦρον ὕπατος θεὸς Ταῦρος λαγόνιγ ἔναγ
παιδὸς ἀγγυπίων. ζίττα δὲ ἡ μονόκερως καὶ ἰδιόμορφος.
ὡς βμᾶ διαφθᾶ ζνόμισαν, καζὲ καὶ ἴβις τὸ ὄρνεον :-

τὰ γύπα γραφοντες δηλοῦσι :-

Μήτρα ἢ γραφοντες, ἢ βλέμμιν, ἢ ὁρίων, ἢ πρόγνωσιν. ἢ ὠι-
ωνόν. ἢ σωτῆρα, ἢ ἡγεμόνα, ἢ ἀρωγάν. ἢ κρᾶσιν, ἢ δρᾶγμασ-
δύο, γύπα ζωγραφοῦσιν. μήτρα μὲν ἐπειδὴ ἄρρεν οὐκ
τούτου ζῷ γένος τῶν ζώων οὐκ ὑπῆρχε. ἢ δὲ γένεσις αὐτῶν,
γίνεται βρέφος τοιῶδε, ὅταν ὀρνὺς πρὸς σύλληψιν ἥκῃ,
τῷ φύσιν ἑαυτὸν ἀνοίξασα πρὸς βορέαν ἄνεμον, ὑπὸ
δὲ ὀχεῖται ἐπὶ ἥμισυ πλύτε. ἐν αἷς, ὄντε βροτὸς
ὄντε ποτὸς μεταμεβάσι. πιθοῦσα παιδοσοΐαν. ἐξ δὲ
καὶ ἄλλα γένη ὀρνέων, ἃ ὑπὸ ἀνέμων σύλλαμβάνονται, ὧν
τὰ ὠὰ πρὸς βρῶσιν αὐτὸ μόνον. ὄκτετε δὲ πρὸς ζωογονί-
αν ἐξ χρήσιμα. γυπῶν δὲ ὑπεναντίως πεφυκότων τῷ
σήματι, ὧν ζῆν ὠῶν γένεσις ζωογονῆται. βλέμμιν ἡ

σωτῆρα σὺν, οἰωνίζονται οἱ αὐτοῖ ὡς χρηστὸν τὴ σωτηρίαν
τῶν ζώων. τηδὲ δὲ πρᾶσιν τὴν αὐτῶν ὁμογοίαν χαίειν, μέλει
μὲν οἰκήσων ἐν ἀγέλαις γάμοις, εὐνοεῖ καὶ, πορεύων
χείμουσιν φίλοσωτῶν :- ωσὰ γάμον :-

Γάμον δὲ δηλοῦσιν, ὅτι πορφύρα καὶ γλαυξ ζωγραφοῦσι τρύτε
χρυσίτος χαίειν : ωσὰ μορφὰς :-

Μορφὰς δὲ δηλοῦσιν, ἡ γλαῦξ, ἡ πανθήρα, ἡ πρόνος
μον, ἡ ἀγόρα, καθάρσιον ζωγραφοῦσι μορφὰς δὲ, ὅτι
αὐτομορφεῖς ἔστι τὰ ζῶον, ἀπὸ θηλάσαν μὴ μισοφορούμενον.
μόνη γὰρ γένεσις αὐτοῦ, τοιαύτη ἐστίν. ἐπὰ δὲ ὁ ἄρσην
βουλήσῃ πρὸς θοίησαθαι, βοὸς ἀφροδίσια λαβών,
τὰ ὠὰ σφαιροῦσιν παραπλησίως τῷ κοσμοχήμα. ἐν δὲ
τῷ ὠαδίῳ μέρη πλείσων ἐπὶ ἀφαιρεῖς δ' ὄντι, ὠὰ-
τὰ πορφ' ἀποκλείειν βλέπουσι, ἵνα ἀπρόσω τὸ τοῦ κόσμου
χήμα. αὐτὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀποκλείοντος, ὡς πίβα φρέτ'ᾳ.
ὅδε τῷ ἀφρογρόμος, ἀπὸ πίβος δ' ἀποκλείοντι. τῶ-
τῷ οὖν τῷ σφαῖραν κατεύξαν δ' ἐμῷ, κατάστασιν
ἐπὶ τὴ ἡμέραν δ' ὠοτοκῶν. ἐφ' ὅσας ἐν ὀκτὼ ἡμέρας ἡ
δωδεκὰς ζώδια κυκλεῖ. ὑφ' ὧν ἀπὸ πλούτου, ζωογονεῖται
τὸ τῶν πατέρων γένος. τιμᾶται ἐν ἡμέρᾳ ἐξ οἷς ἡ
σφαῖραν, δ' ὑπὸ δωρεᾶται. ταύτην γὰρ τῷ ἡμέραν ὁ
μήκιστος σωτὸς ὁδὸν ἄγαν ὀκτὼ ἐν ἡλίου. ἐπὶ τὰς ζώδιον κύ-
κλου. κατ' ἀποτομὴν ἐν ἡλίου ὕδατι, ζῶσ' ἐξ ἔρχεται.
τέτταρ οὖν ἡμέρᾳ θρόνοι. μήδοις δὲ, διὰ τῶν τροφὴν μόνῳ ἀπὸ
πατέρα δὲ, ὅτι ἐν μόνου πατρός. τῶν γένοιν ἔχει ὁμοῦ
φορος. πεῖσον ἐν, ἐπαφὴν πεῖσον δὲ γένοιν πλείονῃ.
ἄρσεν δὲ, ἐπαφὴν θηλυκὸν γένος αὐτὸς οὐ γίνεται. εἶσι ἐν

ἐπειδὴ δεῖ ἀεὶ τῶν ζώων ἅπασι δοῦναι, ὀξυωπέστερον ὁρᾶν ἡ γύψ, ἵν' μὲν ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου οἵτινες, πρὸς δυσιν βλέπουσα. ἵν δύσεως δὲ τοῦ θεοῦ ὑπάρχοντος, πρὸς ἀνατολάς, ἐξ ἑκατέρου διαφέρουσας τοῦ ὁρίζοντος. πρὸς χρῆσιν αὐτῇ βρώσιμα. ὄριον δέ τι πολλῶν μελλόντων τίκτεσθαι, τὸν τόπον ὁρίζει ἵν ᾧ μὴ ὁ πόλεμος γίνεσθαι πρὸ ἡμέρας ἑπτὰ ἐπ' αὐτὸν παραγινόμενος πρόγνωσιν δι' ἃς τὰ προφρόνιμα καὶ ὅτι πρὸ τοῦ πόλεμου σφαλούμενον καὶ κτεινόμενον βλέπει. ζημιοῦται τοῦ ἑαυτῆς κτῶν τοιούτων βρῶν. πρὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς κατασκόπους ἔπεμπον σκεπτόμενοι κατὰ ποῖον τὸν πόλεμον ἂν γύπες βλέπουσι μέρος. ἐστέλλοντο σημαινόμενοι τοὺς κτεινομένους. ζῶσιν δὲ διὰ τὸν τοῦτο τοῦ ζώου χιλιοστὸν ἐξηκοντατρίτου ἡμέρας τοῦ ἔτους διαιρεθέντος. ἵν αἷς ὁ ζωϊάσιος ἐκτέλεται χρόνος. ἕκαστον γὰρ ἔκοσι ἡμέρας ἕνος μόνος. καὶ παῖς ἴσας τοὺς νεοσσοὺς ἐκτρέφει. ζῶσι δὲ λέοντος ἕκαστον. τοῦ ἑαυτῆς ἐπιμελεῖσθαι σώζεσθαι. μήτε κύοφοροῦσα μήτε τρέφουσα. πρὸς κόρακα δὲ ζουσα δὲ ἑαυτήν. ἵσο δὲ ἑτέραν σύλληψιν. παῖς δὲ λοιπὸς τοῦ ἔτους ἡμέρας, ὡς πόλις πρόσθεν, ἵσο τοῦ τὸ ἀνέμους ἰσχὺν καταναίσκει. ἰσχυρὸν δὲ ὅτι δοκεῖ πρόσθιον ἕνος τιστότατον ὑπάρχειν, ἐπεὶ τὸν τὸ ζῶον παντὸς ἀναιρεῖ. ἵν ἀναδύεται δὲ τὸν γραῦν, ἐπειδὴ ἵν παῖς, ἕκαστον ἡμέριον, ἵν αἷς καὶ ἑαυτῆς ἔκτρεφε τέκνα, ἕτι ἐπὶ πλέον οὐ πετέεται. περὶ δὲ τὸν νεοσσὸν κ' τοῦ τοῦτον ζῶον ἀφολεῖται, ἵν αἷς ἀποκόπασα ζῶον ἵν ἡμέρας ἐπέχονται τοῖς γνησίοις, τοῦ ἑαυτῆς μηρὸν ἀνατεμοῦσα, πρέπει τοῖς τέκνοις τοῦ ἄμαχος μεταγαμβάσιν, ὡς μὴν ἀποκόψασα ζῶον

ἀναιρεθῆναι. ἀθῳαὶ δὲ κ' ἥρως, ἐπειδὴ δοκεῖ πρόγνυπνίους ἀθῳὰ μὲν τὸ ἄνω τοῦ ὠοῦ ἡμίσφαιρον ἀπολαφύσσας. τὸ δὲ κάτω, ἥρα. ὅθεν καὶ ἄπορον ἡγοῦνται ἀροδικῶς δηλοῦν τὸν ὠόν. δηλικῶς μέντοι τοῦ ὠοῦ. διότι καὶ ἡ γλαῦξ κ' σῆμα καὶ τῶν λοιπῶν ἀσκῆσαι, ἵν αὐτῷ ἀποτελῆται. ὅπερ ἐστὶ δηλῆσαι ἔργον. καὶ τὸ τῶν γυπῶν δὲ ὡς πρόσωπον γλαυκὸς δηλοῦν ἐστι γλαῦκος μόνον. δίκην αἰτίαν, καὶ παντὶ δηλικῷ ζῳδίῳ οἱ αἰγύπτιοι, γύπα ὡς βασιλέα ἐπιτιθέασιν, ἀφ' οὗ καὶ πᾶσαν θεὰν. ἵνα μὴ περὶ ἑκάστου γράφων, μακρὸν τὸν λόγον. αἰγύπτιοι. ——— μητέρα οὖν θέλοντες σημῆναι, γύπα ζωγραφοῦσι, μητέρα γὰρ ἐστὶ δηλικοῦ ζῴου. συμφορίαν δ' ἄγει ἀρεσκὰ αὐτοῖς τὸν ὠὸν λέγειν καθὼς πρόσθεν. ἐπὶ τούτων ἡ γλαῦξ ἐκάθισεν ἐστί. δραχμὰς δὲ δύο. διότι τὸ πρόγνυπνίου μόνον ἐστὶν αἱ δύο γραμμαί. μονὰς δὲ πάντος ἀρίθμος γλαῦξ. ὅλου τοῦ ὧν δύο δραχμὰς βουλόμενοι δηλῶσαι, γύπα γράφουσιν. ἐπὶ μητέρα δοκεῖ καὶ γλαῦξ ἄγει. καθάπερ ἡ μονὰς :- πρόσθιον γράφουσιν δύο μονάς

Ἡφαιστον δὲ γράφοντες, καινάθρων καὶ γύπα ζωγραφοῦσιν, ἀθῳῶν δὲ γύπα καὶ κάνθαρον. δοκεῖ γὰρ ἄνθρωπος ὁ κόσμος ὠοτεκτῆσαι. ὁπότε ἀροδικῶς ὁ δηλούντος ὑπάρχοντος, ἐστὶ καινάθρων γράφουσιν. δὲ τὸ ἀθῳὰς τὸν γύπα γράφουσιν. οὗτοι γὰρ μόνοι θεῶν πρώτοις ἀροδικῶς δηλοῦν ὑπάρχουσι :- πάντα γράφοντες δηλοῦσι.

Θεὸν δὲ χρόνιον σημαίνοντες, ἢ ἑκατὸν ἐτῶν, ἢ τοῦ πλήθους ἀρίθμου, ἄγρα ζωγραφοῦσι. θεὸν μὲν, ἐπειδὴ πρόνοια ἐν τῷ νικᾶν πρόσεστιν. ἢ τῶν ἀγρῶν καὶ τοῦ παντὸς κόσμου κίνησις κτῆσται. δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς δίκα θεοῦ. μηδὲν ὅλως

σώζεσθαι. ἐπιμελὴς ἦ, ἵνα καὶ αὐτὴ δι' ἀγαθοῦ οἰκονομίας σωθῇ. τοῦ δὲ πόντε ἄριθμόν. ἐπειδὴ πολλοὶ δοκοῦντες ὧν σωθῶσι πόντε μόνοι δι' ἁπάντων κινδυνεύσουσι, τῷ τοῦ κόσμου οἰκονομίαν κτήσασθαι. Τί κώνοκέφαλον γράφοντι δηλοῖ

Σχοινίων δὲ γράφοντι, ἢ οἰκονομίαν, ἢ γράμμα, ἢ ἱερέα, ἢ ὀρτυγᾶ, ἢ κολύμβον κώνοκέφαλον ζωγραφοῦντι. σχοίνῳ μὲν ἐπειδὴ τὸ ζῷον τοῦτο σκιοειδές τινα πρὸς τῷ τοῦ θεοῦ σώματος ἐκτήσατο. ὅταν γὰρ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὥρους ἢ σχοίνων σωροὶ ὄντες ζῷα ἀφώτιστα γένηται, τότε ὅλως ἀρόσῳ κώνοκέφαλος, ἃ βλέπεις, οὐδὲ ἐλπίει. ἄλθεται δὲ ἐπὶ τῷ γῇ γλυκεῖ καθάπερ πεινῶν τῷ τοῦ σχοίνου ἀρταγήν. ἢ δὲ δηλοῖ μετὰ τοῦ μὴ ὁρᾶν, καὶ ταῦτα τῷ ἀρούσῃ παρόντι, ἔτι καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου φωτὸς αἰμάσσεται. διὸ καὶ μέχρι τῶν ὤμων ἐν τοῖς ἱεροῖς γεφοῦσι κώνοκέφαλοι. ὅπως ἐξ ἀνάγκης γινώσκηται τὸ ἥλιον καὶ σχοίνου μέρος τοῦ σώματος. οἰκονομίαν δὲ, ἐπειδὴ ἑβδομήκοντα δύο χώρας ζῷα ἀρχαῖα φασὶ τὴν οἰκουμένην ἄγειν. τοῦτο δὲ γεφυρώσας ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐπιμήσας συγχαίνοντι, ὡς καθάπερ τὰ λοιπὰ ζῷα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τελεῖται, οὕτω καὶ τοῦτο. ἀλλὰ μέχρι ἀνάγκης καθέκαστα ἡμέραν νεοδομήσας, ὅπου σχεῖν ἱερέως δαπέδαν, ζῷου λοιποῦ σώματος, ὧν ζῷα κατὰ φύσιν, ὄντος. ἐὼς δ' ἂν ἑβδομήκοντα καὶ δύο πληρωθῶσιν ἡμέραι, τότε ὅλως ἀποθνήσκει. γράμμα δὲ, ἐπειδὴ ἔγει σύνταγμα κώνοκεφάλων αἰγυπτίοις ἐπιτάγμασιν γράμματα. ὡς παρὸ τὸ ἱερόν ἐπειδὴ ὀρθὰ κεῖται κώνοκέφαλος. δέλτον ἀντὶ πλατείαν ὁ ἱερογλύφος. καὶ σχοινίον, καὶ μίλαν. πορφύρων ἢ ἐκ τοῦ ἐπιγαμένου ἔγει σύνταγμα. καὶ ἁρπᾶ, ἐπειδὴ καὶ τὸ ζῷον ἐπὶ ἑρμῆ συνέπαθε τῷ πάντων μετέχοντι γράμματος.

ἄλλα γ'

σχοινίον γράμμα

ἱερέα ἦ. ὅτι φησὶ ὁ κώνοκέφαλος ἡθῶ ἀκέραιος. ἀμόνδε ἰχθύος μόνον ἄρχον. καθάπερ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκεῖνοι γεννᾶσθαι ἢ πρίστεσθαι μόνον τῷ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπιτηδεύουσι πρίσασθαι. ὀρτυγᾶ ἦ. ἐπειδὴ πρὸ ζῴων τοῦτο ἁρπᾶ. τὰ ἄλλα δὲ μικροῦ τε κ' ὀρτύγων ὑπάρχει. κολυμβον ἦ, διότι τὰ μὲν ἄλλα ζῷα κολυμβοχρώμενα, ῥοπῇ φαίνονται μόνον ἐκεῖνο, ὃ οὐ τόπον προκρῖναι πορεύεσθαι, κολυμβᾶ κ' μικρὸ τῷ ῥύγχει προφερόμενον. σημαῖα.

Πῶς γράφουσι σχοῖνον ἀναγλύφων

ἐλάφου ἦ ἀναγλύφειν βουλόμενοι, πάλιν κώνοκέφαλον ζωγραφοῦντι χρὴ τὸν τρόπον τοῦτον ἐκτῶσθαι καὶ τοῦ χρόνου τοῦ σώματος βασιλεύοντος ἐπὶ τοῦ κριοῦ ὄντα. τοῦτο γράφοντι τὸ σχῆμα ἐπὶ τοῦ ἀναγλύφου ὁ κώνοκέφαλος ποιήσει ὡς ἕπεται, προσκυνοῦντος τῇ θεῷ. ἐπειδὴ ἀμφοτέροις φωτὸς μετέλαβεν.

Πῶς ἰσημερίας δύο

Ἰσημερίας δύο πάλιν σημαίνοντες, κώνοκέφαλον καθήμενον ζωγραφοῦντι ζῷον. ὃν ταῖς δυσὶ χρὴ ἰσημερίαις τοῦ ἐνιαυτοῦ, δωδεκάκις τοῦ ἤμέρου καθεκάστου ὥρας οὐρεῖ. τὸ ἦ αὖ κ' ταῖς δυσὶ νυξὶ ποιεῖ. διόπερ ζηλόγως ἐν τοῖς ὑδρολογίοις ἀνδρῶν αἰγύπτιοι κώνοκέφαλον καθήμενον γλύφουσιν. ἐκ δὲ τοῦ μορίου ἀνδρὸς ὕδωρ ἐπιρρέον ποιοῦσιν. ἐπὶ ὥσπερ προφήτου, ζῴου τοῦ ἰσημερινοῦ δώδεκα σημαίνοντος ὥρας. ἵνα ἦ μὴ ἀρυτὸν τὸ ὕδωρ

κεφάλαιον τὸ κατασκευάσματα

ᾖ. Διὸ τὸ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ὡρολογίου ἀποκρίνεται, μὴ δὲ τάχιον γλυκύτερον, ἀμφοτέροις χρὴ χρῆσθαι τὸ μὲ χρὴ ἀρύτοχον, ταχέως ἐκφέρειν τὸ ὕδωρ, ἀνεχομένου τοῦ ἀναμίξαντος τοῦ ὥρας ἀποτυχεῖν. τὸ δὲ γλυκύτερον, καθολικὸν καὶ βραδέως ἀπολύον τὸν χρόνον, ἐὼς τοῦ ὄρους ζῴου διαφθαρέντος πρὸς τὸ ταύτης

δεῖ πάντως

61

παχὺ, στόμφον καλοῦσι πρὸς τὴν προκειμένην χρείαν, ἡμῖν δὲ ἀντὶς ἀρέσκει ποιεῖν ὀκ ἀπὸ λόγου τινός.

Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ ζῴων ἀλόγων, καὶ ὅτι ἐν ζῴοις ἰσημερινὸς μόνος ζῴων ἄλλων ζώων δωδεκάκις τὸν ἥμισυ κρείττω καθ' ἑκάστην ὥραν. πῶς θυμοὶ δηλοῦσι.

Θυμοὶ δὲ βουλόμενοι δηλῶσαι, λέοντα ζωγραφοῦσι παχὺν ἔχοντα μᾶλλον τὸ ζῷον. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ κόσμου συμβολὸν τὸ πρόσωπον ἐγγύθεν. καὶ περὶ αὐτὸ ἀκλινοῦσι τὰς ἴχνας, κατὰ μίμησιν ἡλίου. ὅθεν καὶ ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦ ὥρου λέοντας ὑποτιθέασι. δηλοῦντες τὸ πρὸς τοῦ τοῦ ζῴου σύμβολον, ἥλιος ὁ ὥρος ἀπὸ τῶν κρατεῖν.

ὡς ἀλκὴν γράφουσιν

Ἀλκὴν δὲ γράφοντες, λέοντος τὰ ἐμπροσθεν ζωγραφοῦσι. διὰ τὸ ἰσχυρότερα αὐτοῦ ὑπάρχειν τὰ μέλη τοῦ σώματος.

ὡς ἐγρηγορὸς γράφουσιν. ἢ φυλακὴν

Ἐγρηγορὸς δὲ γράφοντες, ἢ καὶ φυλακὴν, λέοντος πρόσωπον κεφαλὴν, ἐπειδὴ ὁ λέων ἐν τῷ ἐγρηγορέναι, μύει τὸν ὀφθαλμὸν, κοσμούμενος ὑπ' ἀνεωγότας τοὺς ἕτερον. ὅπερ ἐστὶ τοῦ φυλάττειν σημεῖον. διὸ καὶ συμβολικῶς τοῖς κλήθροις τῶν ἱερῶν λέοντας ὡς φύλακας προσπλάττουσι. + ὡς φοβερὸν

Φοβερὸν δὲ σημαίνοντες, τῷ αὐτῷ χρῶνται σημείῳ ἐπειδὴ ἀλκιμώτατον τοῦτο τὸ ζῷον, πάντας ἐκ φόβου τοὺς ὁρῶντας φέρει.

ὡς ὑδάτων ἀναβάσιν.

Ὑδάτων δὲ ἀναβάσιν σημαίνοντες οὐ καλοῦσιν αἰγυπτιστὶ

νοῦν. ἑρμηνεύεται δὲ ἡ σημαίνει νέον, ὅτε μὲν λέοντα γράφουσι. πρὸς δὲ ξύλον ὑδρίαν μεγάλην. πρὸς δὲ σῦκον. κρίνουσι ὕδατος ἀναβλύζουσαν. λέοντα μὲν ἐπειδὴ ὁ ἥλιος λέοντα γενόμενος, πλήρωμα τὸν ἀναβασιν τοῦ νείλου ποιεῖται. ὅτε δὲ ἐμμένοντος τοῦ ἥλιου τῷ ζῳδίῳ τούτῳ, τὸ δίμοιρον τοῦ γεώδους ὕδατος πλημμυρεῖ πολλάκις. οὕτω καὶ τὰς χολέδρας, καὶ τὴν ἀσαφῆ τῶν ἱερῶν κρίσεων λεοντομόρφων κατεσκευάσθαι ἐκ τῶν ἱερατικῶν ἔργων προσέταιρε. ἀφ' οὗ μέχρι νῦν κατέχλιο πλεονασμὸς ὑγρότητος, ἡ ἐν τοῖς χωρίοις γεμούσης τὸν οἶνον, ζώων λεόντων

———— τρία ἡ ὑδρία, ἢ σῦκον. καὶ μὲν ὕδωρ βλύζουσαν, τὸ μὲν ὑγρὸν, ἀμοιβαίως καρδίαν γλῶσσαν ἔχουσι. καρδία μὲν, ἐπειδὴ τὰ ἔνδοθεν τὸ πνευμονικὸν ἐστὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ. καθάπερ ὁ νεῖλος τὸν αἰγυπτίαν πνεύμων καθέστηκε. γλῶσσαν δὲ ὅτι διαπορεῖς ἐν ὑγρῷ ὑπάρχουσαν ταύτην, καὶ γενέτειραν τοῦ ἦναι καρποῦσι. ξύλα δὲ ὑδρία καὶ σῦκα πολλὰ ὄντα πόλεμα, ἐπειδὴ τὰ τῆς ἀναβάσεως ἐργασία καθέστηκεν, ξύλεμπο ὑπάρχει. ἐν μὲν ὑπὲρ τῆς αἰγυπτίας μὲν τάξαντες. ἐπειδὴ ἐστὶ καθάπτειν ὕδατος γεννητικὴ. ἕτερον δὲ ὑπὲρ τῆς ὠκεανῆς. Καὶ μὲν ἀπὸ τοῦ ὕδατος παραλήγεται τὸ αἰγυπτίαν ἐν τῷ τῆς ἀναβάσεως καιρῷ. ζύρα δὲ ὑπὲρ τῶν ἄμβρων. οἱ μὲν γὰρ κατὰ τὰ νότια τῆς οἰκουμένης μέρη, κατὰ τὸν τῆς ἀναβάσεως τοῦ νείλου καιρὸν. ὅτι δὲ γεννᾷ ἡ αἰγυπτὸς τὸ ὕδωρ, δύναται ἐστὶ ζητεῖν ἐνταῦθα μαθεῖν. ἐν μὲν τῷ λοιπῷ κλίματι τοῦ κόσμου, αἱ ζῶναι πολλαχοῦ πλημμυραὶ ἐν τοῖς χειμῶσι ἀποτελοῦνται, ὑπὸ τῶν σωρειτῶν ὄμβρων τῶν τοιούτων συμβαινόντων, μόνη δὲ ἡ αἰγυπτία μὲν, ἐπὶ μέσης τῆς οἰκουμένης

ὑποβολή· καθαπερ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἡ λαγοκόρη κόρη, δερδο-
άλφ τῷ τοῦ ναλου ἑαυτὴ ἀνάβασιν. πῶς αἰγυπτίαν γράφουσι

Αἰγύπτιον ἢ γράφοντες, δυμαζήριον καιόμενον ζωγραφοῦσι.
καὶ ἐπάνω καρδίαν δηλοῦντες ὅτι ὡς ἡ τῆς ζηλοτύπου
καρδία διαπαντὸς φυροῦται, οὕτως ἡ αἰγύπτιος ἐκ τῆς
δερμοπτέρος διαπαντὸς ζωογονεῖται ἐν αὐτῇ ἡ πρώτη ὕρμη.

πῶς ἄνθρωπον μὴ ἀποδημοῦσαν τῆς πρώτης

Ἀνθρώπου τῆς πρώτης μὴ ἀποδημούσης σημαίνοντες, ὀνοκέφαλον
ζωγραφοῦσιν. ἐπειδὴ ὄντε ἀκουή τινος ἴφορίας, ὄντε ζῶον
ἐπὶ ξύλου γινομένων ἀιθάγεται. πῶς φυλακτήριον

Φυλακτήριον ἢ γράφειν βουλόμενοι, δύο κέφαλαι ἀνῶν
ζωγραφοῦσι, τῷ μὲν τὸ ἀρσενος, ἕτερον βλέπουσαν, τῷ ἢ θηλυ-
κῷ ἔμπροσθεν. οὕτω γὰρ φασιν ὅδεν τῶν δαιμονίων ἐφάμιλλοι.
ἐπειδὴ καὶ χωρὶς γραμμάτων ζωὸν δύο κεφαλαῖς ἑαυτοὺς
φυλακτηριάζουσι. πῶς ἀετὸν ἄπλαγον γράφουσιν

Ἄπλαγον δὲ ἀετὸν γράφοντες, βάβαχον ζωγραφοῦσιν.
ἐπειδὴ ἡ τοῦ ἡλίου ἐκ τῆς τοῦ πόλεμου ἰλυὸς ἀποτίκτεται. ἐκ νέου
ὅθεν καὶ ἑαυτὸν ὁρᾶται ζῶ μὲν ἔτη μύρια αὐτὸς βαβάζω.
τῶν ἢ λοιπῶν, γέροντί τινι ἐμφερεῖ· ὡς καὶ ἐκ λίποντι ζῶ.
πόλεμῳ, σύνεκλίπτει, πῶς ἀνοιξιν

Ἀνοιξιν δὲ θέλοντες δηλῶσαι, λαγωὸν ζωγραφοῦσι. διὰ τὸ
πάντοτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνεῳγότας ἔχειν, τοῦτο τὸ ζῶον·

πῶς τὸ λέγειν

Τὸ λέγειν ἢ γράφοντες, γλῶσσαν ζωγραφοῦσι, καὶ ὕραιμον
ὀφθαλμόν. διὰ μὲν πρώτου τὸ λαλιᾶς, τῇ γλώσσῃ μερι-
ζοντες· διὰ δευτέρου δὲ ταύτῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς· οὕτω γὰρ
ὅτε λόγοι τίθεσθαι τῷ ψυχῷ καθεστήκασι πρὸ τῶν κινημάτων

ἀυτῷ, σύμμεταβαίνοντος, ὥπερ καὶ ἕτερα λαλιᾶ πρᾶ-
γμασι τοὺς ὀνομάζεται. ἕτερος ἢ τὸ λέγειν σημαίνοντες, γλῶσσαν,
ἢ χεῖρα ὑποκάτω γράφουσι. τῇ μὲν γλώσσῃ διὰ πρώτου
τοῦ λόγου φέρειν δεδωκότος· τῇ ἢ χειρὶ, ὡς διὰ τῆς γλώσσης
βουλήματα ἀνοίγοντα τὰ δι' ὄψεως. πῶς ἀφωνίαν

Ἀφωνίαν ἢ γράφοντες, ἀριθμὸν α ἢ ε γράφουσιν. οἳ τρι-
ῶν ἐξῆς χρόνου ἀριθμοὶ ἐκ διακοσίων ἑξήκοντα πέντε ἡμέρας
τοῦ ἔτους ὑπάρχοντες. ἐφ' οἷς χρόνοις μὴ λαλοῦσαν τὸ παιδίον, σι-
γῶσιν ὡς ἀκριβὲς διαμένον τῇ γλώσσῃ. πῶς φωνὴν μακρὰν

Φωνὴν ἢ μακρὰν δεῖν βουλόμενοι δηλῶσαι, ὃ καλεῖται τοξεύειν
τοῦτο οὖναι, ἀέρος φωνὴν γράφουσι. τοῦτέστι βροντὴν, ἧς
οὐδὲν καθαφθέστερον μέσον, ἢ δι' ὠιὸν ἰόντων. πῶς ἀρχαιολογίαν

Ἀρχαιολογίαν ἢ γράφοντες, παπύρου ζωγραφοῦσι δάκτυλον,
διὰ τοῦτ' δηλοῦντος ζωὸν πρῶτον ζοφερὸν. ζοφερὸν γὰρ ἅπαντες
ἔχουσι ἢ γονῆς ἀρχὴν. πῶς γλοῖν.

Γλοῖν δὲ δηλοῦντες, ἀρχὴν σώματος ζωγραφοῦσιν. ἐπειδὴ πᾶσα
γλοῖς, μέχρι παντὸς σώζεται. γλοῖν δὲ λέγω τὴν ἁπαλὴν. γλοῖν
δὲ μὴ τὴν ἁπαλὴν δηλοῦντες· γλῶσσαν ἐπὶ ὀδόντων ζωγραφοῦσιν.
ἐπειδὴ πᾶσα γένυος τοιοῦτος τρίζεται. πῶς κύνγλωσσον

Κύνγλωσσον δὲ δηλοῦσαι βουλόμενοι δεκαεξ ἀριθμοὺς γράφουσιν, ἀπὸ
γὰρ τοσῶνδε ζῶν ἐτῶν ἀρχὴν τοῦ πρὸς γυναῖκας συνουσίας
καὶ πρὸς τέκνα γενέσεως, οἱ ἄνδρες ἔχουσι. πῶς συνουσίαν

Συνουσίαν δὲ δηλοῦντες, δύο δεκαεξ ἀριθμοὺς γράφουσιν. ἐπει-
δὴ γὰρ τὰ τέκνα ἐξ ἡδονῶν ἔποιεν ἕναν. ἡ ἢ συνουσία, ἐκ δύο
ἡδονῶν συνέρχεται, ἔκτε τε ἀνδρὸς. καὶ τοῦ γυναικὸς, διὰ γὰρ
τὰ ἅμα δεκαεξ προσγράφουσιν. πῶς ψυχὴν ἐν τοῦτο πολὺν χρόνον διαζιβοῦσαν

Ψυχὴν ἐν ταῦτα πολὺν χρόνον διαζιβοῦσαν βουλόμενοι γράφειν,

ἢ πανημέρους, φοινίκια τὸ ὄρνεον ζωγραφοῦσι. χιλὼ μὲν ἐστὶ θαλάττιον ζῷον ἐν τῷ κόσμῳ πολυχρονιώτατον ὑπάρχον τοῦτο δὲ ζῷον πανημέρους ἐστίν, ἐπειδὴ ἥλιον ἐστιν ὃ φοινιξὶ σύμβολον, οὗ μανθάνει ἐξιτήλου κατὰ τὸν κόσμον. πανήμερον γάρ ἐστιβαίνει· καὶ πάσαις ἐξερεύνα ὁ ἥλιος. ἐδόθη δὲ τοῖς πολίταις ὀνομασθῆσθαι. πῶς τὴν χρονίως ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦσαν.

Καὶ τὴν χρονίως δὲ ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦσαν δηλοῦσιν, πάλιν φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωγραφοῦντες. οὗτος γάρ ἐστιν αἰγύπτιον. ὅταν ὁ χρόνος τοῦ μοιριδίου ἀνὴρ καταγαμβάνῃ μέγας, διὰ πεντακοσίων ἐτῶν τελευτᾶν λέγεται. καὶ ἀποδυσάμενον ἐν τοῖς τῶν αἰγυπτίων τὸ χρεών, κηδεύσαντας μύστικῶς, κόσμα ἐπὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν ζώων αἰγυπτίοις τιθέντι, ταῦτα καὶ τῷ φοίνικι ὑπάρχειν ὀφείλει. λέγεται γάρ μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνῶν ἡλίῳ χαίρειν ὑπ' αἰγυπτίων. διὸ καὶ τὸν νεὼν αὐτοῖς πανημέρους, ὑπὸ τῶν θερμοτάτων τόπων τοῦ θεοῦ. τοῦτο οὖν μικρὸν ἐπιπροσθεῖν ὁ λόγος ἀποδοθήσεται τῷ βιβλίῳ. πῶς καρδίαν γράφουσι.

Καρδίαν βουλόμενοι γράφειν, ἶβιν ζωγραφοῦσι. τὸ γάρ ζῷον, ἑρμῆς ὠνόμασται. — πάσης καρδίας καὶ λογισμοῦ δυνάμει, ἐπεὶ καὶ ἴβιος αὐτὸ καθ' αὑτὸ τὴν καρδίαν ἐστὶν ἐμφερής. τοῦτο οὖν λόγος ἐστὶ πολλοῖς παρ' αἰγυπτίοις φερόμενος. πῶς παιδίαν

Παιδίαν γράφοντες, ὀβελὸν δράσσον βάλλοντα ζωγραφοῦσι. δηλοῦσι δὲ ὅτι ὥσπερ δράσσος πάντα χωρεῖ· καὶ τὰ μὲν φύσιν ἔχοντα ἀπαγλύνεσθαι, ἀπαγλύνει. τὰ δὲ σκληρὰ μένοντα ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, ἀδυνατεῖ τοῦτο αὐτὸ τοῖς ἑτέροις ἐντεῖναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνῶν. ἃ μὲν παιδίᾳ κοινῇ καθέσηκεν. ὧν τὰ μὲν ἀμφίνοα, ὡς δράσσον ἀσπάζεται. ὃ δὲ ἀρυὸς, ἀδύνατος τοῦτο δράσσει.

πῶς αἰγύπτια γράμματα.

Αἰγύπτια δὲ γράμματα δηλοῦσιν, ἢ ἱερογλυφικὰ ἢ πρᾶξις μέγαν. καὶ κόσμιον· ἢ σχοινίον ζωγραφοῦσιν, αἰγύπτια μὲν γράμματα, διὰ τὸ τούτοις πάντα τὰ θεῖα αἰγυπτίοις τὰ γραφόμενα ἐκτετάχθαι. σχοινῶ γάρ γράφουσι καὶ οὐκ ἄλλῳ τινί, κόσκινον δὲ ἐπειδὴ τὸ κόσκινον πρῶτον ὑπάρχον σκάφος ἀγροικικόν, ἐκ σχοινῶν γίνεται. δηλοῦσιν οὖν ὅτι πάσσοφον τὸν ζωφιλῶ, μαθόντα τὰ γράμματα· ὃ δὲ μὴ ζῴων, ἑρμῆν τάχιστα χρὴ εἶναι, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παιδεία πρέπει τοῖς, σοφοῖς καλεῖται. ὅπερ ἐστὶν ἑρμηνεύεται· πλὴρ σοφία, ἱερογραμματεὰ δέ, ἐπειδὴ ζωὴ καὶ θάνατον, οὗτος διακρίνει. ἔστι γὰρ τοῖς ἱερογραμματεῦσι καὶ βίβλος, ἣν καλοῦμεν ἀμβρικὸν δίκην κρίνουσι. τὴν καταλλιθεύσαι ἄρρητον. τοῦτον ζωὴ θανάτου ἐστίν, ἢ οὔ. τοῦτο ἐκ τοῦ καταλλίσεως τὴν ἄρρητος σκεδούμενοι· τέρας ἐστὶν, ἐπειδὴ ὃ μαθὼν γράμματα, εἰσόρμον ζωῆς ἄδιον ἐμβλύνει. ἔκτοπον πλανώμενος τοῖς τοῦ βίου κακοῖς. πῶς ἱερογραμματεύς.

Ἱερογραμματεύς ἐστιν ἢ παίζειν ἢ προφήτου, ἢ ἐνταφιάζων. ἢ σοφίνα. ἢ ὀσφρησιν. ἢ γελῶτος. ἢ πλάσμου. ἢ ἀρχιῶ. ἢ δικαίου βουλόμενοι γράφειν, κύνα ζωγραφοῦσιν. ἱερογραμματεὰ μὲν ἐπειδὴ περ τὸν βουλόμενον ἱερογραμματεὰ τῆσδον γίνεσθαι, χρὴ πολλὰ μελετᾶν. ὑλακτικὸν τὲ σώφρονα καὶ ἀπηγριωμένον μηδενὶ χαλεπόν, ὡς τοῦτο οἱ κύνες, προφήτου δὲ ἐπειδὴ ὄνειρον ἀπιστεῖν πρὸς τὰ ἄλλα τῶν ζῴων ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ἔδωλα, καθάπερ προφήτου. ἐνταφιάζων ἐστὶν ἱερῶν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος γίνεται καὶ ἀναστεκυμένα θεωρεῖ τὰ ὑπάντα κόσμου ἔδωλα.

σωλῆνα δέ, ἐπειδὴ τοῦτο τὸ ζῷον μόνον τρῆμα καὶ ἕτερα, ἡμαφό-
τερον ἔχει· ὅτε θανατᾷς αὐτό, ἡ μανία περιπατεῖ, ἀπὸ τοῦ
σωλῆνος γίνεται· καὶ οἱ θεραπεύοντες δὲ τὸ ζῷον τοῦτο ἐν
ταῖς κοιλίαις ἐπειδὰν μίσῃσι τηνταῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον
σωλωϊκοὶ γίνονται· ὁ σθαιγόμυλος γὰρ τῆς τοῦ ἀναστεμφο-
μένου κιῶνος ἀποφορᾶς, παχύνει ὑπὸ τοῦ· ὀσφρῆσιν δὲ
καὶ γλῶσσα καὶ πέρμιον, ἐπειδὴ οἱ τρίχοι σωληνικοί, οὔτε
ὀσφραίνεσθαι· οὔτε γεύεσθαι· οὔτε μιῶ τοιαύτῃ δύναμιν.

τίνι τρόπῳ δηλοῦσιν ἀρχιῶ, ἢ δικαστῆ

Ἀρχιῶ δὲ ἢ δικαστῆ ἐπειὰν γράφωσι, προστιθέασι τῷ κίωνι
καὶ βασιλικὴν στολὴν παρακειμένην, σχῆμα γύμνου, διότι
ὥσπερ ὁ κίων καθάπερ πρόσθεν ἀπὸ τῶν ζώων θεῶν ἔδωλα
ὀξυσπᾷ, οὕτω καὶ ὁ ἄρχων δικαστὴς ὢν ἐν τοῖς σωφρονεστέροις
χρόνοις, γύμνον ἔθεωρεῖτο τὸ βασιλέα· διὸ καὶ ἐπὶ τοῦτο πρὸς
περιστοῦσι τὴν βασιλικὴν στολήν· πῶς σημαίνουσι ταφοφόρον,

Ταφοφόρον ἢ σημαίνοντες, φύλακα οἷς ζωγραφοῦσι, διὰ
τὸ ὑπὸ τοῦ φυλάττεσθαι τὸ ἱερόν· πῶς ζωφαίνουσιν ὠροσκόπον.

Ὡροσκόπον ἢ δηλοῦντες, ἀετὸν ἐν ταῖς ὥραις ἑαυτοῦ ζωγραφοῦ-
σιν· ἔχοντα τὰς ὥρας ἑαυτοῦ ὅλου ὁ ἀετός· ἐν γὰρ δώδεκα μέρεσι
αἱ ζῶναι τοῖς ἀετοῖς ἀπὸ τῶν ὡρῶν περιέχουσι· πῶς δηλοῦσιν ἀγγέλους.

Ἀγγέλους δὲ γράφοντες, τοὺς καὶ ὕδωρ ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὰ
τούτων ἐν τοῖς ὕδασι καθαρμὸς ἐκτελεῖται·

πῶς αἰνίττονται ἀθέμιτον ἢ καὶ μῦσος.

Ἀθέμιτον δὲ δηλοῦντες, ἢ καὶ μῦσος, ἰχθύων ζωγραφοῦσιν·
διὰ τὸ τῶν τοίτων βρῶσιν μισεῖσθαι καὶ μιαίνεσθαι ἐν τοῖς
ἱεροῖς· κυνοπολὸν γὰρ ἰχθὺς ὁ καὶ ἀλληλοφάγον·

πῶς γράφουσι τόμια.

Τόμια δὲ γράφοντες, ὅπιν ζωγραφοῦσιν· ἐπειδὴ ὁ ὄφις οὐδενὶ
ἑτέρῳ τῶν μικρῶν ἰσχύει, ἢ μὴ τῷ τομίᾳ μόνον.

πῶς ἀνδρεῖον μετὰ σωφροσύνης.

Ἀνδρεῖον ἢ μετὰ σωφροσύνης δηλοῦντες, ταῦρον ὑγιᾶ φύ-
σιν ἔχοντα ζωγραφοῦσι· θηλυκὸν γὰρ ὑπάρχει τὸ ζῷον
καθ' ὅλον μόριον· ὥστε ἅπαξ τὸ τῶν θηλειῶν φύσιν καθεῖσι τὸ
ἑαυτοῦ, καὶ δίχα πάσης κινήσεως, ἀφροβολεῖ· ἐὰν δέ ποτε
διαμαρτῇ τῆς φύσεως, καὶ τὸ ἕτερον τόπον τῆς βοὸς ἐρᾷσον τὸ σῶμα
τὸ ἀιδοῖον, τὸ τῶν καύτου τῇ ὑπερβαλούσῃ ἐνέργειᾳ, εἰ τρώσκει
τῶν θηλέων· ἀμὰ καὶ ὠφελεῖ ἐκεῖ, διὰ τὸ μηδέποτε τοῦ θήλεος
ἐπιβαίνειν μετὰ τῶν σύλληψιν. πῶς ἀκολῶ.

Ἀκολῶ ἢ γράφοντες, ταῦρον ὠλίγιον ζωγραφοῦσιν. ἐπειδὰν
γὰρ ἡ θήλεια ὀργῶσα πρὸς σύλληψιν ἢ, ὀργᾷ δὲ ὁ πλεῖον,
ἢ ἐφίεται τρεῖς, τότε μιᾷ καὶ μόνῃ· ἵν' αἷς μὴ τοιαύτην
νομίζῃ τοῦ ταύρου, συμμιᾷ τῷ φύσιν, μεγάλῃ τῇ ἐπάφας
σιῶδου. ὁ δὲ ἀναιῶς γίνεται· ἀκόνης γὰρ ὁ ταῦρος ἀπὸ πολ-
λοῦ διαφθείρας· σιωῖδός τε ὀργᾶν, διὰ δρόμου τοιαύτην
ἐν τῇ σιῶδυϊ, τοῦτο μόνον πρὸ τοῦ ἕτερα τῶν ζώων ποιῶν.

πῶς ἀιδοῖον, ἀνδρὸς πολυγόνου.

Ἀιδοῖον ἢ ἀνδρὸς πολυγόνου δηλοῦντες, τράγον ζωγραφοῦσιν.
ὀχεῖ ἢ ταῦρον· ἐπειδὴ οὗτος μιᾷ μείρις οὖ ἐνιαύσιος γίνη-
ται, ἢ βιβάζῃ· τράγος δὲ ἑβδομαῖος μετὰ τὴν γένεσιν γενό-
μενος, ὀχεύει· ἄρσην μὲν καὶ ἄσπορον ἀποκρινόμενος ἀφιεῖ.
βιβάζει δὲ ὅμως πρὸς τὰ ἄλλων ζώων. πῶς δηλοῦσιν ἀκαθαρσίαν.

Ἀκαθαρσίαν ἢ γράφοντες, ὀρυκτοῦ γράφουσιν· ἐπειδὴ ἐπάνα-
τολὴν ἐρχομένου τοῦ σηλίου, ἀστενίζων ὁ τῶν θεόν, κραυ-
γὴν ποιεῖται· ἐκ ἀλογῶν ἀυτῶ· οὐδὲ ἐκ ἀριμῶν. σημεῖον δὲ

τοῦ ἐν ἀργείᾳ λόγου. τοῖς γὰρ ἐμπροσθίοις αὐτοῦ σκέλεσιν ἀνορύσσων τὴν γῆν, ζωγράφῳ ἑαυτοῦ τὰς κόρας. ὥσπερ γὰρ ἀνάπηρον καὶ μὴ βουλόμενος ἰδεῖν τὴν τοῦ θεοῦ ἀνατολήν· τὰ δ' ἔνδοθεν ποιεῖ καὶ ἐπὶ τὴν ὕλην φέρον ἀπὸ ἀνατολῆς. διόπερ οἱ ἀρχαῖοι βασιλέα, τὸν ὀρθοσκόπτα σημαίνοντος αὐτοῖς τὴν ἀνατολήν, ἐπὶ καθέδρας τοῦτο τοῦ ζώου. διὰ μέσου αὐτοῦ ὠστίνων γραμμόνων, τὴν τοῦ ἀνατολῆς ἀκρίβειαν ἀφωρίζων. διὸ καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦτο μόνον τῶν πτηνῶν, ἀσφαγῆσον ἐθίουσιν. ἐπειδή τινα πρὸς τὸν θεὸν ἔχον φαίνεται. καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἐρημίαν, οὗ ἂν λαβεῖν ὑδραγωγοῦ τόπος ἦν, τοῖς χήλεσιν ἀνατεμόντας, καὶ μυγῷ τῷ ὕδατι τὴν ὕλην, τοῖς δὲ ποσὶν εἰς αὐτὸ ἐπὶ πέμπτῃ κόνιν. πρὸς τὸ μαθεῖν ἕτερον ζῷον, τοῦτο τοσοῦτον ὑπῆρξεν, οὕτω ποικιλὸν καὶ ἀπεχθὲς τῷ ὄρνιθι ἐνόμισε φύσις. ὅθεν γὰρ οὐδὲ τοῦτο καλῶς ἐργάζεται, τῶν θεῶν αὐτῶν πάντα γεννώσης καὶ αὐξομούσης, ὅσα κατὰ τὸν κόσμον ἐστὶ χρήσιμα. πῶς ἀφανισμόν.

Ἀφανισμὸν δ' ὁλοῶντα, μὴν ζωγράφουσιν, ἐπειδὴ πολλὰ ἐλλιμαίνει καὶ ἀχρηστοῖ. τῷ αὐτῷ δ' σημεῖῳ χρώνται, κρίσιν δὲ λοιπὸν γράφει. πολλῶν γὰρ καὶ διαφόρων ἄρτων κειμένων, ὃν μὲν τὸν καθαρώτατον αὐτῶν ἐκλεξάμενος ἐσθίει. διὸ καὶ τῶν ἀρτοκόπων κρίσις ἐν τοῖς μυσὶ γίνεται. πῶς ἰταμότητα.

Ἰταμότητα δὲ δηλοῦντα, μὴν ζωγραφοῦσιν, ὅτι σῦς ἐχθρὸς ἐκβαλεῖν, ὃν δὲ ἄτιμον πράγματα. πῶς γνῶσιν γράφουσι.

Γνῶσιν δὲ γράφοντα, μίμημα ζωγραφοῦσιν. ὃ γὰρ ἂν ἀσφαλῶς κρυπτὴ ἀνοῖ, οὗτος γινώσκει, ἃ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὅτι πρὸς τὰ ἕτερα τῶν ζώων, ὃς χήμασα τοιζόμενος ἑαυτῷ ζοφερὸς, ἐδιαφθείρει τὸν τόπον, ἀγάπημα ἐστὶ ἀνθρώπου

πράγματα. πῶς γὰρ γράφουσιν

Γρῖον δὲ βουλόμενοι γράφειν, χλωροκόπτακα ζωγραφοῦσι, τοῦτο γὰρ τὸ ζῷον φιλοτεκνώτατον ὑπῆρξε, κἂν γὰρ διώκηται ποτε ὑπὸ τοῦ συλληφθῆναι σὺν τοῖς τέκνοις, ὅτε πῦρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτὸν αὐθαιρέτως δίδοσιν ἑαυτὸν τοῖς κυνηγοῖς, ὅπως τὰ τέκνα διασωθῇ. διὸ ὥσπερ αἰτίαν τοῖς αἰγυπτίοις ἔδοξε σεβάζειν τὸ ζῷον.

πῶς ὠρῶν.

Ὡρῶν δὲ γράφοντα, ἀνοῦν τε ἡδὺ καὶ ἄφρονα σημαίνουσιν. ἐπειδὴ δυνάμενος ἐν τοῖς ὑγροτόποις τόποις καταλέγεται τὰ ἑαυτοῦ ᾠά, ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πετεινῶν, τοῦτο οὐ ποιεῖ. ἅμα γὰρ ἡ ἀνορύξας γῆν, ἐκεῖ καταλείπεται τὰ γεννώμενα. ὅπερ ἐπιγνόντες ἄνθρωποι τὸν τόπον βοσσοῦ ἀφοδεύματα ξηρὸν τιθέασιν. ὧν καὶ πῦρ ὑποβάλλουσι. θεασάμενος δὲ ὁ πλεκτὸν καπνόν, τοῖς ἰδίοις ἑτέροις βουλόμενος ἀποσβεῦσαι τὸ πῦρ, ἐκ τῶν ἐναντίων κατὰ τὴν κίνησιν ἐξαπτῇ αὐτό. ὑφ' οὗ κατακαιόμενα τὰ ἑαυτοῦ πτερά, ἀσύλληπτότερος τοῖς κυνηγοῖς γίνεται. διὴν αἰτίαν ἔχει ἐνομίσθη τοῦ ἱερέως ἐσθίειν αὐτόν. ἐπειδὴ ἅπαξ ἅπαξ ὑπὲρ τέκνων πολεῖται τὸν ἀγῶνα. αἰγυπτίων δὲ οἱ πολλοὶ ἐσθίουσι. λέγοντο ὅτι μὴ κατὰ νόον τὴν μάχην ὥσπερ οἱ χλωροκόπται, ἀλλὰ κατὰ ζήλον ὁ πλεκτὸν πολεῖται. πῶς ἀχαριστίαν δηλοῦσιν.

Ἀχαριστίαν γράφοντα, κουκουφὰν ζωγραφοῦσιν. διότι τοῦτο μόνον τῶν ἀλόγων ζώων ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν γονέων ἐκθρέψῃ, μηδάσιν αὐτοῖς, τὴν αὐτὴν ἀντιμισθοδόσει χάριν, ἣν αὐτὴ ὑπάντων ἐξεθρέψη τόπου, νεοσσίαν αὐτοῖς ποιήσασα τὴν αὐτῶν τὰ πτερά. τρυφερὸν τε χορηγῇ, μηδὲ οὐ πτεροφυήσαντος ἃ γονεῖς, βοηθεῖ ἑαυτοῖς δυνηθῶσιν. ὅθεν ἡ ἐπὶ τῶν θεῶν σκέψις,

κου κου τρά προτίμησιν ἐχί; — πῶς ἀδικον κ' ἀχαρίστον.

Ἀδικον δὲ καὶ ἀχάριστον ἵππο τοξάμ᾽ ὀνύχας δύο, κάτω βλέ-
πονθσιν γράφουσιν. οὗτος γὰρ ἐν ἡλικία γινόμ᾽νος, τὸν πρᾶ-
τον πρᾶ. πότερον πόλε ἰσχύϊ μαχόμ᾽νος πρὸς ἀυτῶν. κ'
ἐὰν μὲν ὅπατον ἐκχωρήσῃ τόπον ἀυτῶ μρίζασ, οὗτος πρὸς
τὸν ἑαυτοῦ μρᾶ ἐπίγαμον ἦκε. καὶ εἀ τὸν τὸν ζῆν, ᾧ δὲ μὴ
ἐπιτρέψιν ἀυτῶ τοιοῦτον πρὸς τὸν μρᾶ γάμον, ἀναιρῇ
ἀυτόν. ἀνδρώδεστερος καὶ ἀγκυλοτέρους ὑπάρχων. ᾧ δὲ τὸ κα-
τάντατον μέρος ὄνυχας δύο ἵππο τοξάμ᾽ν. ὅπασο οἱ ἀγοὶ τοῦτο
ὁρῶντες, καὶ τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐπιγίνωσκοντες, πρόθυ-
μότεροι ᾧ ἐς ἔργεσίαν ὑπάρχωσι. πῶς ἀχάριστον πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἔργετ.

Ἀχάριστον καὶ μαχίμον τοῖς ἑαυτοῦ ἔργέταις σημαίνοντες,
περιστερὰν ζωγραφοῦσιν. ὃ γὰρ ἄρσεν ἰσχυρότερος γινόμενος,
διώκει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀπὸ τῆς μητρός, καὶ οὕτω αὐτὴ
πρὸς γάμον μίσγεται. καθαρὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον ὑπάρχειν
δοκεῖ. ἐπειδὴ ὄνασο λοιμώδους καταστάσεως, καὶ παντὸς
ἐμπίπτοντες καὶ ἀπίπτοντος νοσώδους διατιθεμένου τὸν ἠέρα. ασ
τοῦτο μόνον ἂν μεταλαμβάνῃ τῆς τοιαύτης κακίας. διόπερ
κατέπτησεν τὸν καιρόν, ὃδεν ἕτερον τῷ Βασιλεῖ ἐν τροφῆς
μέρει παρατίθεται. ᾧ μὴ μόνον περιστερά. τὸ ᾧ αὐτὸ κ' τοῖς
ἐν ἀγρίαις δυσι. διὰ τὸ ὑπηρετεῖσθαι τοῖς θεοῖς. ἱερογλύφοι
δέ, ὅτι εὐχολὴ ἔχει τοῦτο τὸ ζῶον. πῶς τὸ ἀδύνατον γενέσθαι.

Ἀδύνατον ᾧ γενέσθαι σημαίνοντες, πόδας ἀγοῦ ἐν ὕδατι πε-
ριτταττομένους ζωγραφοῦσιν. ἢ καὶ ἀγρὸν βουλόμενοι τὸ αὐτὸ
σημαίνειν, ἀκάθαρτον ἀγοῦ περιπατοῦντα ζωγραφοῦσιν, ἀδύνατα
δὲ ἀμφότερα ὑπάρχοντα, ἅλογον ὡς τοῦτο παραλήφασι.

πῶς Βασιλέα κάκιστον.

Βασιλέα ᾧ κάκιστον δηλοῦντες, ὄφιν ζωγραφοῦσι κοσμοσθέν-
τα ποικιλτοῖς, οὗ τὴν οὐρὰν, ἐν τῷ στόματι τοιοῦσι. τὸ δὲ
ὄνομα τοῦ Βασιλέως, ἐν μέσῳ τοῦ ἕλίγματι γράφουσιν.
αἰνιττόμενοι γράφειν τὸν Βασιλέα τοῦ κόσμου κρατοῦντα. τὸ
δὲ ὄνομα τοῦ ὄφεως παραλλαττόμενοι ἐχί μέσοι, πῶς Βασιλέα φύλακα

Ἕτερος δὲ Βασιλέα φύλακα δηλοῦντες, τὸν μὲν ὄφιν ἀγκυλο-
τέρως γράφουσιν. αὐτὶ δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως, φύλακα
γράφουσιν. οὗτος γὰρ φύλακ ἐχί τοῦ παντὸς κόσμου. καὶ ἑκά-
στοτε τὸν Βασιλέα, ἐπεγρήγορον εἶναι. πῶς μιμοῦνται κοσμοκράτο, ρα

Πάλιν ᾧ τὸν Βασιλέα κοσμοκράτορα νομίζοντες καὶ μιμούμενοι,
αὐτοῦ μὲν ὄφιν ζωγραφοῦσιν. ἓν μέσῳ δὲ αὐτοῦ, οἶκον μέγαν
δικνύουσιν. ἅλογον. ὃ γὰρ Βασίλειος οἶκος, πᾶς αὐτοῦ
ἐν τῷ κόσμῳ. πῶς λαὸν περιλιπῆ Βασιλεῖ

Λαὸν πρὸς Βασιλέα περιλιπῆ δηλοῦντες, μέλιτταν ζωγραφοῦσι.
καὶ μὰ μόνων τῶν ἄλλων ζώων. Βασιλέα ἔχει. ὧ τὸ λοιπὸν τῶν
μελιττῶν ἔπεται πλῆθος. καθὸ καὶ οἱ ἀγοὶ πείθονται Βασιλεῖ.
αἰνιττόμενοι δὲ ἐκ τοῦ τῆς μελίττος
ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ ζώου δῶνα λύσ:-

χρηστὸν ἅμα κ' ἄλυπον εἶναι πρὸς
πρὸς διοίκησιν. πῶς Βασιλέα μέρους κόσμου κρατοῦντα.

Βασιλέα δὲ ὁντοῦ παντὸς κόσμου κρατοῦντα, μέρους δὲ βουλό-
μενοι σημῆναι, λιμίτομον ὄφιν ζωγραφοῦσιν. δηλοῦντες τὸν
μὲν Βασιλέα διὰ τοῦ ζώου. λιμίτομενον δὲ ὅτι ᾧ τοῦ παντὸς
κόσμου. πῶς παντοκράτορα

Παντοκράτορα δὲ ἐκ τοῦ τοῦ ζώου τηλῴσεως σημαίνουσι. πάλιν
τὸν ὁλόκληρον ὄφιν ζωγραφοῦντες. οὗτω πᾶντοῖς τοῦ παντὸς
κόσμου τὸ δίπκον ἐχί πτῶμα. πῶς γραφέα.

ἀνεμώνη.

ὡρου ἀποκλωσμος μεταφυτευομενων παραγινεται ἐν
γενεσιμαν γεγραμμενων ἐν πεμπτῳ βιβλιῳ τῆς ὕλης.

τὰ αὐτὰ γεγραφότες δηλοῦσιν.

ἀφῆ δὲ ἀφῆ μεταξὺ τοῖς γεγραφόμενοις, ἐστὶ μὲν θέσις σπερμάτων
ἐστὶ δὲ δύναμις. ἐστὶ δὲ ἐνέργεια. ἐστὶ δὲ ὑλη. ἐστὶ δὲ
ὑλικὴ αὐτοῦ ἀρχή: — περὶ τοῦ γένους.

ἐ ἔστω γένος, ἀρρενογόνον ἢ θηλυγόνον σπέρμα
ἡ αὐτὸ καθ' αὐτό:

περὶ τῶν σωματικῶν βιβλικῶν:

ο τῶν σωματικῶν μὴ βεβιωκότων, ὁρόμου ἢ ὀνόματος
ἢ τῆς χρήσεως ἕνεκα σκοπουμένοις:

περὶ αὐτοῦ καταστάσεως ἢ ἀρετῆς:

ἀγοῦ κατάστασις φλέγμα ἢ ὑγρότης, ἢ καθ' ὑγρὸν φύσιν σκο-
πεῖν: — περὶ χρόνου, αὐτοῦ χρόνος ζωγραφούμενα, ἔτη ὀκτὼ πρὸς τοὺς,
ἡ ἐξ: —

περὶ κυήσεως:

ἀγοῦ φόσις ὁλοκλήρους. περὶ αἰδοίου χρείᾳ
κρεατοῦ σῶμα, σωφρονοῦσιν δηλοῖ αὐτοῦ: — περὶ γόνου δηλοῦσιν:

ἀ θηλυκὸς ἀφ' ἑαυτοῦ συναγωγή: — περὶ ὀσφρῶν αὐτοῦ:

ὀσφρῶν ἢ φύσις αὐτοῦ βουλόμενος
ζωγραφεῖν, ζῷον ὀσφρῶν γράφει. ζῷον γράφειν
ἐστὶ τὸ σῶμα ἐπιπέδῳ φέρεσθαι: — περὶ διαμονῆς
ἐν ὑδροφάνῃ σπερμάτων:

ζωγραφεῖν δηλοῦσιν, ὅτι ὁ ὑγρὸς ἀὴρ ὑπὸ τῆς ἐμφύτου θερμότητος
ἐκπνεόμενος ἐκ τῶν ὑγρῶν σωμάτων ἐκτὸς ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν
ἀναφέρεται διὰ τὸ ἐλαφρὸν εἶναι, ὅτι ὁμοιότητα τοῦ ἐξ οὗ ἐκπνεῖται
ὑγροῦ ἔχει. τοῦτο δὲ, ἀποδείκνυται ἐκ τοῦ ὑδρορροεῖν τὰ ὑγρὰ
ζωγραφούμενα, ὅτι ὁμοίως τοῖς ὑγροῖς ἐκπνεῖται: —

περὶ μεθόδου:

μεθόδου γεγραφότες, ὅτι μὲν ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις
ἐκ τῶν ἐναργῶν ἢ ἐκ τῶν ἀδήλων ἢ ἐκ τῶν ὁμολογουμένων
ἐχόντων ἢ ὅτι ἐκ τῶν ἐναργῶν μόνων. ἐξῆς —
φοῦσι, καὶ ὅτι ἡ ἀναλυτικὴ. ταύτης δὲ τὸ μὲν, ἐπὶ δὲ σκέψει
ἐστὶ. τὸ δὲ, ἀποδείξεως ἕνεκεν ὁ ὁμοίως δηλοῦσι: —

περὶ ἀρετῆς. ἢ ἀρετολογία. ἢ ἀρετῶν.

ἀ ρετὴ δὲ, ἢ ἀρετολογία, ἢ καὶ μεγαλοπρεπῶς βουλόμενοι ὀνομάζειν,
ἀρετῶν ἢ μεγαλοπρεπῆ, ἢ καὶ μεγαλοπρεπῶς βουλόμενοι ὀνομάζειν,
ἀρετῶν ἢ μεγαλοπρεπῆ. ἐστὶ γὰρ ἀρετὴ μὲν βουλόμενοι ὀνομάζειν

ἀφρόνως σημαίνει· μυκτηρίσας, θανατόνως σημαίνει.
ἀφανῶ γὰρ ἐκ χειλέων τὸν νεανίσκον
τὴν ταινίην ὡς θανάτου ἀφανῶ ἐκ χέρας.
μισέρως ὡς θηλάσῃ
βλάψῃ σφόδρα σημαίνει.
ὁ ἀδελφὸς ὁ ταῦρος. ὁ μὴ φύσας, ἢ βιαίου ἐσφαγὴ σημαίνει. ὁ μου ὁ ταῦρος ὁ μου ὁ ἀδελφὸς ὁ ταῦρος

λαβεῖν μὴ πρότερον βουλόμενος, ἢ ἂν πρῶτον ἐξεργάσηται· ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμαθῶν.

ἀνόητος ἐπιθυμία, ἡ μὴ ἐπὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἐσπουδασμένη.

ἀνόητος ἐπιθυμία: ἡ μὴ ἐπὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἐσπουδασμένη. οὕτως γὰρ ἡ διδασκαλικὴ λέξις ἀποφαίνεται.

ἀπορία, ἡ ἐν τῷ ἀμφιβάλλειν ἑαυτὸν ἀπορουμένου.

ἀπορία: ἡ ἐν τῷ ἀμφιβάλλειν ἑαυτὸν ἀπορουμένου.

ἀπορία, ἡ ἐν τῷ μὴ εὑρίσκειν ἔχειν ἀπορουμένου.

ἀπορία: ἡ ἐν τῷ μὴ εὑρίσκειν ἔχει

λβ΄ μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἰδιώταις βουλόμενοις σημῆναι, φοίνικα τὸν ὄρχ-
χαλκοῦν βουλόμενον σημῆναι, ἀλλὰ τοὺς ἀποδεδειγμένους ὑπὸ τοῦ
κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων. τοὺς αὐτοὺς ἐξεῖναι καὶ τοῖς ἰδιώταις
χρῆσθαι βουλομένοις σημῆναι.

λγ΄ μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἰδιώταις βουλόμενοις σημῆναι, τὸν ἀετὸν
καταδιώκοντα λαγωὸν ἢ ἔλαφον ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων θηρίων
ἢ ὄρνεον ἢ ἰχθύν, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἐμψύχων ἢ ἀψύχων
ἢ ἀνθρώπους

βουλόμενοι, ἐχθρὸν ἀναγράφουσιν. ὥσπερ δὲ φίλῳ

οὐδ' ἐχθρῷ. ἀλλ' ἐπὶ βλάβῃ τοῦ φιλουμένου

πρὸς σωφροσύνην: τοὺς ἀμόρους δηλοῦσιν

τοὺς κατηγορίας λοιδορηθέντες ἢ πληγὰς

ἀθυμήσαντας: ἀλλ' οὐ τοῦτο βούλομαι

ἐνταῦθα ἐνδείκνυσθαι, ἀλλὰ τοὺς ἀμόρους

καὶ ἀθύμους: ἀλλ' οὐ τοὺς ἀμόρους καὶ

βουλόμενοι σημῆναι, ἀναγράφουσιν ἄμορον

αὐτὴ γὰρ ἑαυτὴν ἡ ἀμορία ἀναιρεῖ.

τοὺς ἀμόρους τυφλούς:

ἀλλ' οὐ τοὺς τυφλοὺς βουλόμενοι σημῆναι, ἀναπλάττουσι γράφουσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἐφ' ὁρωμένων οὐκ ἔστι, οὐδὲ ὁρᾶται.

τοὺς ἀπόρους ἐπὶ τῶν ἀμόρων.

ἀλλ' οὐ ἀπόρους δὲ βούλονται σημῆναι, μωρίαν ἢ πλεονεξίαν ζωγραφοῦντες. ὁ δὲ τοιοῦτος ἀπορεῖ τῶν μωρίαν, οὐ τῶν πλεονεξίαν ἐχόντων: τοὺς ἀμόρους δὲ τοὺς οἰκέτας οὐ τοὺς ἰδίους βλασφημοῦντας.

ἀλλ' οὐ δὲ τοὺς ἰδίους ἐξωθοῦντας βλασφημοῦντας βουλόμενοι σημῆναι, καθορᾷ ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἡ ἰδιοποίητος, ἀξίωμα φέρει ἰδίων οἰκετῶν ἀποστατῶν εἶναι: τοὺς ἀμόρους καὶ μεμισημένους ὑπὸ τῶν

ἀλλ' οὐ καὶ μεμισημένους ὑπὸ τῶν τοιούτων βουλόμενοι σημῆναι, ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἰδέας ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἐπιθυμητὸς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐστίν, ἀλλ' οὐ μεμισημένος: τοὺς ἀμόρους καὶ

ἀλλ' οὐ καὶ τοὺς ἀμόρους καὶ

βουλόμενοι σημῆναι, πόθεν ἐστὶν ὁ πόσος ἕτερος
μικροῦ πόθεν ζωγραφοῦσιν· ἐκεῖνος γὰρ γράφει
δύο πόθεν· τὴν μὲν ἀπ' αὐτοῦ φιλεῖ λέγειν·
τὸν δὲ ἕτερον μίσος· οὐ δὲ φιλεῖ ζωγραφεῖν βούλε-
ται φονεύς· οὐ δὲ μισεῖ, ὁ πάθος ἐχέτω, μὴ ἐκεῖ-
νον σὺ τρέφει: ὅσοις ἀμοῦ γε ἱλαὶ ἐλατ-
τώματα προτίθεται.

Λέγει δὲ ἱλαὶ ἐλαττώματα προτίθεσθαι τοὺς βουλόμενοι
σημῆναι, πόθεν τινὰ οὐρανοὺς ζωγραφοῦσιν· οὗτος
γὰρ οὐρανοί, προτίθεται ἱλαὶ ἐλάττονος οὐρα-
νοῦ: ὅσοις πυλὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ζωγρα-
φοῦσι.

Πυλὰ δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον ζωγραφοῦσιν, ἀντὶ τοῦ
μᾶλλον ἀνοίγοντας θήλοντας σημῆναι, οὗ-
τος γὰρ ζωγραφοῦσιν· αὕτη γὰρ αἰσθητικὴ σημεῖόν ἐστι
φώνων· πηλῶν ὕδατων: ὅσοις οὐ τὸ τον.

Πυλὰ δὲ ἀφ' ἕτερον μὴ μὴ μένοντα ὑγρῶν, ἀπὸ ὅτε
μένει ὑγρόν· θερμόν· ὅτε δὲ ἀνθρώπου, δηλον,
βουλόμενοι σημῆναι, νέφος ζωγραφοῦσιν· αὕτη
γάρ, ὅτε μὲν ἄρρεν γίνεται, ὅτε δὲ θήλεα:
ὅσοις ἀμοῦ τὸ ἐλαττόνων ἢ πλώμου:

Λέγει δὲ ἢ πλώμου ἢ τὸ ἐλαττόνων βουλόμενοι σημῆναι,
δύο σήματα ζωγραφοῦσιν, ὧν τὸ μὲν νέφος ἐστί· τὸ δὲ
ἄλσος ὑποδηλοῖ· ἐὰν γὰρ σκιὰν γράφειν δένδρων,
τὸ μὲν ἄλσος ποιεῖ ἐκ πολλῶν δένδρων· τὸ δὲ
ἄλσος οὔ:

ὅσοις ἀμοῦ τοῦ ἰδίου ἐχθροῦ
ποιεῖ μόνον μόνον:

Λέγει τοῦ ἰδίου ἐχθροῦ ποιεῖ μόνον ὁ δηλονότι, ὅ-
ταν ἐστὶ τὰ δικαίως τρεφομένων ζωγραφοῦσιν·
ἐὰν δὲ νικῶν, ἀλλ' ἀναλλ' ἐστὶ τὰ ἀδίκως τρεφομένων
ζωγραφοῦσιν· αὕτη γὰρ δίκαιον νόμον, ἐὰν ἐστὶ τὰ δεξιὰς
τραφῇ, αἰσχρεῖ μὲν δίκαιον γε· ἐὰν δὲ ἐστὶ τὰ ἀδίκως,
αἰσχρεῖ τὸν τοῦ δίκαιον τος:

ὅσοις ἀμοῦ παρελθόντα τὰς ἐναντίας
σας ἀδίκους συμφορὰς ἀφόβους:

Λέγει παρελθόντα τὰς ἐναντίας ἐχθρὰς αὐτῶν συμφορὰς
ἀφόβους, ἀλλ' ἐλεθαναλφυ βουλόμενοι σημῆναι, σῴζει-
ν' ἀφ' ἧς ζωγραφοῦσιν· αἰσχρὴ γάρ τις ὁ δίκαιος τοῦ τοῦ τοῦ

κόνξα.

θέσεως ὀρθὸς δαμάζεται ὡς ἀπὸ τούτων:—

ὡσὰ μὲν οἷ ταῦρε τέλονται ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ θρασυθυμίας

ἀνὸ μὲν ταῦρε τέλονται ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ θρασυθυμίας ἀγόμενοι ἐπὶ τὰ μάχας ζωγραφοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ ἐσάπαξ ταῦρε τέλεται, φαίνεται θυμὸν ἔχοντα ἐπὶ τὰ μάχας ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν·

ὡσὰ δ' οἷ σοφιστὰ ἐπὶ τὰ λόγω ἀγόμενοι

ἀνὸ δὲ σοφιστὰ ἐπὶ τὰ λόγω ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ ἐσάπαξ σοφιστὰ ἐστὶ, φαίνεται λόγους ἔχοντα ἐπὶ τὰ λόγω ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν· οὗτος γὰρ ὅταν ὀργᾶται, δεινὸς εἶναι φέρεσθαι καὶ ὑπερφυῶς·

ὡσὰ μὲν σοφρόνω ἔχοντα

ἀνὸ μὲν σοφρόνω ἔχοντα τὰ μεταβλητά, ἢ μὴ φαίνεται ἐπὶ τὰ μεταβλητὰ ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν· οὗτος γὰρ ὅταν ὀργᾶται, δεινὸς εἶναι φέρεσθαι καὶ ὑπερφυῶς·

ὡσὰ μὲν ταραχτὰ

ἢ ἀνὸ μὲν ταραχτὰ ἢ μὴ ἐπὶ τὰ ξυμφορὰ ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν·

ὡσὰ δ' ἀμοῦ

ἀνὸ δὲ ἀμοῦ ἰσχυρὰ ἢ τῶν ξυμφορέων ἐπὶ τὰ ἀφροσυνὰ ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ ἐσάπαξ ἀμοῦ ἐστὶ, φαίνεται ἰσχυρὰ ἔχοντα ἐπὶ τὰ ἀφροσυνὰ ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν· οὗτος γὰρ ὅταν ὀργᾶται, δεινὸς εἶναι φέρεσθαι καὶ ὑπερφυῶς·

ὡσὰ μὲν βασιλέα φόλεμον

ἢ ἀνὸ μὲν βασιλέα φόλεμον ἢ χώρεω ἐπὶ τὰ φόλεμον ἀγόμενον ζωγραφοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ θεωρέομεν τὸν κοινὸν φόλεμον·

ὡσὰ βασιφόλεμον φανάρ

ἀμοῦ·

ὁ δὲ πῦλος· οἱ νόθαφοι· κυνὸς ὄμματ' ἔχων· κρατῆ-
σαι ἐλαφρόν: ὡσεὶ ἀμοῦ μὴ δύνασθαι τὰ νι-
κᾶν: λέγουσι τὸν χρόνον μὴ δύνασθαι τὰς
νίκας, ὑπάρχου δὲ μὴ νικᾶν τὰς τοῦ βουλόμε-
σθαι, βάτραχον ἔχοντας τὰ ὀπίσω ὡσεὶ ζω-
γραφοῦσιν· ἐκεῖνοι γὰρ γραμμὰς ἄνω· ὑπάρχου δὲ
ὡς ἔοικε, πορεύεσθαι τὰ ὀπίσω ὡσεί:
ὡσεὶ ἀνθρώπων ἀμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ.
λέγουσι τοὺς ἐχθροὺς μὴ ἀνέχεσθαι τοὺς ἀγα-
θοὺς, ἐγγὺς γὰρ οὗτοι τῶν ἐχόντων σωφρονίσεως:
ὡσεὶ ἀμοῦ σοφὸν ὄντα τοῦ κα-
κοῦ δὴ θαυμάσαι:
λέγουσι σοφὸν ὄντα τοῦ κακοῦ τὰ θαυμάσια θέλειν
ἁρπάσαι τὰ ἔχοντα ζωγραφοῦσιν· αὐτὴ γὰρ ἐστὶν ἡ
τῶν πολλῶν τῶν ἐχόντων μὴ δύνασθαι κακῶς κεκτῆσθαι, συλ-
λαμβάνει πρὸς ἑαυτὴν μὴ σώζειν: ὡσεὶ ἀμοῦ τὰ
χρήσιμα κακοῦ ἀπολωλότα:
λέγουσι τὰ χρήσιμα μὴ τὰ αὐχρηματισμένα ἀπολωλότα βε-
βουλόμενοι σημῆναι, ὡσεὶ ὡσεὶ ζωγραφοῦσιν· εἰκεῖ
γὰρ πολλὰ μὴ δύνασθαι τὰ τρο-
φὴν δὲ τὰ θαυμάσιον· μὴ ὅταν ἀφανισθῇ τὰ χρήσιμα,
τότε ἀχρηματα εἰ βαίνει: ὡσεὶ ἀμοῦ τοῦ ὁ-
μοφύλου κρατησάντα:
λέγουσι τοὺς ὁμοφύλους κρατήσαντας τοὺς βουλόμενοι σι-
μῆναι, παράβολον μὴ πολλοῦ ὡσεὶ ζωγραφοῦσιν· οὗτος
γὰρ τὰ πολλοῦ ὡσεὶ κρατεῖ, μὴ τὰ πρέποντα ῥᾴθι:
ὡσεὶ ἀμοῦ ἀπὸ συζύγου τὰ γυναικὸς:

λέγουσι τὰς γυναῖκας μὴ θυμοῦσθαι τοῖς ἀνδράσιν, μὴ μὴ τὰ ἐκεῖ-
νους νεοττοὺς ζωγραφοῦσιν· αὐτὴ γὰρ ἐστὶν ἡ
μήτηρ τρέφει τοὺς νεοττούς: ὡσεὶ ἀμοῦ
τὰ δόλια τὰ μετέωρα: λέγουσι τὰ με-
τέωρα θηρεύοντας σημῆναι, γέρανον ἔχοντας ζω-
γραφοῦσιν· ἐκεῖνος γὰρ ὑψηλὸς ὡσεὶ ἐστὶν, ἵν'
θεάσηται τὰ νέφη· μὴ ἀφ' ὑψηλοῦ, ἵνα φύ-
σεως ἁμαρτάνῃ: ὡσεὶ ἀμοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπο-
λωλότος δὲ ἐστὶ τὰ τιμᾶσθαι ἀποστέλλειν:
λέγουσι τὰ ἀπολωλότα τιμᾶσθαι βεβουλόμενοι σημῆναι, ἔρανος ἐστὶν ὃν ζωγρα-
φοῦσιν· ἐκεῖνος γὰρ ὑπὲρ πολλῶν πεφασμένος, τὰ μόνον
ἐπωλεύεται μὴ τρέφει· τὰ δὲ αὖ ἀπὸ δύσεως· τοῦτο
δὲ ποιεῖ δι' ἀρετὴν, ἐπειδὴ τὰ χρόνου πρὸς ὀργὴν
ἀποφύγῃ· μὴ ἐπὶ τοῖς μὴ δυναμένοις τὰ τέκνα βρέφη
τρέφειν: ὡσεὶ ἀμοῦ ὁμοιώσεως, τῶν δι'
ἀοράτων μὴ δύνασθαι ποιεῖσθαι:
λέγουσι τὰς ὁμοιώσεις τῶν δι' ἀοράτων μὴ δύνασθαι ποιεῖ-
σθαι βουλόμενοι σημῆναι, πανθήρα ἔχοντας ζωγραφοῦσιν· ἐκεῖνος
γὰρ πολλὰ μὴ δύνασθαι τὰ θηρία· μὴ ὅταν ἀφανίσῃ τὰ χρήσιμα,
τότε ἀχρηματα εἰ βαίνει: ὡσεὶ ἀμοῦ τοῦ ὁ-
μοφύλου κρατησάντα:
λέγουσι τοὺς ὁμοφύλους κρατήσαντας τοὺς βουλόμενοι σι-
μῆναι, παράβολον μὴ πολλοῦ ὡσεὶ ζωγραφοῦσιν· οὗτος
γὰρ τὰ πολλοῦ ὡσεὶ κρατεῖ, μὴ τὰ πρέποντα ῥᾴθι:

ἀθεώσας δὲ τὴν θαλασσαν ἐποίησεν: — ὡσεὶ αὐτοῦ
ἐπὶ φρέατος κολαφθήσεται
λ' νοῦ ἐπὶ φρέατος κολαφθήσεται, ἢ μεταφορικῶς βουλόμενοι σημῆναι, τὸ μάταιον περιεσκεμμένως ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ κατασχεθεῖσα, εἰς τὸν τῆς ἀπωλείας βάραθρον ἐμπεσεῖται: ὡσεὶ αὐτοῦ ἀφῆ
σουσὶ πλεύσασθαι τὸν πλοῦν: λ' νοῦ ἀφήσουσι πλεύσασθαι ὄντας τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ὑπέρογκον κατέχοντας τὸν ἵππον βουλόμενοι σημῆναι, ὡσανεὶ ζωγραφοῦσιν. ἐπεὶ γὰρ ἐν ἀπορίᾳ τροφῆς τῆς ἀπὸ χέρσου, τὸν ἵππον ἔσφαζον πλεύσαντες ἐπὶ τῆς νήσου: ὡσεὶ αὐτοῦ ἐπὶ
καλῶ ὀρμισάμενα. λ' νοῦ ἐπὶ καλῷ ὀρμισάμενα, ἢ ἐπὶ τοῦτο τὸ πλοῖον περιεσκεμμένως βουλόμενοι σημῆναι, οὐ πλοῖα ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ἐπὶ τὴν ἀπὸ χέρσου βοήθειαν ἀφικνεῖτο, ἢ οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ χωρίον: ὡσεὶ αὐτοῦ γόμι
μον λ' νοῦ γόμιμον βουλόμενοι σημῆναι, φρουτίον τοὺς μάλιστα ζωγραφοῦσιν. οὕτως γὰρ ὑπὸ ὀργῆς αἰμασιᾶς, ἢ ποσὸν σωρείαν ὁ χοῦς ὅλκας, ἐσταλμένα μίγνυσιν πολλάκις ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἀδρὸς σωρηγῶν: —
ὡσεὶ αὐτοῦ σωσοχέα ἢ σῖφωπικὸν. λ' νοῦ σωσοχέα ἢ σῖφωπικὸν βουλόμενοι σημῆναι μεμιγμένα ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ σωσέχει φυλάττεται τῶν ἰχθύων κρουμάτων: — ὡσεὶ αὐτοῦ πάλαι πλη
σίον κρουμάτων. νῦ φρονδὲ. γόμιμον τῆς ἑαυτὸν φρονήσεως: —

λ' νοῦ ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ φρονήσεως ἐμπεσεῖται. ἢ ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἰχθύων τροφῆς, ἢ πάλιν ἀπορίαν σημῆναι βουλόμενοι, ἐξ ἧς ἐπὶ τὸν ἵππον ἐτράπησαν, ἐπὶ τοῦτο ζωγραφοῦσιν. οὕτως γὰρ μόνος τῶν ἰχθύων παρὰ τὴν ἀπὸ χέρσου τροφὴν ἐπὶ τὸν ἵππον ἐτράπη: ὡσεὶ αὐτοῦ
λίνου φυλακῆς χρῶμενον μίξῃ. λ' νοῦ ἐπὶ λίνου φυλακῆς χρῶμενον μίξῃ αὐτοφυῶν βουλόμενοι σημῆναι, πυραμιδοειδῆ χρῶνται ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ σκιροδαίνους ἀφαβαίνουσα, τοὺς ἐχεσι μίγνυται. ἢ

ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἀποσκήπτει ἰοὺς ἐπὶ πάντα τιτύσκων,
πολλὰ δὲ καὶ ἐκ χειρὸς ἀφίησιν ἐπὶ στόμα πικρὸν ὀϊστούς,
τοῖς ἑτέρους βάλλων, ἑτέρους δ' ἐκ χειρὸς ἀφύσσων
ἑστήκει· τοῖσιν δὲ μετὰ φρεσὶν ἔνδοθεν ἔρις
ἔνδοθεν ἐν στήθεσσι κακὴ καὶ ἀμείλιχος ἔστηκεν
ἀνδράσιν ἀμφ' ἑνὶ τόξῳ ἐπιστάμενοι μάχεσθαι.

Ἀνὴρ δὲ φιλοπτόλεμος βουλόμενος ἐν πολέμῳ ἀγαθὸς εἶναι καὶ ἐπιστάμενος τὰ πολεμικὰ ἐπιστήμονα ἑαυτὸν παρέχειν, ἐπιστήσεται τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ ἔργοις καὶ ἐπιμελήσεται τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθὸς εἶναι. ἀνὴρ γὰρ ἀγαθὸς ἐν πολέμῳ οὐκ ἐστὶν ὁ μόνον ἐπιστάμενος τὰ πολεμικὰ ἀλλὰ καὶ ἐθέλων ταῦτα ποιεῖν καὶ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθὸς εἶναι. ἀνὴρ γὰρ ἀγαθὸς ἐν πολέμῳ ἐστὶν ὁ καὶ ἐθέλων καὶ ἐπιστάμενος τὰ πολεμικὰ καὶ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθὸς εἶναι. ἀνὴρ δὲ φιλοπτόλεμος βουλόμενος ἐν πολέμῳ ἀγαθὸς εἶναι, χάρει αὐτοῦ γενόμενος. αὐτὴ γὰρ ἡ ἐπιστήμη τῶν πολεμικῶν ἀγαθὸν οὐ ποιεῖ τὸν ἔχοντα· ἀλλὰ καὶ ἐθέλειν δεῖ καὶ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθὸν εἶναι. ἀνὴρ δὲ φιλοπτόλεμος βουλόμενος ἐν πολέμῳ ἀγαθὸς εἶναι, χάρει αὐτοῦ γενόμενος. αὐτὴ γὰρ ἡ ἐπιστήμη τῶν πολεμικῶν ἀγαθὸν οὐ ποιεῖ τὸν ἔχοντα· ἀλλὰ καὶ ἐθέλειν δεῖ καὶ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθὸν εἶναι. ἀνὴρ γὰρ ἀγαθὸς ἐν πολέμῳ ἐστὶν ὁ καὶ ἐθέλων καὶ ἐπιστάμενος τὰ πολεμικὰ καὶ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ ἀγαθὸς